

Nemere István
A Triton-gyilkosságok

NEMERE ISTVÁN
A TRITON-
GYILKOSSÁGOK

SZKENNELTE, JAVÍTOTTA: SCHIBIK MIKLÓS; 2008.
TÖRDELTE: DR. KISS ISTVÁN; 2008.

Részlet a Kozmikus Enciklopédiából:

TRITON: az independativitás elvén működő legújabb rendszerű intergalaktikus hatótávolságú űrhajó. 2418-ban kezdték építeni, 2420-ban tette első próbaútját. Második útjára 24250227 indult. . . Az űrhajó hosszas kalandozás után eléri az X-bolygót, amely kísértetiesen hasonlít a Földre, s alkalmasnak látszik rá, hogy néhány millió földi lakost befogadjon. Az űrhajó szerencsésen visszatér a Földre, annak ellenére, hogy a visszavezető út adatainak egy része a komputerekből rejtélyes módon kitörlődött. Néhány hónap múlva ismeretlen tettes meggyilkolja a *Triton*-expedíció volt parancsnokát, majd másik két tagját. Ki vagy kik lehetnek a tettesek? Mi készítette őket a gyilkosságokra? Aldor Bolton felügyelő figyelmét semmi sem kerüli el. . . több napig eszméletlenül feküdt. A *Triton* ezen idő alatt több millió kilométerre távolodott el a Moncier-Galaktikától. Az automata dehibernáló rendszer bizonyos idő elteltével felébresztette a legénység egy másik tagját, aki megmentette sérült társát, és kijavította az irányítód rendszer műszaki hibáját. A sorban dehibernált űrhajósok megállapították, hogy az útvonالرögzítő berendezés emlékeztetője is károsodást szenvedett, a komputerekből hiányzik a Moncier-Galaktikától az ismeretlen bolygóig mely körül keringve lefékeztek – megtett út kódolt emlékezete. Ezután a teljes legénység 22 napot töltött ennek a bolygónak a felszínén, önregenerációs és kutatási célokkal. Mivel nem ismerték pontos tartózkodási helyüket, sem annak űrkoordinátáit, a közepes méretű, a Földhöz rendkívül hasonlító égitestet X-bolygónak nevezték el. Kutatásaik, során megállapították, hogy az X-bolygón szerves növényi és kezdetleges állatvilág él, a meteorológiai és fizikai viszonyok is

alkalmassá teszik 50-100 millió vagy több földi lakos befogadására. A visszaút során a *Triton* több mint hetven napig önirányítással repült, keresve a hazafelé vezető utat. Végül 24270620 a Berthold-Nap A-14-es bolygójának közelében ismét megtalálta a rádiókapcsolatot a Galaktikus Központtal, és hazatért. Az űrhajó jelenleg a Hold-4-es Űrkikötőben várja következő feladatát.

2. sz. ügyirat:

EUR Alosztály

Körzet: 32.

Videohívószámok: 1518-1523

Kartoték: 088 113 597

Személyi lap

A. Név: Aldor BOLTON

Született: 23881102

Hely: EUR Nord – Rongström

B. Alapiskolák: Oslo, Berleville.

Középfokú: Kijev, Cáracas. Egyetem: Milánó, gazdaságszervezés.

Sport: közepesenél magasabb szintű eredmények futásban és távolugrásban.

2408-tól önkéntes jelentkezés alapján az EURPOL Európai Rendőrség Gazdaságellenőrző Osztályán rendőrtiszti tanfolyamot végez. 2408-10: próbaidős rendőrtiszt. Szolg. helyek: Prága, Sevilla. 2411-től a Bűnügyi

Nyomozó Csoport BNC tagja, 2417-től ennek egyik vezetője. 2424-ben a BNC vezetője lett. Közvetlenül az EURPOL igazgatójának és a Vezető Tanácsnak van alárendelve.

C. Családi állapota: elvált.

D. Kozmoszban: 2420, szolg. ut.: Mars Galaktopolis 3-as körzet és 2422: Merkúr.

E. Bűnügyi rovat: üres.

3. sz. ügyirat:

Európai Bűnüldözési Központ 088 118 S97

EUR – Europolis

Körzet: 89.

Kihallgatási jegyzőkönyv

Megjegyzés: hangszalagra véve 2428

0802-án Europolisban, a 16. sz. Kórház

8-as osztályának 1-es szobájában.

Beszél: Aldor Bolton, a BNC európai vezetője. A kipontozott részek rövidebb-hosszabb pihenőket jelölnek, mely alatt a kihallgatott – nem kielégítő egészségi állapotára való tekintettel rövid orvosi kezelésben részesült.

... mindig azt hittem, elégedett lehetek önmagammal. Ez így szokott lenni, míg az embert valamilyen esemény kemény próbatétel elé nem állítja. Még hozzá olyan valami, amit nehéz vagy lehetetlen előre látni... De menjünk sorba. Nyomozó vagyok, detektív, ahogy régebben mondták. Persze valójában rendőrtiszt. Igaz, az egyenruhám olyan régen volt rajtam, hogy már szinte a színére sem emlékszem. Jó, a tárgyra térek. . . Igen.

Az a dolog júliusban kezdődött. Nem érzem jól magam, most nem emlékezem a pontos dátumra... Valahol megtalálható az aktákban, nyilvánvalóan a Triton-dossziében. Mindenről hagyok feljegyzést, még ha ezek jelentéktelen, apró dolgok is. Hiszen igazi gyilkosság előtte vagy fél éve nem történt egész Európában.

Júliusban történt, délután. Éppen befejeztem egy unalmas jelentést, kibámultam az ablakon.

Távolabb a folyó látszott, meg a két tó. Az emberek odalenn az Utcán olyan aprók voltak, hogy alig látszottak onnan a száznegyvenkettedik emeletről.

Az asztali automata zöld lámpája pislogni kezdett, szólt is:

- Uram, tétéefen keresik a városból.
- Ki az? – kérdeztem.
- Női hang. Képet nem ad.

A teletelefonon gyakran hívják a nyomozó csoportot, nem vártam hát semmi szenzációt.

Lenyomtam a gombot.

– Bolton felügyelővel szeretnék beszélni mondta a hang. Fiatal nő lehet, gondoltam. Szőke vagy barna, erre is gondoltam. Kellemes, lágy hangja volt.

– Én vagyok, tessék.

– Fontos ügyben lenne mondanivalóm – folytatta ő. i-
Az arcát nem láthatom? – kérdeztem, leülve a fotelba.

– Nem fontos. . . Legalábbis még nem.

– Beszéljen.

– Gyilkosságról van szó.

Előrehajoltam a széken. Valami megmozdult bennem. Az ismeretlen nő hangjában volt egy olyan árnyalat, mely arra késztetett, hogy komolyan vegyem az ügyet.

– Gyilkosság? . . . Már megtörtént, vagy ezután bekövetkező gyilkosságot akar bejelenteni?

– Megtörtént már.

– Mikor?

– Ma.

Felálltam. Olyan közel hajoltam a kis mikrofonhoz, hogy az ajkam egy pillanatra a hideg fémhez ért.

– Személyesen kell önnel beszélnem – mondtam határozottan.

– Azt hiszem, ez lenne a legjobb – felelte erre ő.

Megkönnyebbültem, hogy nem akadékoskodik. De egyben felébredt bennem a nyomozóösztön. Gyilkosság? . . . Hozzá kell tennem: ilyen bejelentést aznap nem kaptam. Tehát lehet: a nő hazudik. De ha nem? . . .

– Az Ural-parkban leszek egy óra múlva, a nagy szökőkútnál – mondta habozva –, ott találkozhatunk.

– Rendben – feleltem –, miről fogom megismerni? – De az utolsó kérdést már nem várta meg – a tétéef kattanása a beszélgetés végét jelezte.

– A hívó kikapcsolt, uram – mondta az automata.

– Jól van, fickó. – Az automatákat csak fickóknak hívom, akkor is, ha nem emberformájúak még ha alma nagyságú valamelyik, és félig a falba van beépítve, akkor is.

A csőpostába dobtam a jelentést, és lementem a földszintre. A hallban rengetegen voltak. Az 1-es járdaszalag ott kanyarog az épület előtt, felléptem rá. Derús délután volt, napfény, meleg, felhőtlen égbolt. Mélyeket lélegeztem. A viadukt felett lenéztem a városra: óriási, zsongó boly, célratörő-törekvő-törtető kis emberekkel teli. Miért sietnek annyira? És ez a zaj. . . Nem jó nagyvárosban élni.

Az Ural-parkban kevesen jártak, inkább csak gyerekek. Hatalmas fák borultak a sétányok fölé, virágillat lebegett a pázsit felett.

Elsétáltam a tó mellett. Még volt öt percem.

A hattyúk felváltva görbítették nyakukat, csapkodtak szárnyaikkal. Egy ezüstfenyő mellett kék harangvirág nyílt a fűben.

A nagy szökőkútnál most is álldogáltak néhányan, nézték a magasba törő vizet. Körbejártam a medencét.

Ott állt a kútnál, a túlsó oldalon. Magas, szép termet, barnásszőke haj, piros-fehér ruha, fehér saru.

Rögtön tudtam, hogy csak ő lehet az. Nem tudom, miért voltam ilyen biztos a dolgomban.

Megérzés? . . .

Odaléptem hozzá:

– Bolton felügyelő vagyok.

Meglepődve fordult felém. A haján néhány csepp víz csillant, a szeme zöld volt.

– Üdvözlöm, felügyelő úr... – kezét nyújtotta. Észrevettem, hogy nem mutatkozott be.

De úgy tettem, mintha minden a legnagyobb rendben lenne, és mi legalább száz éve ismernénk egymást.

– Jöjjön, sétáljunk... és mondja el.

Szótlanul ment mellettem egy darabig. A kavics még-megcsikordult lábaink alatt. Aztán megtorpant, rám emelte tekintetét. A szemei szépek voltak.

– Megölték Derk Ruis professzort.

Ez a név nem jelentett nekem semmit.

– Maga látta?... – kérdeztem.

Elfordult. Zsebkendőt vett elő. Sírni fog, gondoltam.

De mikor visszafordult felém, szárazak voltak a szemei.

– Láttam... ott fekszik a lakásán. Már hideg.

– Bocsásson meg egy pillanatra – szóltam közbe –, de most minden perc számít. – Elővettem kis zsebtelefonomat. Alig mondtam be a számot, jelentkezett egy fickó.

– Tel-aut. Közölje, kivel kíván beszélni – recsegte kissé fémes hangon. A lány szótlanul várakozott mellettem.

– Hol lakik a professzor? – kérdeztem tőle, az automatának pedig odavettem Lopez számát.

– D-szektor, 16-os háztömb, 28-ik emelet, 19 és lakás – felelte a nő gépiesen, ideges mozdulattal hátrasimítva a haját.

– Itt Lopez – jelentkezett kollégám a Bűnügyi Nyomozó Csoportból.

– Bolton. Nagyon figyelj, Bért. Jegyezd ezt a címet: mint Dávid D-szektor, 16-os ház, 28-ik emelet, 19-es ajtó. A név: Derk Ruis. Bejelentés: gyilkosság. Nézz utána! Aztán hívj vissza.

– Máris rohanok – felelte Lopez, és kattant a készülék.

– Miért itt jelentette ezt be nekem, miért nem közölte mindjárt akkor?... – kérdeztem.

- Bonyolult ügy – rázta meg a fejét.
- Hát mesélje el.
- Nem lehet. . . csakúgy. . .
- Ruis professzor halála összefügg más dolgokkal is?
- Igen. Hallott a *Triton*-expedícióról?
- Természetesen – feleltem, és ez igaz is volt.

– Mindenki hallott róla. Felfedeztek egy olyan bolygót valahol kinn az űrben, mely nagyon hasonlít a Földhöz. Erre a Vezető Tanács komolyan tervbe vette a régóta áhított áttelepülést a fölösleges milliók számára.

– Igen – továbbsétált, az arca komoly volt valahol kinn az űrben. – ismételte meg szavaimat, aztán hirtelen felém fordult: – Ugye, nem hiszi, hogy én öltem meg őt?

– Nem tudok még semmit – tértem ki az egyenes válasz elől. – Meg aztán kérdéses, hogy csakugyan megölték-e? Önnek oka lett volna erre a tetre.

– Dehogyan lett volna – rázta a fejét. Az arcára fájdalmas vonás ült ki: – Együtt éltünk.

Ez a két szó sokat jelentett. Egy darabig nem szóltam, sétáltunk tovább a fölénk boruló ágak alatt.

Ahogy így hallgattunk, felnyűszített zsebemben a kis, telefon. Igazán jobb hangot is kitalálhattak volna ezeknek a szerkezeteknek. Engem mindig a kétnapos kutyakölykök vinnyogására emlékeztetett.

- Bolton, tessék.
- Lopez. . . Gyere gyorsan erre a címre. Itt vagyunk.
- No és. . .
- Nézd meg te is. Várunk.

Megfordultam.

A lány eltűnt. Csak a bokrok susogtak körülöttem, és valahol messze kigyúlt a nagy szökőkút óriási, vörössel megvilágított csóvája. . .

4. sz. ügyirat:

EUR Alosztály

Körzet: 29.

Videohívószámok: 1518-1523

Kartoték: 411 063 012

Személyi lap

A. Név: Derk RUIS

Született: 23700516

Hely: EUR – Sud – Plovdiv

B. Alapiskolák: Szófia és Odessza. Középfokú:

Europolis és Amszterdam. Egyetem: Stockholm, csillagászati szak, Hamburg, interlingvisztika.

Sport: közepes eredmények úszásban és diszkoszvetésben. 2396-tól tanársegéd az Europolis Egyetemen. 2411-től önálló kutató.

C. Családi állapota: nőtlen

D. Kozmoszban: 2409: Föld-Mars-Hold, tud. céllal

2413: Föld-Vénusz-expedíció vezetője

2422: Föld-Uránusz-Plutóexpedíció vezetője

2425-27: Triton-expedíció vezetője

E. Bűnügyi rovat: üres.

5. sz. ügyirat:

EUR Alosztály

AMER-SUD Alosztály

Körzet: 29.

Videohívószámok: 1518 2654-59

Kartoték: S 011 882 919

A. Név: Bert LOPEZ

Született: 2391124

Hely: AMER – - Havanna

B. Alapiskolák: Havanna és Cienfuegos. Középfokú: New York.

Egyetem: London, szociográfia. Később Kairó, kriminálisztika.

*Sport: Közepes eredmények úszásban és birkózásban.
2423-tól az EURPOL alkalmazottja.
2425-től a BNC-nél nyomozó.*

*C. Családi állapota: nős. Felesége: R. Guttra.
Gyermek: kettő*

D. Kozmoszban: 2427-ben Mars-Hold, turistautazás.

E. Bűnügyi rovat üres.

*6. sz. ügyirat: vezetőjének
Europolis, 2048-16-51
Jelentés*

24280712-én – 6.36-kor bejelentés alapján felkerestük Derk Ruis 58 éves csillagászprofesszor Europolis, 16-28-19 alatti lakását. Az ajtó mágneses zárát a velünk vitt automata felnyitotta. A lakás magvát képező tágas helyiségben a padlón fekvő helyzetben találtuk D. Ruist.

Személyazonosságát kétségen kívül bebizonyítottuk. Orvosunk megállapította, hogy erőszakos behatás miatt kb. 5 órával érkezésünk előtt életét vesztette. Koponyájának hátsó része erős ütés következtében beszakadt, nagyfokú károsodást okozva ezzel az agy állományában.

A lakás berendezését az ismeretlen tettes nem rongálta meg, észrevehetően semmi sem hiányzik. A bejárati ajtó a házigazda saját mágneses kulcsával lett bezárva, ezt a tettes a tett elkövetése után valószínűleg magával vitte.

A nyomozás sikerét elősegítő jeleket a helyszínen nem találtunk. A szomszédok kikérdezése sem vezetett eredményre.

A később helyszínre érkező A. Bolton vezető felügyelőnek részletes tájékoztatást adtam.

Egyéb jelentenivalóm nincs.

*Europolis, 24280712. – 19.40
B. Lopez*

7. sz. ügyirat:

Európai Bűnüldözési Központ 853

EUR-Europolis

Körzet: 89.

Kihallgatási jegyzőkönyv

Folytatás. Előző száma: SEL-816 813

135 1. Hangszalagra véve 24280803-án az europolisi 16-os kórházban. Megjegyzés: mint az előzőnél. Beszél:

Aldor Bolton.

„... milyen jó, hogy az embert megtanították konstruktívan gondolkozni. Derk professzor lakásától az EURPOL székházaig az út légitaxival pár percig tart csupán. Mire a hivatalomba értem, már tudtam, mit és milyen sorrendben kell tennem.

A felvonóból kilépve néptelen folyosóra értem.

A folyosó végén a faiba süllyesztett digitális óra két számjegyet vetített elém fénylőn: 19.58.

Nyolc óra mindjárt Az ajtó felett egy kamera hideg üvegszemmel figyel minden lépésemet.

Hé, fickó, nem vagyok betörő, csalafinta idegen!

Itt dolgozom, hazajöttem, idevaló vagyok. Még ha ebben a pillanatban nincs is rajtam kívül más ember az épületben. Csak takarító automaták, porelszívó automaták, tűzveszélyt figyelő automaták, őrautomaták. Fickók.

Tehát menjünk csak sorjában. Elkezdtem intenzíven gondolkozni. A nő tudta, hogy Ruis professzort meggyilkolták. Honnan tudhatta?

Vagy ő a tettes, vagy nem. Ha ő, akkor nem jelentette volna be az esetet. Éppen elég ideje lett volna eltűnni,

elutazni valahová messze, és ott alibit szerezni. . . Nem tette ezt, tehát nézzük a második lehetőséget: nem ő a gyilkos.

Akkor viszont a tett elkövetése után járhatott a lakásban. Meglátta a fekvő holttestet, és. . .

Bejelentette a dolgot. És mi az, hogy *Triton*?

Úrhajó. Van valami köze a gyilkossághoz? Talán. Utána kell nézni.

Ki lehet ő? Azt is meg kell tudni. De kezdjük Derk Ruisszal.

Kikerestem a megfelelő kódszámokat – úrhajózás, jelen idő –, és betápláltam az asztali komputerbe. A fonikus részbe bementem a *Triton* és a Derk Ruis szavakat.

Egy perc múlva a fickó keskeny, örökké vigyorgó száján kidobta a papírlapot. Rajta volt a professzor arcképe és a róla szóló adatok.

Megtudtam, hogy 58 éves volt, a *Triton*-expedíció előtt is gyakran járt az űrben, az égitestek egymásra gyakorolt vonzása és a kisbolygók pályazavarai érdekelték. A *Triton*-expedíció vezetésére a Vezető Tanács Úrhajózási Szekciója kérte fel, öt társával végigszenvedte a *Triton* ismeretes kálváriáját, és csak csodával határos módon menekült vissza a halál torkából. A Földre történt visszatérése óta az X-bolygó emberek által történő megszállásának lelkes híve, az Áttelepülési Terv egyik vezetője.

No igen. . . Ezután elkértem az automatán keresztül a mi rendőrségi archívumunk anyagát a *Triton* úrhajóról. Meglepett, milyen keveset tettek félre nálunk annak idején erről a dologról. Aztán már nyomtam is a következő gombokat : az expedíció résztvevőinek arcképét kértem. De jó, hogy a fickók nem tudnak csodálkozni. Néhány, perc elteltével az archívum ezt is rendelkezésemre bocsátotta. Az öt férfi arcképe után kicsúszott a résen a hatodiké is. . .

Nem is csodálkoztam, mikor kezembe vettem.

Persze ő volt az. És így aztán már tudtam a nevét is: Tilla Lanti, 30 éves biokémikus.

El kellett volna kérnem a nyilvántartótól a kartotékját is. De erre ráérek, gondoltam. Ehelyett szóltam a fickónak nézze csak meg az europolisi teletelefonkönyvben T. Lanti telefonszámát. . .

. . . és hát megtalálta persze. Olyan simán ment minden, hogy szinte észre sem vettem: alig gondolok a gyilkosra. Alig-alig jut eszembe, hogy a lánynak nem sok köze lehet a gyilkossághoz, és nem valószínű, hogy a tőle megszerzendő információk alapján eljutok a gyilkoshoz.

De meg lehet próbálni. . .

A fickó kilökte magából a számot. Csak egy számot. Tehát ilyen nevű nő nem lakik több a városban. Tilla. . . Szép név. No mindegy. Csak semmi érzelgősség. Úgyis azt vetik a szememre a kollégák, hogy túlságosan irodalmi a beszédem, a viselkedésem. Nem értem, miért ne szabadna így viselkednie egy rendőrtisztnek is? . . .

Felhívtam. Egy kattanas, és kivilágosodott a képernyő. ő volt az.

Ott állt egy sztereotip berendezésű szoba közepén. Mintha fel-alá járkálásában zavarta volna meg a készülék hívójelzése. Megtorpanva, kérdő arccal nézett felém.

– Jó estét – mondtam egyszerűen.

Közelebb jött, leült a készülék elé. Az arca csaknem kitöltötte a képernyőt.

– Jó estét, felügyelő úr – fejelte láttam rajta, hogy nagyon ideges lett, amint megpillantott.

– Lanti kisasszony, legyen szíves válaszolni még néhány kérdésemre – kezdtem, nem vesztegetve az időt.

– Parancsoljon. . . Tudtam, hogy úgyis megtalál.

– Igen. . . Első kérdés: miért tűnt el olyan hirtelen a parkból?

Lehajtotta a fejét, mintha erősen gondolkozna. De felnézett és láttam: szomorúak a szemei.

– Biztos el akart volna vinni magával Derk lakásába. . . Nem tudtam volna még egyszer bemenni oda, ránézni, ahogy ott fekszik szegény. . .

– Tehát egyszer már látta őt holtan. Mikor volt ez?

– Délután. Két óra és fél három között: Akkor jöttem haza az intézetből, ahol dolgozom.

– Hogyan ment be ön az ajtón?

– Van mágneskulcsom. Másodpéldány. Az első Derknél van.

– Volt. . . úgy látszik, a gyilkos a házigazda példányát elvitte magával, mikor távozott – mondtam.

– És hogyan került be a lakásba? – kérdezte a nő.

Ezzel megfogott. Bennem is motoszkált már a kérdés tényleg, hogyan ment be a gyilkos? . . .

– A zár sértetlen volt. Tehát csak egy magyarázat van. . .

– A professzor maga nyitott neki ajtót mondtam.

– Kamera és hangosbeszélő van felszerelve ott is, mint minden lakás ajtajánál – mondta ő, makacsul. – Soha nem nyitott ajtót idegeneknek. Csak a barátainak.

– Akkor a barátok közt kel keresnünk a gyilkost – jegyeztem meg szárazon. És mintha csak akkor jutott volna eszembe, megkérdeztem:

– Hol tartózkodott délelőtt 10 és délután 13 óra között?

– Az intézetben. A kollégáim tanúsíthatják.

– Igen. Ezt persze ellenőrizni fogjuk.

– Tessék ellenőrizni – és nézett rám továbbra is azokkal a nagy, csodazöld szemekkel.

– Említette, hogy bonyolult úgy. Mit értett ezen?

– Azt, hogy bonyolult. Órákig tartana, míg elmagyaráznám.

– Hát kezdje el.

Hátradólt székén:

– Fáradt vagyok. . . . Ne haragudjon, felügyelő úr. Adjon egy kis időt. . . Ma éjjel úgyis csak kínlódni fogok alvás helyett. De most magamra kell maradnom, legalább erre a néhány órára. . .

Sírni fogok. Értsen meg! . . Most nem tudnék. . .

Most nem tudnék mindent elmondani olyan összefüggően, hogy az érthető legyen. Holnapra összeszedem magam, és délelőtt, ha akarja, találkozhatunk. El fogom mondani, ami nem hagy nyugton. . . Bolton úr, én félek. . . Több gyilkosság is lesz, meg fogja látni!

– Több gyilkosság? – kérdeztem.

– Igen, több gyilkosság – felelte szomorúan, és intett: jó éjszakát. Megnyomta a készülék gombját – sötét lett a képernyő.

Egy percig még néztem a fluoreszkáló, fel-felvillanó fénypontokba, aztán felálltam. Ide-oda sétálva gondoltam a nap eseményeire.

Csend volt az egész házban. Csak a folyosón lassan haladó takarítóautomaták surranó neszezése hallatszott. . .

8. sz. ügyirat:

Nyilvántartó Hivatal, 1001001100110

EUR Alosztály

Körzet: 54.

Videóhívószámok: 1581-1593

Kartoték: 086 511 129

Személyi lap

A. Név: Tilla LANTI

Született: 23980301

Hely: EUR – Sud – Nápoly

B. Alapiskolák: Nápoly és Róma. Középfokú:

Róma, Milánó. Egyetem: Moszkva, biológia és Stockholm, biokémia.

Sport: közepesenél gyengébb eredmények futásban rövidtáv és vívásban. 2422-től az

Europolisi Biokémiai Kutató Intézet dolgozója. 2425-27 között úrexpedícióban vett részt mint biokémikus.

Több tudományos fokozatot ért el, rendszeresen publikál a szaksajtóban.

C. Családi állapota: *hajadon.*

D. Kozmoszban: *2425-27, Triton-expedíció.*

E. Bűnügyi rovat: *üres.*

9. sz. ügyirat:

Tájékoztatási Hivatal

FÖLD Osztály

EUR Alosztály

GYILKOSSÁG EUROPOLISBAN

– europolis 24280712 esti órákban kapott jelentés szerint europolisban a mai napon ismeretlen tettes vagy tettesek gyilkosságot követtek el

– rendőrségi jelentés szerint az áldozat derk ruis tudós a Triton-expedíció volt vezetője

– a nyomozás folyik – újabb hírek esetén további tájékoztatást nyújtunk – UTASÍTÁS: óránkénti közlésre – összes hírközlő szervek szerkesztőségének

111101100010001111

ERX-126-24280712

10. sz. ügyirat:

Tájékoztatási Hivatal

FÖLD Osztály

EUR Alosztály

– AZ EUROPOLISI GYILKOSSÁG ÚJABB FEJLEMÉNYEI
– europolis 24280713 reggeli legfrissebb hírek szerint a rendőrség bűnügyi nyomozó csoportja folytatja a nyomozást derk ruis professzor meggyilkolásának ügyében
– a vezető szervek az ügyel aldor bolton bnc felügyelőt bízták meg
– a nyomozás folyik
UTASÍTÁS: kétóránként! közlésre – összes hírközlő szervek szerkesztőségének
EKX-126-a4280

11. sz. ügyirat:

EURPOL

Európai Bűnüldözési

Központ

EUR – Europolis

Körzet: 89.

Kihallgatási jegyzőkönyv

Folytatás. Előző száma: SEL – 816

813 135 2. Hangszalagra véve 242808

04-én az europolisi 16-os kórházban.

Megjegyzés: mint az előzőknél. Beszól:

Aldor Bolton.

... reggel még beszéltem Rextonnal, a főnökömmel. Éppen az ágyból másztam ki, mikor fényjelzett a videotelefon. Odaléptem pizsamában, kócosan. Rexton jelent meg a képernyőn jelent mindig, most is frissen, elegánsan: csillogó viking-ingben, beleszótt nyakkendővel, vasalt zakóban. Hajának minden szála fegyelmezetten lapult a helyén.

– Tokióban vagyok, felügyelő – mondta értesültem az eseményekről. Egy óra múlva lesz még egy tárgyalásom a

marsi Rendőrség vezetőivel. Utána repülök haza. Délutánra készüljön fel – hívatni fogom. Haladt valamit az ügy?

085 118 597

– Ahhoz képest, hogy csak tegnap délután szereztem róla tudomást. . . – makogtam. Fene egy érzés, ha az ember főnöke elit ruházatban néz szembe velem, aki borostás képpel, álmosan pislogok egy pizsamában.

– Szóval igyekezzen valamit találni, Bolton. . .

Ez a professzor fontos ember volt. Már felsőbb helyről is érdeklődtek az ügy iránt. . . Délután találkozunk.

És eltűnt. Egy percig még bámultam a kialvó képernyő mattfekete lapjára, ahol csak a Semmi sötétlett. Majd vállat vontam, és elmentem zuhanyozni. . .

. . . elég volt egyszer csengetni. Éreztem, hogy az ajtó feletti kamera figyel. Az ő szemét éreztem ebben a géptekintetben.

Aztán kinyíltak a zárok, beléptem. Tilla Lanti ott állt a folyószerű előszoba közepén.

A falakon pszeudo-dimenzionális tájképek, absztrakt afrikai szobrok, bokáig érő szálú divatos szőnyeg a padlón.

A lányon most világoszöld háziruha feszült.

Tökéletes alakja kirajzolódott a szövet alatt.

Hajába virágot tűzött. Ez ugyan ellentétben állt arcának komolyságával, sőt, mondhatnám: gyászos arckifejezésével. Ruis professzornak nagyon jó ízlése volt, állapítottam meg magamban.

Hellyel kínált, valamilyen csípős italt is hozott. Marsi gyártmány volt, EDOM-konyaknak becézték: nem ízlett.

– Valami olyasmit mondott nekem tegnap, hogy több gyilkosságra van kilátás – kezdtem.

Mire alapozta ezt az állítását?

– A *Triton*-expedícióban hatan vettek részt felelte egyszerűen.

– A *Triton*-expedícióban? . . . Mi köze ennek ehhez?

– Sok köze lehet. . . bár ez csak az én feltevésem. . . vagy gyanúm. . . – mondta határozatlanul. A hatalmas ablakokon keresztül a százötven emeletes felhőkarcolók parkosított tetejét láttam, pedig mi csak a tizennyolcadikon ültünk. De a pálmák kihajoltak a magasházak felső peremén, mintha le akarnának nézni a világra.

– Elolvastam néhány adatot erről az expedícióról – mondtam –, tudom, hogy maga is részt vett benne. Hat hónap telt el visszatérésük óta.

Tudomásom szerint eddig semmiféle gyilkosság nem történt. Kevésbé valószínű, hogy. . .

– És Severa esete?

– Az ki?

Tájékozatlanságom szemlátomást meglepte Tillát. Egy pillanatig hitetlenül meredt rám:

– Ander Severa, exobioiógus, a *Triton*-expedíció egyik résztvevője volt.

Igen, akkor már kapcsoltam tényleg olvastam ezt a nevet tegnap a kartotékokban. Ander Severa? . . .

– És ővele mi történt? – kérdeztem. – Mert ha gyilkosság áldozata lett volna, tudnék róla.

Európa területén minden gyilkossági ügy az én kezembe kerül, és hat hónapja, hogy nem. . .

– Afrikában ölték meg, a múlt hét elején mondta a lány nagyon határozottan.

– Várjon egy pillanatig – feleltem, és a videokészülékéhez léptem. – Megengedi? . . .

Felhívtam Lopezet. Meghagytam neki, kit hol keressen, és milyen adatokat kérjen el tőlük Afronból. Lopez feljegyzett mindent.

– Rendben, főnök. Amint megjön az anyag Afronból, felhívlak ugyanezen a számon.

Tovább beszélgettünk. Tilla Lanti nehezen talált vissza az előbbi hangulatba. De aztán belelendült:

– Higgye el, ez nem véletlen. Tudja, mit jelen tett ez az expedíció? . . . Az emberiség történetében ez volt az első olyan eset, hogy emberek eljutottak egy olyan bolygóra, ahol a földi élethez nagyon hasonló körülményeket találtak. Mellesleg éppen ez volt a cél, ezért küldtek ki különböző naprendszerekbe több hasonló úrhajót.

Csak mi jártunk eredménnyel. De tudja, hogy a visszaúton majdnem odavesztünk? . . .

– Ezt hagyjuk egyelőre – szakítottam félbe most inkább az érdekelne, mi történt a hazaérkezésük után.

– Tudja ön is, hogy a közvélemény két részre oszlott, már régebben is: egyesek azt hirdetik, hogy a Föld vitathatatlan túlnépesedését csak úgy lehet csökkenteni, és a továbbiakban megszüntetni, ha a népesség egy részét kitelepítjük más bolygókra, ahol a viszonyok a lehető legnagyobb mértékben hasonlítanak a földiekhez.

– Ezek nagyon sokan vannak, főleg a vezető tudósok támogatják ezt a tervet – vettem közbe hadd lássa, hogy azért én is nézem a videoműsorokat.

– Igen – felelte. – De ez csak az egyik oldal.

A másik oldal viszont azt követeli, hogy inkább a mostoha és embertelen viszonyokkal rendelkező, de közeli, saját naprendszerünkbeli bolygókat alakítsuk át úgy, hogy azok tömeges méretekben lakhatók legyenek.

– Vagyis tíz- és tízmilliós városokat szeretnének építeni a Marson, sőt, ha lehet, még a Vénuszon is – szúrtam közben.

– Ez a megoldás is nagyon sokba kerülne, ráadásul ezek a városok is hamar szűknek bizonyulnának. . . ezért a többség általában az ún. inváziós tervet támogatja. Vagyis

ha találtunk egy megfelelő bolygót – még ha egy másik naprendszerben is! –, foglaljuk el, és építsük ott fel a Föld II.-t. Ez lényegesen olcsóbb lenne, de itt is van egy bökkenő: az emberek és gépek odaszállítása. . .

– De az a lényeg, hogy találtak ilyen égitestet – dőltem hátra a fotelben.

– Találtunk is, meg nem is – felelte fanyar félmosollyal Tilla.

– Ezt hogy értsem?

– Úgy, hogy műszaki hiba miatt, véletlenül kerültünk egy ismeretlen bolygóra. Az űrhajót ott kijavítottuk, és hosszas bolyongás után, csak a véletlen segítségével találtunk vissza ismét az Ember Uralta Övezetbe.

– Ezzel azt akarja mondani, hogy.

– Pontosan azt, amire gondol. Hogy az X-bolygóhoz vezető utat tulajdonképpen senki sem ismeri. Valamicske támpontot csak a *Triton*-expedíció volt tagjai nyújthatnak, ha képesek rekonstruálni az út kritikus szakaszát.

– Értem – bólintottam –, és mivel az expedícióban hatan vettek részt, hát ez azt jelenti, hogy a Földön csak hat ilyen ember van. . .

– Csak négy – felelte ő, felállva, arcára fagyott mosollyal. – Már csak négy. Kettőt közülük megöltek. . . Eddig kettőt. . .

12. sz. ügyirat:

Afrikai Bűnüldözési Központ

AFBO- Afron

Körzet: 12.

Videohívószámok: 1860-1889

EURPOL

BNC VEZETŐJÉNEK

Europolis

Tárgy: megkeresésükre A. Severa exobiológus halála ügyében.

Ander Severa – személyi lapja mellékelve – 2428 0706-án délelőtt 10.40-kor baleset áldozata lett.

AFRO – Sud – Lusaka város Bulawayo utca Cecília negyed 82. épület 31. emeletének erkélyéről lezuhant, és azonnal életét vesztette. A balesetnek szemtanúi nem voltak. Orvosi vélemény szerint A. Severa megszedülhetett az erkélyen, ahonnan az utcát szemlélhette fontos tudományos kutatómunkája rövid szünetében valószínűleg pihenés céljából lépett ki az erkélyre. Átzuhan a korláton. Elhamvasztva: Lusaka, következő napon. Hamvait rokonai Dakarba vitették. Egyéb adat, mely önöket érdekelhetné nem áll rendelkezésünkre.

Afron, 24280713. – 08.40

K. Mandaka

AFROPOL BÍTO vez. felügyelő

Melléklet: 1 kartoték-kópia

13. sz. ügyirat:

Nyilvántartó Hivatal

AFRO Alosztály

Körzet: 17.

Videóhívószámok: 014-19

Kartoték: 901 135 808

Személyi lap

A. Név: Ander SE VERA

Született: 23971224

Hely: AFRO – Kisangani

B. Alapiskolák: Kairó, Kisangani. Középfokú:

Pretoria. Egyetem: La Paz, biológia és

Isztambul, kozmológia.

Sport: Kitűnő eredmények rúdugrásban és vitorlázásban.

2418-tól a Nairobi Biológiai Kutató Intézetben, 2420-tól az

ibadani Exobiológiai Világközpontban dolgozik kiemelt teljesítményű kutatóként. Két nagyobb tud. dolgozatot publikált.

24280706-án baleset következtében életét vesztette.

C. Családi állapota: nőtlen.

D. Kozmoszban: 2425-27, Triton-expedíció.

E. Bűnügyi rovat: üres.

10001-1111010100011001

1884276

14. sz. ügyirat:

Európai Bűnüldözési Központ

EUR – Europol

Körzet: 89.

Jelentés

FÖLD Vezető Tanács

Elnöki Iroda számára

Tárgy: A Triton-expedíció két volt tagjának halála, a nyomozás állása, az ügy jelentősége.

EURPOL – az AFROPOL-lal egyetértésben nyomozást folytat a Triton-expedíció két volt tagjának halála ügyében. Feltehető, hogy a két haláleset között összefüggés van.

1. a. A. Severa afrikai exobiológus halálának körülményei csatolva az AFROPOL részletes jelentésének kópiája. Tipikus baleseti halál, de nem zárható ki a gyilkosság lehetősége. b. Derk Ruis professzor, az expedíció volt vezetőjének halála. Csatolva a gyilkosság felderítésének és az eddig folytatott nyomozásnak rövid története.

2. a. A nyomozás jelenlegi állása kiderül a csatolt iratokból. Vezeti: Aldor Bolton, az európai bűnügyi

nyomozás elismert szakembere. Szükség esetén segítségére siethet az EURPOL egész apparátusa, beleértve a technikai segítséget is. Felügyeli és ellenőrzi a nyomozást: alulírott, b. Egyes vélemények szerint van összefüggés a két tudós halála között. Lehetséges, hogy az ügy magyarázata a Triton-expedícióban keresendő. Ezt a véleményt látszik megerősíteni Tilla Lantinak, az expedíció Europolisban élő résztvevőjének véleménye is. T. Lanti kifejezetten állítja, hogy A. Severának és D. Ruisnak azért kellett meghalniuk, mert adott esetben információkkal szolgálhattak az úgynevezett X-bolygó helyének meghatározásához.

3. Az ügy jelentősége túlnötte az EURPOL hatáskörét. Már eddig is – az első 24 órában – be kellett vonni az AFROPOL-t is a nyomozásba, és várható, hogy a teljes felderítéshez a többi rendőrségi szerv bevonása is szükséges lesz. Ezért az EURPOL folyamatosan tájékoztatni fogja a Vezető Tanács tagjait az általa megtett lépésekről.

Az EURPOL vezetőjének kérdése: a Vezető Tanács jónak látja-e az ún. invázióellenes csoportok és hangadóik megfigyelését? Ha igen, úgy erre nézve részletes utasítást kérünk. Indoklás: nyilvánvaló, hogy jelen esetben – amennyiben a további nyomozás megerősíti ezen elmélet valódiságát – nyilvánosan is közismert tényé válik majd a gyanú, hogy ezek a szervezetek szerepet játszottak ebben az ügyben. Mert csak nekik áll érdekükben megakadályozni, hogy az emberek eljussanak ismét az X-bolygóra, és ott letelepedjenek.

Europolis, 24280713. – 11.50
D. Rexton az EURPOL igazgatója

15. sz. ügyirat:
Elnöki Iroda
Europolis

BIZALMAS!

Csak a címzett olvashatja el!

Válasz az EURPOL igazgatójának

B-18105 sz. jelentésére:

A Vezető Tanács elrendeli, hogy

1. – minden *Triton*-ügyben történt lépésről értesítse a Tanácsot bizalmas jelentésben

2.- az összes, erre az ügyre vonatkozó aktát egy szigorúan bizalmas dossziében gyűjtse össze, további rendelkezésig

3. – egyelőre tartózkodjon bármelyik, az invázió tervével kapcsolatban negatív állást foglaló társadalmi csoportosulás vagy mozgalom vezetőinek megfigyeltetésétől

4. – a nyomozás A. Severa és D. Ruis halála ügyében fektessen súlyt azokra a körülményekre, melyek esetleg összefüggésben lehetnek a *Triton*-expedíció legutóbbi útja során történt eseményekkel

Europolis, 24280713. – 14.20

A Tanács nevében:

Iván Lerov titkár

16. sz. ügyirat:

EURPOL

Európai Bűnüldözési

Központ

EUR – Europolis

Körzet: 89.

Kihallgatási jegyzőkönyv

Folytatás. Előző száma :SEL-816 813

1353. Hangszalagra véve 0804-én az europolisi 16-os kórházban. Megjegyzés: mint az előzőknél. Beszól: Aldor Bolton.

„... a főnök 15 órára rendelt magához. 14.56kor felálltam az asztaltói, a fickónak meghagytam, hová távozom. A lifttel csak két emelettel feljebb kellett mennem.

A főnök két óriási pálma között állt, háttal az ajtónak. Az asztalon egy dosszié feküdt, benne két-három fejléces papír. Amint meglátott, visszaült a helyére, becsukta a dossziét. Az automatán lenyomta a Ne zavarjanak gombot, és hátradőlt.

– Beszéljen, Bolton – mondta –, a hivatalos részt már ismerem. Most érdekelne a maga véleménye a magánvéleménye?

11011001101011000110

SEL-816 813 1155

F-05511S 507

Mondtam néhány szót, nem túl meggyőzően.

Rexton csak hallgatott.

– No nézzük csak! – állt fel ismét. A nyakkendőjén megcsillant egy holdközvetből készített díszű. Tokió tele van ilyenekkel, a múltkor magam is láttam egy csomót a Ginzán. – Az a lány kitart amellett, hogy a dolognak valami köze lehet a *Triton*-expedícióhoz... Odafenn is vannak, akik így vélekednek. Nézzen utána, Bolton... Ez lenne az egyik dolog. A másik: Ruis professzor halálának körülményeit ki tudja deríteni Lopez is. Bár nem maradtak nyomok, de hátha... Bevetjük az egész technikai apparátust. Maga inkább foglalkozzon az expedíció volt tagjaival. Tudjon meg tőlük mindent, ami esetleg magyarázatot adna erre a két halálesetre.

– Még csak az egyikről bizonyosodott be, hogy gyilkosság – vettem közbe.

– Tudom. De látom az arcán, Bolton, hogy maga nincs erről meggyőződve.

– Igaza van – álltam fel én is. – Az API100 vizsgálata ugyan balesetet állapított meg, de nem hiszek ebben. Ez a Severa 31 éves volt, remek sportoló, kitűnő eredményekkel... Az ilyen nem szokott elszédülni, ha kihajol egy magas ház erkélyéről. Ráadásul a saját lakásáról van szó, ahol előzőleg éveken lakott. . .

– Csakugyan – bólintott Kexton. – Kérni fogom az AEROPOL vezetőjét, hogy folytasson nyomozást, új, mindenre kiterjedő nyomozást... De ennek az eredményére mi nem fogunk várni, igaz? Induljunk ki abból, hogy Severa is gyilkosság áldozata lett. Tehát van két áldozat, akiket életük egy nagyon fontos eseménye kötött össze: két éven keresztül össze voltak zárva egy úrhajóban, és olyan messze jártak a földtől, ahol eddig még nem járt ember. . .

– Meg fogom látogatni az összes tudóst, akik részt vettek a *Triton*-expedícióban – mondtam.

– Mindent megteszek, hogy megtudjak tőlük valamit.

– Intézkedni fogok, hogy aktuális tartózkodási helyüket és kartotékjaikat megkapja egy órán belül, Bolton – mondta. – És sok szerencsét!

A kihallgatásnak ezzel vége volt. Elhagytam a főnök szobáját. A liftben kis habozás után a földszinti gombot nyomtam meg. A kijárattól felszóltam Lopeznek, hogy egy óra múlva visszajöjök.

... Tilla éppen akkor lépett ki a Biokémiai Intézet teraszára, mikor légitaxim landolt az egyetlen szabad négyszögön. Intettem.

Sietség nélkül jött. Csak később, mikor már beült mellém, vettem észre, milyen sápadt.

– Történt valami?

A magasba lendültünk. A Város a mélybe süllyedt. A kicsiny irányítópulton halványan, megnyugtatóan égtek az automata ellenőrző fények.

– Mi történt? – ismételtem meg a kérdést.

– Tulajdonképpen. . . semmi – rebegte alig hallhatóan –, de déltájban. . . le kellett mennem az izotóplaborba. . . Egy hosszú, föld alatti folyosó vezet oda, senki sem volt éppen akkor ott, rajtam kívül. . . A folyosó közepén megéreztem, hogy nem vagyok egyedül. . .

– Mi van ebben ijesztő? – kérdeztem. – Nyilván ott volt valamelyik munkatársa, vagy az egyik ajtó mögött lehetett valaki. . .

– Nem! – kiáltotta ekkor meglepő hangosan.

Nem! Volt ott valaki!. . . Valaki, aki rosszat akart nekem!

– Ezt miből gondolja?

– Éreztem.

– Azt érezte, hogy ott van valaki vagy azt, hogy az az illető rosszat akar magának?

Hosszan nézett rám, zöld szemei furcsa fényben égtek:

– Nézze, felügyelő úr. . . Nem vagyok örült.

Az a folyosó néptelen volt. Semmi mellékhelyiség, semmi ajtó nem nyílik sehová. Vastag betonfalak a föld alatt, érti? Ez minden. Nincs ott más. És megéreztem, hogy hirtelen megjelent valaki a közelemben. Egész testemben remegni kezdtem, hirtelen megfájdult a fejem. Vibrált valami az agyamban. . . Neki kellett támaszkodnom a falnak. Nem tudom, meddig tartott ez a. . . ez a dolog. Egész idő alatt világosan éreztem, hogy valaki ott ólálkodik a közelemben, olyan valaki, aki ártani akar nekem.

– Baj van az idegeivel – feleltem higgadtan.

A gép ekkor landolt az UNIKUM Áruház tetején. Kiszálltunk.

– Vegyen ki pár nap szabadságot. Ha akarja, elintézhetem. El tudom intézni – húztam ki magamat.

– Nem is tudom. . . – rázta a fejét határozatlanul.

– Elintéztem – feleltem erre határozottan.

Menjen haza. Ne nézze a sztereó-video műsort.

Vigyen régi könyveket, olvasófilmeket, hallgasson zenét. Lehetőleg ne ezt a mai üvöltést, amit zenének neveznek, hanem régieket, Mendoza –, Barmentov-lemezeket. . .

Elváltunk. Néztem utána, míg eltűnt a nagy, fénylő üvegajtó mögött.

Az irodában, a fickó mellett egy boríték várt. Kinyitottam: három név és cím, valamint három kartoték esett ki belőle. Csak rájuk pillantottam. Megvillant a TTF zöld lámpája Lopez jelentkezett.

– Megkaptad az adatokat? – kérdezte.

– Igen, itt vannak.

– Rádobtam a kriminál-automatákat Ruis lakására. Irtó érdekes a dolog! Kiderült, hogy a tettes felforgatta a lakást. De úgy, hogy azt először emberi szemmel nem lehetett látni. De a műszerek kimutatták valaki felforgatta az iratokat, a prof. jegyzeteit. Tudod, a sztatikus elektromosság plusz a levegőből leülepedő porréteg, satöbbi. . . Szóval a tettes keresett valamit. A legnagyobb ilyen mozgatóst, keresést a prof. bizonyos matematikai jegyzetei körül állapítottuk meg. Ezekről egyelőre csak annyit tudunk, hogy a prof. komputerbe akarta őket betáplálni.

– Mennyi idő alatt tudnál ezekről kópiákat eljuttatni hozzám?

– Mikorra kell? 25 perc múlva ott lesz az asztalodon.

– Jó, jó. Csak azért, mert 40 perc múlva Reykjavíkba repülök.

17. sz. ügyirat:

Figyelő Szolgálata

EUR – Europolis D-15-22-41

Körzet: 76.

Videóhívószámok: 0215-0232

Sztereó – Videó – Rádió – Art Kinematográf

Nyomtatott sajtó – Szakirodalom

Hangossajtó

Kivonatosszerű EURPOL BNC kérésére az Inváziós Terv fogadtatásáról

1. Rádió: az elmúlt hat hónapban az európai adók nagy része sokat foglalkozott az invázió gondolatával. Általában támogatják a tervet, kivéve a stockholmi és athéni adókat. Afrikában, Ázsiában és Óceániában – ahol a legjobban érződik a túlnépesedés káros hatása minden rádióállomás kedvezően és nagy adásidőkkel sugároz műsort, pozitívan értékelve a Föld lakóinak tervezett kirajzását az űrbe.

Dél-Amerikában hasonló a helyzet. Nem mondható el ugyanez Észak-Amerikáról, ahol – főleg a kanadai adók – élesen ellenzik az inváziót, különösképpen azt a tervet, melynek értelmében az emberiség egy részét a nagyon távoli naprendszerbe akarnák áttelepíteni.

A kanadai rádióállomások műsorszerkesztői attól tartanak, hogy emiatt az emberiség elköltözött része egy idő után elveszti kapcsolatát a Földön maradtakkal.

2. Hangossajtó: az általa sugárzott műsorok általában megegyeznek a rádióadók műsorának kivonataival. Egyetlen kivételként a madridi hangossajtó-központ említendő, mely igyekszik mérsékelt hangon mérlegelni az

Inváziós Terv előnyeit és hátrányait. Ez az adó érdekesebb műsorait nyomtatott sajtó formájában is megjelenteti.

3. Nyomtatott sajtó: Itt nincs egységesnek mondható vélemény. A túlnépesedett területek sajtója általában szükségesnek tartja a kirajzást, az inváziót – de ennek módszereiről és céljáról állandó viták folynak, a hová kérdésre történő válaszadás körül folyik a legtöbb tárgyalás, szerkesztőségi ankét, kis népszavazás, interjú. A két legerősebb, egymással szemben álló tábor tagjai a Mars és az X-bolygó híveinek nevezik magukat. Az elsők a Marsra, a már meglévő két csillagváros környékére míg a második csoport a nagy távolságban levő, de az emberi életre azonnal alkalmas X-bolygóra szeretné irányítani a kitelepítendő tömegeket. Elenyésző számban akadnak még ezenfelül Vénusz-pártiak és egyéb csoportok. Ezek mindegyike tíz-egynéhány vagy ennél kevesebb lappal rendelkezik, ahol érveiket kinyomtatják napról napra, hétről hétre.

Összefoglalás: Elmondhatjuk, hogy az emberiség többsége – döntő többsége! – támogatja az Inváziós Tervet. De nemcsak az X-bolygóra történő áttelepülést, amit a kormány forszíroz, hanem a lakosság egy része közelebbi, naprendszerünkben bolygóra látja célszerűbbnek a kirajzást. Az élénk vitákban egyre gyakrabban lát napvilágot a Mars-pártiaknak az az érvelésük, hogy az X-bolygó túl messze van, hollétéről eddig is csak maroknyi ember győződött meg, nehéz az odajutás, és ilyen tömegek áttelepítése óriási költségeket fog felemészteni.

A Marsra történő áttelepülést ellenzők legfőbb érve továbbra is a vörös bolygó ember számára kedvezőtlen viszonyai maradtak.

Minden sajtótermék egyre hangosabban követeli, hogy a Föld Vezető Tanácsa döntsön véglegesen és gyorsan ebben a kérdésben. A tömegek elvárják a Tanácstól, hogy alaposan mérlegelve és tudatva mindkét változat pozitív és negatív oldalait, záros határidőn belül népszavazásra bocsássa a kérdést.

Europolis, 24280713. – 18.05
TEFSZ Igazgatósága
Melléklet: nincs.

18. sz. ügyirat:

EUR Alosztály

Körzet: 09.

Videohívószámok: 1651-1653

Kartoték: 766 754 334

Személyi lap

A. Név: Olaf GIBART

Született: 23840119

Hely: EUR – Nord – Aarhus

B. Alapiskolák: Koppenhága és Berlin. Középfokú: Budapest, Athén. Egyetem: Moszkva, Delhi, ált. medicina.

Később: Taskent, űrorvosi szakképesítés.

Sport: úszásban kiváló eredmények.

2417-től a Madridi Űrorvostani Kutató Intézet munkatársa. 2421-től a Földönkívüli Laboratóriumok vezetője. 2422-től a Marson dolgozik. Két nagyobb űrexpedícióban, mint orvos vett részt. Jelenleg a reykjavíki KOZMO-MEDIK Galaktikus Orvostani Kutatóintézet vezető állású szaktanácsadója.

C. Családi állapota: nős. Felesége: Olga Berg.

Három gyermeke van.

D. Kozmoszban 2422-242:

Mars 2424:

Merkúr, orvostani expedíció és

2425-27: Triton-expedíció.
E. Bűnügyi rovat: üres.

19. sz. ügyirat:

Európai Bűnüldözési Központ F-8S 115 507

EUR – Europolis

Körzet: 89.

Kihallgatási jegyzőkönyv

Folytatás. Előző száma: SEL-816 813

135 4. Hangszalagra véve 0805-én az europolisi 16-os kórházban. Megjegyzés: mint az előzőknél. Beszél: Aldor Bolton.

„... a sziget úgy merült fel a párából, mint egy álom. Végláthatatlan, átlátszó műanyag bura alatt ültetvények ezrei, forró gőz gomolygott a kieresztőcsövek végén. Itt-ott hó takarta a hegyek csúcsát.

A házak egy része – főleg az óvárosban – megmaradt még a régi stílusban. De a sztereó-video készülékek antennái ott ágaskodtak a tetők felett.

A gép félkört írt le, s máris húzott lefelé. A betonra lépve még egy pillanatra visszanéztem az ezüstös fémtestre. Aztán a futószalag magával ragadott, a többi közönyös utassal együtt.

Az épület előtt kiválasztottam a nekem meg5 felelő mozgójárdát. Sohasem jártam Reykjavíkban – de hát eltévedni nem lehetett. Tíz perc múlva célhoz értem. Az égbolton már lassan csak a reklámfények világítottak, de az utcákon nappali fény uralkodott.

A házba először nem engedtek be. Mogorva automata őrizte a bezárt ajtókat. A mikrofonokkal, táblákkal borított falhoz fordultam.

– Dr. Olaf Gibart. – Megnyomtam a gombot.

– Ki az? – kérdezte egy negyven év körüli női hang.

– Dr. Gibarttal van találkozóom – feleltem, élettelen fémdobozba beszélve. Miért kell nekem – nekünk – oly sokszor hideg fémtárgyakhoz szólnunk?... – Bolton felügyelő vagyok az EURPOL-tól.

– Igen, a férjem várja önt – az ajtó kinyílt.

Dr. Gibart magas, erőteljes férfi volt, negyven felé járhatott. Szerethette a fehér színt – ruhája, a szoba bútorzata, a falak is hófehérek voltak.

Erős kézszorítással üdvözölt.

– Nincs sok időm – kezdtem –, előre is elnézését kérem. Még az éjszaka folyamán vissza kell térnem Európába.

– Sietni fogunk – mosolygott –, nekem is fontos előadásom lesz holnap, fel kell rá készülnöm... – leültünk. Olga asszony, a felesége csak belibbent a szobába, két szót váltottunk, kiment. Hátradőltem a széken, a minimagnó mikrofonját arcom felé fordítottam:

– Dr. Gibart, Reykjavíkban, 24280713-án 20 óra 07 perckor... Első kérdés: történt-e valami rendkívüli esemény a *Triton*-expedíció tartama alatt?

– Ez az út két évig tartott – kezdte Gibart. – Ilyen hosszú idő alatt természetesen rengeteg esemény történik egy úrhajóban. Az út egy részét hibernált állapotban tettük meg. Ilyenkor mindig csak a hatfőnyi legénység egyetlen tagja őrködött – legalábbis odafelé menet. Különböznél pedig automata irányítóberendezések vezették a hajót. Utunk célja ismeretes ön előtt is: olyan naprendszereket vagy egyes bolygókat kellett találnunk, ahol az ember számára élvezhető a fizikális viszonyok. A Moncier-Galaktika 2. számú napjának környékét kutattuk át. A *Triton* independatív meghajtás elvén működött, vagyis – Bolkovszkij professzor elméletének gyakorlati megvalósítása alapján – függetlenítette magát a

naprendszerek tömegvonzásától. . . Nem vagyok űrhajózási szakember, hát csak ennyit tudok erről mondani. Tény, hogy alig egy év és két hónap alatt odaértünk az említett naprendszerhez. Az a sokat emlegetett műszaki hiba az egyik lakatlan bolygó mellett következett be – éppen az independatív meghajtórendszer egyik erőátviteli kábele égett el. A Severa volt éppen a soros őrszem. Az automaták jelezték a hibát. Severa azt hitte, hogy az ilyen hibát nem lehet menet közben kijavítani, hát kényszerleszállást kísérelt meg egy közeli bolygón. Néhány hirtelen fordulatot hajtott végre, egy fékezésnél pedig – mivel nem volt bekötve az ülésekbe! – előreesett, fejjel az egyik automatának. Így aztán emberi vezetés nélkül maradt a hajó. Persze ekkor a vezetést az automaták vették kézbe, de a kényszerleszállás nem sikerült. . . Ander Severa napokig eszméletlenül feküdt az irányítóterem padlóján. Hogy ez alatt az idő alatt mekkora távolságot száguldott be a *Triton*, és milyen irányban, azt csak sejtjük, de nem tudjuk.

– Nem készültek automatikus számszerű feljegyzések az útnak erről a szakaszáról és irányáról? . . . – kérdeztem.

– De igen. Rögtön rátérek erre is. . . Szóval ott hagytam abba, hogy a *Triton* napokig száguldott az űrben. Sok millió kilométerről lehet szó. . . Talán hallott róla, hogy van az űrhajókban egy speciális riasztóberendezés, melyet inkább a hibernáltak ébresztőórájának nevezhetnénk. Azon alapszik, hogy a legénység örökös tagja naponta bizonyos számú életjelet ad öntudatlanul is – például nyitja és csukja az ajtókat, ételmet szerez az automata adagolókból, jár-kezel, bizonyos tárgyakat megérint, műszereket ki- és bekapcsol, és a többi. . . Ha tehát ezek a jelek elmaradnak, és mondjuk három napig egyetlen ilyen jel sem érkezik ennek az automatának a központjába, ez bekapcsolja a dehibernáló rendszert. Így aztán a legénység egyik tagja

felébred. . . Nos, ez akkor is így történt. Éppen én voltam az, akit az automata felébresztett és dehibernált. Megtaláltam, és elláttam Severát, aztán felébresztettem Ruis professzort, tekintve a rendkívüli helyzetet. A javítóautomatákat ráállítottuk a hibára, kicseréltettük velük a sérült kábelszakaszt. Viszont jónak tartottuk ellenőrizni a megjavított részt, és egyáltalán, több ellenőrzést is szeretünk volna végrehajtani a hajó hajtóművén – ehhez le kellett azt állítani. Elhatároztuk, hogy a legközelebbi bolygón leszállunk. Persze nagyon érdekelt bennünket, merre is járhatunk? . . . Az útvonalrögzítő berendezés mágneses emlékezete is károsodást szenvedett, valószínűleg Severa sikertelen landolási kísérlete közben. Emlékszem, mikor dehibernáltan kijöttem a koporsómból, valóságos csatateret találtam az irányítóteremben: rengeteg gép, komputertekercs, bútor hevert összetörve, szanaszét a padlón. . . A közelben volt egy bolygó. Annak a naprendszernek a központi csillagától kb. 170 millió kilométerre. Tehát alig 20 millió kilométerrel messzebbre, mint a Föld a mi Napunktól. Leszálltunk. 22 napig voltunk ott mondhatom, néha minden kísértetiesen hasonlított némely földi tájra. A levegőben valamivel több az oxigén és elenyésző töredék százalékban egyéb gázok is. Sok a szárazföld és kevés a tenger, azok is inkább sekélyek. A maximális mélység 800 méter körül lehet. . . A hegyek ásványokban gazdagok, 2000-2500 méterig terjed csak a magasságuk. Láttunk két terméketlen sivatagot, trópusi erdőket. A növényzet általában dús. A két pólus a földinél nagyobb teret foglalj el, ez a miénknél néhány fokkal alacsonyabb átlaghőmérsékletnek tulajdonítható. . .

– A bolygó felkutatása során nem történt önökkel semmi rendkívüli?

– Néhány apróbb baleset, ami napirenden szokott lenni az ilyen expedíciók alkalmával. . . Például: egyszer Ruis

professzor sziklamászás közben – ásványtani próbákat vett a talajból – lábát ficamította. Raf Kassámnak megszurta az ujját egy ismeretlen, tüskés növény – szerencsére nem lett belőle baj. Karr Donnor egyszer két napra is eltűnt – éjszaka eltévedt, és valami szakadékba tévedt, ahonnan csak napfelkeltekor tudott kimászni. Attól fogva különben csak kettesével jártunk ki az űrhajóból. . .

– Milyen volt a résztvevők egymáshoz való viszonya?

– Mire gondol? . . . Hogy nem volt-e köztünk súrlódás, ellenségeskedés? Nem volt. Jó barátok voltunk mind a hatan. Nemegyszer segítünk egymáson szorult helyzetben, sőt, bátran merem állítani: ilyen összetartó, egymásban ennyire feltétlenül megbízó, jól összeszokott legénység régen járt a kozmoszban. . .

– Hallotta a két haláleset hírért. . .

– Természetesen. Mélyen megrendített a dolog. . . El sem tudom képzelni, mi történhetett szegény Anderrel. Kiesett volna az erkélyről? . . .

No és Derk meggyilkolása? Ez felülmúlja a képzeletet. Kinek állhatott érdekében?

– Ezt nyomozom én is. Gibart úr, a *Triton* visszatéréséről is mondjon még valamit.

– Több mint két hónapig önirányítással repültünk. Egyszerűen nem voltak tájékozódási pontjaink, melyek alapján a megfelelő koordinátákat betáplálhattuk volna a pályaszámító komputerbe. Találomra repdestünk jó ideig. Aztán – ez Ruis ötlete volt – bemértünk több pulzárt, aztán kikerestük a katalógusból, körülbelül melyek lehetnek azok, melyeknek lüktetései időben megfelelnek az általunk bemérteknek. Így szereztünk pár tájékozódási pontot, aminek a segítségével legalább megkockáztathattuk az indulást, az irányválasztást. Antennáink állandóan vételre készen várták a leghalványabb, leghalkabb rádiójelet is az Ember Uralta Övezetből. Hetven nap

elteltével fogtuk fel az első ilyen jelet ezt a Transzplutoniumon elhelyezett önműködő rádióvilágítótorony sugározza az űrbe. Azonnal arra fordultunk, óriási kanyart írva le. Elhaladtunk a Berthold-Nap egyik bolygója, az A-14-es mellett, és akkor már a Földön is vettük rádiójeleinket. . . Később hallottam, hogy a Galaktikus Központban már elveszettnek hittek bennünket. . .

– Igen. . . Lanti kisasszony említett egy dolgot : hogy állítólag nem lehet pontosan rekonstruálni az X-bolygóra vezető utat? . . .

– No igen, ez fennáll, bizonyos mértékig. Említettem, hogy megsérültek a mágneses adattárolók. Tehát a Moncier-Galaktikától az X-bolygóig vezető út pályaadatai nem lettek bekódolva a számítógépek emlékező-egységeibe.

– De hát visszafelé? . . . Az utat így is meg lehet találni, ha kielemezzik és megfordítják a kódot, amit az automaták nyilván feljegyeztek, amikor önök visszafelé jöttek. Tehát az X-bolygótól a Berthold-A-14-esig. . .

Gibart rám pillantott, aztán elkapta a tekintetét, Hallgatott egy sort, aztán lassan válaszolt:

– Sajnos. . . Itt is van egy dolog, ami. . . Azt hiszem, erről nem is beszéltek az ünnepélyes fogadtatáson. A Föld Vezető Tanácsa, úgy látszik, jobbnak látta elhallgatni a közvélemény előtt azt a tényt, hogy. . . Nos, hogy ezek az adatok sincsenek meg.

– Eltűntek? Megsemmisültek? – kiáltottam meglepődve.

– Nos. . . nevezhetjük ezt így is. Már elhagytuk a Berthold-Nap környékét, és kielemezve az út adatait, jelentést készítettünk a Föld számára. Ekkor kiderült, hogy az emlékeztetőből hiányzik ennek az útszakasznak az összes bekódolt adata. Valamilyen úton-módon letörlődött a kód a mágneses szalagokról..

– Lehetetlen!

– Így volt – bólintott dr. Gibart. – Mi sem értettük, mi történhetett. Töviről hegyére átvizsgáltuk a készüléket, de az automata sértetlen volt. És természetesen nem volt képes elmesélni, mi is történhetett vele. . .

– Gyakorlatilag ez azt jelenti, hogy az X-bolygót újra megtalálni. . .

– . . . rendkívül nehéz feladat lenne. . . – fejezte be a gondolatomat Olaf Gibart. – Legalább olyan, mint egy tút megkeresni egy óceán fenekén. . . Körülbelül sejtjük csak, merre lehetett, honnan kellene elindulni, hogy egyáltalán elkezdhessük keresni. . .

– Ezek a számítások ön szerint mit jelenthetnek? – kérdeztem, előhúзва a Derk Ruis lakásán talált jegyzeteket. Gibart érdeklődve vette őket kézbe:

– Ez Ruis írása – jelentette ki. Kis ideig tanulmányozta a lapokat, aztán határozottan közölte:

– Derk megpróbálta rekonstruálni az X-bolygóra vezető útvonalat. Ezek itt a pálya elemei. . .

De hát ez csak próbálkozás. Az egészhez viszonyítva alig egy százalék. . . és az sem biztos, hogy helyes. Amint látom, itt ő egy feltételezésből indul ki: figyelembe véve, hogy az a bolygó, melyen akkor Severa kényszerleszállást kísérelt meg, azon a napon X-8316, Y-4855,6 és Omega 164,3 foknál helyezkedett el a koordináta-rendszerben, sebessége pedig másodpercenként a Moncier-Galaktika központi napja körül 450 km volt, és a *Triton* által bezárt szög a bolygó egyenlítőjétől 48 fokkal tér el, akkor. . . – dr. Gibart teljesen belemerült a jegyzetekbe, én pedig arra gondoltam, hogy Reykjavíkból nem láttam semmit, és már nem is fogok, mert 21 perc múlva indul vissza a gépeim. . . Búcsúznom kellett dr. Gibarttól.

20. sz. ügyirat:

D. Rextohnak

EUR – Europolis

Szolgálati távirat – reykjavík 24280714 – 00.38
intereuropa-csőpostán küldöm olaf gibarttal folytatott
kihallgatás szalagját közvetlenül tripoliszi űrpályaudvarra
repülök felkeresem raf kassamot a Triton-expedíció volt
pilótáját kérem értesítse lopez holnapután visszatérek
bolton

21. sz. ügyirat:

Europolis TTF-252-661-907

Távirat – tripolisz 24280714 – 03.45 repülök a marsra –
ha problémája van forduljon lopezhez – kérdésem: ön
szerint mi történhetett a Triton pályaadatokat rögzítő és
kódoló komputerével az űrhajó visszaút ja alatt jól
megfontolt választát táviratilag holnap ilyenkor adja fel
tripolisz központi űrpályaudvar galaktikus rendőrség
irodája aldor bolton felügyelő nevére – bolton

22. sz. ügyirat:

MARS Alosztály

Körzet: 04.

Videohívószámok: M-0011-13

Kartoték: 331 902 454

Személyi lap

A. Név: Raf KASSÁM

Született: 23980228

Hely: ÁZSIA – Sud – Bombay

B. Alapiskolák: Delhi, Rawalpindi. Középfokú:

Rijád, Antwerpen, Hamburg. Egyetem:

Sidney, űrbiológia, La Paz, sugárzástan.

Utána négyéves űrpilótaképző Los Angelesben.

Sport: jó eredmények lovaglásban és vitorlázórepülésben. 2423-tól gyakorló űrrepülések: Föld-Merkúr, Hold-Mars, Mars-Föld.

2424-ben két hosszabb repülés Plútó-Merkúr - Föld és Föld-Transzplutónium. 2425-27 között a Triton-expedíció pilótája volt.

Jelenleg MARS-EDOM I. bázison űrpilóta a galaktikus repülések és independatív űrhajók osztályán.

C. Családi állapota: nő, gyermeke nincs.

D. Kozmoszban: 2423-tól állandó űrszolgálaton.

E. Bűnügyi rovat: üres.

23. sz. ügyirat:

EURPOL

SEL-816 818 133

F-088 118 597

Európai Bűnüldözési

Központ

EUR – Europolis

Körzet: 89.

Kihallgatási jegyzőkönyv

Folytatás. Előző száma: SEL-816 813

135 5. Hangszalagra véve 0805-ön az europolisi 16-os kórházban. Megjegyzés: mint az előzőeknél. Beszól: Aldor Bolton.

... több mint tizenegy óra hosszát tartott az utazás. Elgémberedtem a fotelben igaz, aludtam is néhány órát. A légikisasszony hozott néhány frissítőt. Átmentem később a másik terembe az utasok feje feletti képernyőkön már a marsi videoprogram vibrált. Éppoly együgyű ez a műsor, mint nálunk a Földön – mondta mellettem egy kövér, hosszú hajú, fekete nő.

Aztán egy hang a falból: Leszállás. Foglalják el helyeiket!

... Mikor kiléptem a gépből, egy hatalmas űrrakéta-pályaudvaron találtam magamat. Nyolc évvel ezelőtt jártam már a Marson, de akkor a 3-as körzetben. Ez viszont a 11-es és a 16-os kráter közé épített hatalmas város volt a Hellasnak nevezett mélyföldtől kissé északnyugatra.

GALAKTOPOLIS ÜDVÖZLI ÖNT – üvöltötte egy felirat. Agyamba vágott a zaj. Mintha a marsiak még ebben is felül akarnák múlni a földieket... Rengeteg ember lökdösődött körülöttem. Reklámfények villogtak. Felmentem a pályaudvar legfelső emeletére.

A várost óriási áttetsző kupola borította. Valami vörös fény villogott nyugat felől, a kupolán kívül – lehet, hogy éppen egy marsi homokvihar vonul át arrafelé... Nem értem rá ezen töprengeni. A falon lógó térképről megállapítottam, hányas mozgójárda visz az EDOM-1-es bázisra, s már száguldottam is a város felett.

A mesterséges nehézkedési viszonyok, a mesterséges levegő, a mesterséges mindenség valószerűtlenné tette Galaktopolist. Ahogy első ízben, úgy most sem éreztem jól magamat a Marson.

... Az EDOM-1 bázis hatalmas épület volt, sokemeletes, hiszen a kupola alatt takarékoskodni kellett a hellyel, nem nyúltak a végtelenségig, mint a gumi. Falaikon kívül pedig nem változott semmi – még semmi... Ott még minden olyan volt, mint 1996-ban, az első földi támaszpont alapításakor. Csak az automaták vágta külszíni fejtések bányaüregei ásítottak itt-ott a kráterek oldalán.

Nem állta utamat senki. A bázis előcsarnokában ide-oda mászkáló férfiakat, nőket láttam.

Iskoláscsoport zajongott, prospektusokat osztogattak egy pultnál. Az örökjáró lift felrepített a tizedik emeletre,

innen kicsi, kétszemélyes lifttel kellett felmennem a tizenhatodikra. Galaktikus Repülések Osztálya, Independatív Ūrhajók Osztálya.

Akadálytalanul hatoltam át a maguktól nyíló ajtókon. Végül, vajszínű folyosó végén, egy apró termetű, mandulaszemű férfi üldögélt falba süllyeszthető asztallap mögött. Két képernyőn vibráló számokat figyelt, s jegyzetelt.

– Raf Kassám űrpilótát keresem – álltam meg előtte.

Feljegyzett még néhány számot, aztán felnézett:

– Milyen ügyben?

– Hivatalos ügyben.

Végignézett, aztán megvonta a vállát:

– Nincs itt.

Elővettem az igazolólapomat, orra alá tartottam. A galaktikus címetől megijedt. A háromdimenziós fényképről én néztem rá – és az életben is ott álltam előtte. Rendőrség. . . Felpattant.

– Igen. . . Kassám, Raf Kassamot említette, ugye? Aldor Bolton vezető felügyelő vagyok az EURPOL-tól – mondtam lassan, tagoltan.

30 másodperc múlva egy másik mandulaszemű előtt álltam, annak fényűző irodájában.

Hellyel kínált, ráncos arcán szétfolyt egy mosoly:

– Igenis, felügyelő úr. . . Azonnal intézkedem. – Megnyomott pár gombot, szólt is egy fickónak, hogy kerítsék elő Kassamot. Aztán leült mellém:

– Mondja, felügyelő úr, csak nem követett el valamit Raf. . .

– Nem. Egy másik ügyből kifolyólag szeretnék vele beszólni,

– Kassám űrpilóta az osztályunkon dolgozik huzamosabb ideje. Soha nem volt vele semmiféle probléma.

– Olyan régóta nem dolgozhat itt, ha csak januárban tért vissza a *Tritonnal* – vetettem közbe.

– No igen – mosolygott ismét –, de az embereink állandó körforgásban vannak. Jönnek, pár hétig itt vannak, aztán már repülnek is el megint, irány a Neptun vagy a Szaturnusz vagy más bolygók. . . Raf Kassám is csak azért van itt már hat hónapja, hogy legyen ideje kipihenni a kétéves extragalaktikus expedíciót. . . Nemsokára indul ő is a Jupiterre, egy ásványtani expedíció első pilótájaként. Rutinmunka. . .

– Jelenleg hol van?

– A szálláson, a harmincnegyedik emeleten.

Ott vannak a galaktikus osztály pilótáinak lakószobái.

– Ahogy hallom, inkább csak a naprendszeren belül repülnek. . .

– Is-is. De adódnak időnként galaktikus úrutak is. Azokhoz mindig mi adjuk a repülőszemélyzetet.

– És az űrhajók?

– Az Edom-kráterben vannak elhelyezve, az a legjobb természetes landolóhely. Galaktopolis I-est és II-est a kupolák miatt veszélyes lenne independatív űrhajókkal megközelíteni. Van még ezenkívül bázisunk a túlsó oldalon, a 22-es kráterben és egy szükségleszállóhely az Erebus és a Nix Olympica közt. . .

Beszélt még tovább is, de nem figyeltem rá.

A falakat néztem, ahol pszeudodimenziós fotók lógtak Mars-homokviharokról, űrben talált aszteroidákról.

Órámrá néztem. Tíz perce vártam már. Ilyen lassan járnak a liftek a Marson? . . . Ekkor felvillant egy zöld jelzőlámpa az asztalon. A mandulaszemű már ugrott is.

– Kassám űrpilóta nem jelentkezett a hívásra, uram – közölte egy automata fémes hangon.

– A szobájában tartózkodik? – kérdezte vendéglátóm.

– Igen, a Szignáló jelzi, hogy nem hagyta el a helyiséget.

Felálltam.

– Jöjjön velem. . . izé. . .

– Miyamoto a nevem – hajolt meg, de ekkor én már az ajtónál voltam. Kinn a folyosón ért utol, lépteit szaporázva. A lifthez irányított.

Felrepültünk a 34-ikre. Egy takarítóautomata sistergett a fal mellett, surrogva. Halvány fények égtek a falba süllyesztve.

– Huszonhármáé a szobája – lihegte Miyamoto –, itt lesz jobbra – akkor már csaknem szaladnia kellett neki mellettem. Kinyújtottam hosszú lábaimat.

A huszonhármás előtt megtorpantunk. Miyamoto mágneses kulcsokat vett elő. Az ajtó felpattant.

Egy férfi feküdt a földön, mozdulatlanul. Melleié vettem magam: már hideg volt. Miyamoto reszketve állt az ajtóban:

– Ez. . . Kassám. . . – suttogta sápadtan.

– Azonnal értesítse a rendőrséget! – kiáltottam rá.

Elrohant.

Raf Kassám – olajbarna arcbőr, fekete szemöldök és haj, széles alsóajak – igen. Ez ő.

Már nem élt, legalább négy órája.

24. sz. ügyirat:

EURPO. vezetőjének

Dr. Rextonnak

EUR – Europolis

Szolgálati távirat mars-galaktopolis 24280715 – 10.09

– rafkassám halott

– minden jel gyilkosságra mutat bár a halál körülményei még nem tisztázottak

– a nyomozást a marspol végzi egyelőre ön is részt vesznek benne

– holnap indulok vissza a földre

– többit személyesen

– bolton

N-1309

25. sz. ügyirat:

TILLA LANTI

Europolis TTF-252-661-907

00011100011000111010

N-1110

Távirat mars-galaktopolis 24280715 – 10.11.

– nagyon kérem ne hagyja el lakását – csak lopezzel tartsa a kapcsolatot senki mással – lakásába senkit se engedjen be megérkezéséig bolton

26. sz. ügyirat:

Marsi Bűnüldözési Központ

MARS – Galaktopolis, L.

Körzet: 04.

Videohívószámok: 0001-0026

EURPOL

BNC vezető felügyelőjének

FÖLD – Europolis

Tárgy: R. Kassám I. o. úrpilóta halála ügyében megkezdett nyomozás.

R. Kassám személyi lapja mellékelve 2428 0715-én reggel elhalálozott Mars-Galaktopolisban, az EDOM-I-es Űrbázis 34-ik emeletén levő szolgálati lakásában. A holttestet A.

Bolton, az EURPOL vezető beosztású alkalmazottja találta meg, aki nevezettet egy bűnügy kapcsán akarta kihallgatni. Vele volt továbbá R. Miyamoto, az EDOM-1 bázis galaktikus repülések osztályának vezetője is.

Raf Kassám holttestén a boncolás során külső sérüléseket nem találtunk. Lásd csatolt boncolási jegyzőkönyvet. A boncolás kétséget kizáróan kimutatta, hogy R. Kassamot kb. reggel 07 és 08 óra között halálos adag sugárzás érte.

Ezt a sugárzást kis szóródású, nagy koncentrációjú sugárkeltő műszerrel vitték be testébe.

A szakértő radiológus szerint az adag nagysága 0,08 D-minor lehetett, a besugárzás időtartama pedig nem haladhatta meg a 0,002 secundumot.

Ilyen természetű besugárzást ilyen rövid idő alatt – az adott körülmények között – csak Ray-12-es sugárfegyverrel lehet okozni, melynek példányai jelenleg közkézen forognak, mint szolgálati fegyverek mind az űrhajósok, mind a bázisok kisegítő személyzete és egyéb, arra jogosult személyek közt.

A nyomozás során először a gyilkos személyére, nem pedig tettének elkövetésére fektettünk súlyt. Megállapítottuk, hogy R. Kassám előző este óta nem hagyta el az épületet, a gyilkosnak tehát be kellett hatolnia az űrbázis területére. Az éjszaka folyamán a kapuk zárva voltak az őrautomaták emlékező részei kétségkívül bizonyítják, hogy senki sem jött be az épületbe 14-én este 23.30 és 15-én reggel 05.30 között. Ekkor a karbantartó automaták programozói jelentek meg elsőként. Ők csak különleges mágneses igazolvánnyal jöhettek be, ezek számaikat az automaták minden esetben – így ezen a napon is – feljegyezték.

Később – 06.35 és 07.00 között – a bázison dolgozó személyek érkeztek, ők is mágneses azonosságú lapjaikkal

igazolták magukat bejövételkor, más személy ismét csak nem jöhetett, be velük, vagy köztük.

Ellenben 07.30-kor kezdték beengedni a látogatókat. Ezek általában földi turistacsoportok tagjai, akik a Marson tartózkodva meg szokták tekinteni mind az Űrhajózási Múzeumot, mind a mai űrrepüléseket irányító EDOM-l-es bázist.

A látogatók száma naponta 250-350 között mozog. A múlt havi statisztika szerint.

A nyomozás kiderítette: 07.35-kor jelentkezett az első turistacsoport. 33 főt jeleztek. Vezetőjük automatikus informátorkészüléket kapott, és elindult csoportjával az épület földszintjén.

De a bejárati ajtó automatikus látogató-számlálója 34 belépőt számolt, és annyit is kódolt. Az automata nem jelzett riadót, mivel nappal lévén, riasztókészüléke ki volt kapcsolva. Csak számlálta a belépőket.

Tehát egy személy – anélkül hogy előzőleg jelentkezett volna, személyazonosságát felfedte volna, mely kötelező az EDOM-bázis látogatói számára – fondorlatos módon bejutott az épületbe 15-én reggel 07 óra 40 perc körül.

Ezután a liftek automatáit vettük elő. Alapos vizsgálatuk – és az időfaktor pontos azonosítása visszaszámítási rendszerrel – kiderítette, hogy aznap reggel 07.35 és 07.55 között csak az egyik lift ment a 34. emeletre, az is csak egy személyt szállított. Ez a személy kb. 07.46-kor érhetett fel az említett szintre. Végighaladhatott a folyosón. Arról a tényről, hogy az űrpilóták szállása hol helyezkedik el, tudomást szerezhett a földszinten kiállított az EDOM-bázist bemutató, részletes magyarázatokkal ellátott maketről. A 34. emeleten pedig minden ajtón ki van írva a lakásokban ideiglenesen tartózkodó pilóták neve.

A gyilkos ezután nyilván végrehajtotta tettét, majd – 07.52-kor – lement a lifttel a földszintre, és a tolongásban észrevétlenül elhagyta az épületet.

A nyomozás ezek után – A. Bolton földi rendőrfelügyelő tanácsára – a Földről érkezett és oda távozott utasok felé irányítottuk. Bolton felügyelő ugyanis határozottan állította, hogy a gyilkos csupán az előző napon érkezhetett, vagy aznap éjjel, majd a gyilkosság elkövetése után azonnal távozott vissza a Földre. Ezért megbízottaink haladéktalanul felvettél a kapcsolatot a Föld-Mars Utazási Irodával, kérve az utóbbi napok utasnévsorát.

Bolton felügyelő gyanúja beigazolódott: a listákon találtunk egy olyan utast, aki az előző napon, vagyis 14-én a 18.30-kor érkező Phaeton személyszállító űrhajóval érkezett, és a másnap reggel 08.30-kor induló Candor hajóval eltávozott a Földre. Neve: Erik NATAL, kb. 35-40 éves férfi, bőrszíne: fehér.

Bolton felügyelő azonnal értesítette rádiótáviratban a Galaktikus Rendőrség tripoliszi irodáját. De – mivel a nyomozás eddig a pontig a Marson több mint 13 órát emésztett fel – mire az értesítés a Földre érkezett, a Candor már leszállt Tripoliszban, és az utasok szétszéledtek.

Bolton felügyelő ezután ránk bízta a további nyomozást, felhívta figyelmünket, hogy a jövőben javítani kell az EDOM-bázis biztonsági rendszabályain, hiszen érkezése napján ő maga is minden akadály nélkül bejutott az épületbe, sőt kimehetett a 16-ik emeletre. Bolton felügyelő az aznap este induló űrhajóval elhagyta a Marsot.

A nyomozást folytatjuk.

Egyéb, az ügyvel kapcsolatos közölnivalónk nincs.

Galaktopolis , 24280716. – 09.20.

Mellékletek: 1 személyi adatlap

1 bonc. jegyzőkönyvmásolat

Z. Komell

27. sz. ügyirat:

EUR-AFRO-AMER-ASIA

AUST-ANTAR-OCEAN

Europolis-D-116.

Körzet: 97,

Videohívószámok: 0116-0122

EURPOL Központjának

Europolis

Tárgy: megkeresésükre válasz. E. Natal nevű állampolgárok ügyében.

24280716-án li.08-kor leadott megkeresésükre, melyben a Földön élő összes Erik Natal nevű polgárról kérnek felvilágosítást, a következőket közölhetjük:

Mai napon a Földön 18 ilyen nevű férfi él.

Közöttük 5 EUR, 4 AMER, 1 AFRO, ANTAR, 4 AUST, 3 ASIA lakos. Eliminációs módszer alkalmazása után kiderült, hogy az önök által megadott két további adat: a kb. 35-40 éves kor ezek közül csak 10 személyre illik rá. A másik adat – a fehér bőrszín – ezek közül újra eliminál 6 főt. Marad tehát négy. Ezek közül egy két éve állandó jelleggel a Merkúron tartózkodik, az Intra Sol tudományos bázison. Egy másik Erik Natal jelenleg Wyos műtét után – a bukaresti 6-os kórház ápoltja, ágyát nem hagyhatja el.

A harmadik E. Natal Helsinkiben lakik, címe:

Suomi-E, 81-16 ép. 30 em. 20. A negyedik E. Natal címe:

Hawaii-B, 09-11. ép. 08 em. 12.

Europolis, 24280716. – 13.22

Központ

28. sz. ügyirat:

EURPOL Helsinki Kapitányság

Szolgálati távirat

Felad, időpont: Europolis

– *helsinki eurpol kapitányságnak*

– *keressék fel erik natal suomi-e 81-16 ép.*

30. em. 20. sz. alatti lakost igazoljon alibit 0714-től 0716-ig terjedő időszakra

– *ha ekkor a marson járt értesítsenek és várják a további parancsot*

– *eurpol bnc vezetője bolton*

29. sz. ügyirat:

Kapitányság

Szolgálati távirat

Felad, időpont: Europolis

– *hawaii oceanpol kapitányságnak*

– *keressék fel azonnal erik natal hawaii 09-11*

– *08-12 alatti lakost*

– *nevezett igazoljon alibit 0714-től 0716-ig terjedő időszakra*

– *sürgős értesítést vár eurpol bnc vezetője*

– *bolton felügyelő*

30. sz. ügyirat:

GALAKTIKUS Rendőrség Irodája

AFRO – Tripolisz

Központi Úrpályaudvar

– *A. Bolton felügyelőnek*

– *europolis 24280715 – 11.15*

– *Triton pályaadatokat kódoló rögzítő- és emlékező-berendezése csak emberi beavatkozásra semmisíthet meg már előzőleg betáplált adatokat*

– *t. lanti*

31. sz. ügyirat:

Európai Bűnüldözési Központ 08 115 5117

EUR – Europolis

Videóhívószámok: 0186-0191

Kihallgatási jegyzőkönyv

Folytatás. Előző száma : SEL-816813

135 6. Hangszalagra véve 0806-án az europolisi 16-os kórházban. Megjegyzés: mint az előzőknél. Beszél: Aidor Bolton.

... alig léptem ki a gépből a tripoliszi úrpályaudvaron, máris a kezembe nyomták Tilla Lanti táviratát. Átfutottam, de nem volt időm elgondolkozni rajta – a hangszórók a nevemet suttogták. Kiderült, hogy az -EURPOL különgépet küldött elém Tripoliszba, hogy ennyivel is hamarabb érjek haza. A pilóta régi ismerősöm. volt, elbeszélgettünk, míg átrepültük a Földközi-tengert. Aztán felhívtam Lopezt.

– Jó, hogy jössz, főnök – kezdte. A hangjában éreztem a feszültséget, mint mindig, ha fontos dolgok történtek.

– Mi újság? . . .

– Nagy az izgalom. Rexton már kétszer beszélt a Vezető Tanács ügyeletesével. Valami tanácskozás lesz, ha ideérsz.

– Alig várom, képzelheted. . . Mi van Eric Nataliával, hány van ilyen nevű? . . .

– Tizennyolc, de az eliminálások után csak kettő maradt.

– Ellenőrizted őket?

– Már folyik az ellenőrzés. Egy, maximum két óra múlva kezünkben lesz az anyag, hol voltak az illetők azon a két napon.

– Lanti kisasszonnyal mi van?

– Ahogy rendelted. . . Nem hagyta el a lakását azóta.

– Jó, kösz. Készítsd elő az anyagot, mindjárt ott leszek.

... az asztalomon egy értesítés feküdt: tegnap keresett Karr Donnor, a *Triton*-expedíció volt tagja. Igen, találkozni fogok vele még ma, ha sikerül. A digitális számlapon, székekkel szemben, ott virított az idő: 14.19.

Felmentem Rextonhoz. Türelemre intett:

– Rögtön itt lesz Lerov titkár és Markosz asszony a Vezető Tanácstól – mondta. Megigazította haját a tükör előtt – és már meg is jelent a két tanácsstag. Az összes fickók értesítve lehettek előre, mert figyelmeztetés nélkül beengedték őket. Markosz asszony ötven felé járt, korpulens testét belegyömöszölte egy kagylófotelbe, elővette minimagnóját és a mikrofont.

Csak aztán nézett ránk közben Iván Lerov titkár – magam korabeli, magas, szikár, csontos arcú férfi – kezet fogott velem. Rexton bemutatott az asszonynak is, aztán. . .

– Kezdjük a közepén – mondta energikusan Markosz asszony. – Megölték egy nemrég visszatért expedíció három tagját. Három tudóst. . .

– Pardon. Csak két tudóst és egy pilótát. . . vetette közbe Rexton. Markosz asszony ránézett, aztán folytatta, de már nem olyan lendülettel:

– Tehát két tudóst és egy pilótát. . . Ép ésszel nehéz feltételezni, hogy ennek ne lenne valami köze a nemrég megtett űrutazáshoz.

Ebben egyetértettünk. Lerov kérdezett néhány apróságot, aztán Rexton mesélte el azokat a körülményeket, melyek mindhárom esetben gyilkosságra mutattak. Végül én, mint a legtöbb esemény szem- és fültanúja, elmondtam, mi történt eddig. Beszéltem Tilláról, Gibartról, a marsi eseményekről.

– A marsiak nyomoznak tovább – fejeztem be. – De nem hiszem, hogy a gyilkos odavaló lenne. A gyilkosnak itt kell lennie a Földön. Mert nyilván ugyanaz a tettese mindhárom gyilkosságnak, vagy ugyanazok. . . Márpedig

az áldozatok – az egy Kassám kivételével – a Földön laktak.

– Mind a hat áldozat idevalósi? – kérdezte Markosz asszony. Ezzel kimondta azt, amit eddig én is csak magamban gondoltam. Rexton nem lepődött meg – úgy látszik, ő is töprengett már ezen. Csak Iván Lerov hajolt előre szókén:

– Hat áldozatot mondott? . . .

– Hát hatan voltak a *Tritonon*, nem? – az az asszony teljesen magától értetődően kérdezte ezt, nem is várva válaszra.

– Hárman meghaltak. . . hárman életben vannak – mondtam ekkor mindnyájan felém fordultak. – Egyikük biztonságát – úgy-ahogy – megoldottam. Még Olaf Gibartot és Karr Donnort kellene védelemmel ellátnunk.

– Donnor a Vezető Tanácshoz van beosztva, mint tanácsadó – válaszolta a titkár. – Pillanatnyilag ő vezeti az Inváziós Terv műszaki-közlekedési csoportját. Gyakorlatilag a tömeges méretű kitelepítés megvalósításának technikai feltételein dolgozik. De a Tanács előbb még egy űrhajót akar küldeni az X-bolygóra, a végleges döntés előtt. Ez megint csak időt követel, és. . .

– Ennek semmi köze a dologhoz – vetette közbe Markosz asszony. – Ettől függetlenül, vagyis annál inkább, gondoskodni kellene ennek a három tudósnek a védelméről.

– Megírták az itteni lapok Raf Kassám halálát? – kérdeztem Rextontól.

– Nem. . . A marsi ügyeknek itt alig van visszhangjuk.

– Szerencsére.

– És mi a helyzet a gyilkos személyazonosságának megállapítása körüli? . . .

– Már van egy jelöltünk – mondta Rexton, és rám nézett. Felálltam, és felhívtam Lopezt.

- Itt Lopez.
- Bolton. Jött már valami?
- Jött. Felolvassam?

– Olvasd – és megcsavartam a hangszabályozó gombot, Eva Markosz minimagnójára való tekintettel. Az asszony elértette előzékenységemet, és hálásan rám mosolygott.

– OCEANPOL jelenti Hawaii-ból: nevezett egyén a szóban forgó időben Hawaiiin tartózkodott. Munkahelyén, egy algatenyésztő telepen igazolták, hogy mindkét napon hat-hat órát dolgozott. Vége.

- Köszönöm. . . Más nincs?
- Helsinki még nem válaszolt.

Kikapcsoltam. Aztán hirtelen ötlettel elkértem Rextontól azt a kazettát, melyre annak idején az Olaf Gibarttal történt beszélgetést játszottam rá. Lehallgattuk ezt most az asztali automata segítségével.

Amazok ketten szótlánul, figyelőn hallgatták,

Lerov idegesen rágta a szája szélét. Mikor vége lett, felolvastam Tilla Lanti táviratát, melyet Trípoliszban kaptam kézhez.

– Ez azt jelenti, hogy valami nem világos ebben az ügyben – jelentette ki a titkár.

– Gibart professzor célzott arra, hogy a *Triton* visszatérésekor a Vezető Tanács szándékosán nem tájékoztatta a közvéleményt néhány tényről – mondta halkán Rexton. – Például arról sem, hogy az X-bolygót tulajdonképpen lehetetlen újra megtalálni.

– Ez inkább műszaki probléma – vetette ellene Markosz asszony. – Nemsokára egy másik expedíciót küldünk oda. Ennek legénysége ki fogja tűzni az odavezető utat. A Berthold-A14-esről fognak indulni, vagyis visszafelé próbálják összerakni az adatokat. Közben kozmikus világitótornyokat, vagyis örök életű jelzőadókat helyeznek

el néhány olyan égitesten, amelynek pályája az egész körforgás alatt a minket érdeklő vonal közelében marad.

– Ez mind szép – vettem közbe. – De ez ismét legalább másfél-két évig el fog tartani, az újabb, úrhajó indulásától számítva. És hol vagyunk még attól! . . . Közben itt a Földön egyre erősebbek azok a csoportok, melyek a népfelesleg azonnali kitelepítését követelik. . . . Csak azt tudnánk, kik azok, akiknek érdekükben áll, hogy a telepések ne az X-bolygóra, hanem a Marsra vagy a Vénuszra menjenek!

– Az X-bolygó messze van. . . – szólt Lerov.

– Ez még nem ok arra, hogy itt napok alatt ennyi embert gyilkoljanak meg – mondta komoran Rexton.

– Mindent megtesznek, csak hogy soha ne jussunk el arra az X-bolygóra! – kiáltotta Eva Markosz. – Erről van szó! Ők tudják, hogy nincsenek pontos adataink az X-bolygó hollétéről. Úgy hiszik, hogy a *Triton* volt legénységének fizikai megsemmisítésével örökre elérhetetlenné teszik az égitestet.

– Igen – feleltem. – De kik ezek az ők? És honnan tudják azt a titkot, amit a Vezető Tanács tagjain és a *Triton* hatfőnyi legénységén kívül senkinek sem szabadna ismernie?

32. sz. ügyirat:

Helsinki Kapitányság

Szolgálati távirat

Feladva: Helsinki

– *europolis eurpol bnc bolton felügyelőnek*

– *keresett érik natal 37 éves közúti gépkarbantartó műszerész*

helsinki lakos állítólag négy nappal ezelőtt europolisba utazott hivatalos ügyben- másnap vissza kellett volna térnie

– azóta nem látták családjá sem tud felőle semmit el saakko ügyeletes tiszt

33. sz. ügyirat:

N-2- 16-81-42

BIZALMAS!

Csak az EURPOL vezetője és a Vezető Tanács megbízottja olvashatja el!

Jelentés

titokban lehallgatott telefonbeszélgetésről hangszalagkazettáról

Történt: 24280716-18.10 és 18.21 között.

Beszélők: EURPOL Főkapitányság

E-82116546 sz. készülékről: A. Bolton, az

EURPOL BNC vez. felügyelő és Europolis E-36445903 sz. készülékről: Tilla

Lanti biokémikus, az Eur. Biokém. Int. tudósa. Azonossági száma: F-086 511 129.

A beszélgetést A. Bolton kezdeményezte, hívással.

EURPOL

Titkos Lehallgató és Rögzítő Alközpont

Főkapitánysági Épület

Europolis

Körzet: 89.

Videohívószámok: titkosak

Bolton: Lanti-lakás?

Lanti: Igen. Bolton felügyelő?

B.: Én vagyok. Végre jelentkezhettem.

L. Már vártam.

B.: Hogyan érzi magát?

L.: Nem jól. . . Bezárkóztam, ahogyan tanácsolta. Mióta elment tegnapelőtt, ki sem mozdultam innen. Miért

- küldte azt a figyelmeztetést a Marsról, hogy he hagyjam el a lakást?
- B.: Majd később elmondom, nem telefonon.
- Egyelőre elégedjen meg annyival, hogy jobban teszi, ha otthon marad. Egyelőre. . .
- L.: Megkapta Tripoliszba küldött táviratomat?
- B.: Igen, köszönöm. Elgondolkoztató, amit írt. . . Ez tényleg így van?
- L.: Így van.
- B.: Természetesen ellenőriztetjük majd azokkal a konstruktőrökkel, akik ezeket a gépeket gyártják. Egy másik kérdés: az utóbbi napokban sokat gondolt a *Triton* útjára?
- L.: Szinte másra sem.
- B.: És? . . .
- L.: Sok minden megfordult a fejemben. Például egy epizód, amelynek talán van valami jelentősége.
- B.: Hallgatom.
- L.: . . . Akkor már megtaláltuk a visszafelé vezető utat – ez a Galaktikus Központtal történt rádiókapcsolat felvétele után néhány nappal történt. Mindnyájan megkönnyebbültünk, jobb hangulatba kerültünk. Akkor már éreztük, hogy megmenekültünk. Ander Severa volt a legvidámabb. Donnor komoly maradt, mindig is ilyen volt, Gibart pedig hol viccelődött, hol annyira belemerült a munkába, hogy se látott, se hallott. Rum is hasonlított hozzá. . .
- B.:! És. . . Kassám?
- L.: Kassám, hát ő. . . olyan szürke kisember volt. Hiszen ismeri, beszélt vele a Marson, nem?
- Szünet.
- B.: No igen. . . folytassa, kérem. Mi is történt akkor?.
- L.: Egyik nap Severa váratlanul komolyan jött. be az ebédlőbe. Csak én voltam ott egyedül.

Már régóta nem ebédelgettünk együtt – ki-ki akkor jött, mikor ideje engedte. Automaták adták ki a meleg ételt.

B.: A visszaúton nem voltak hibernálva?

L.: Tanulva az előző eseményekből, csak részben. . . A hat főből kettőt hibernáltunk egy időben, négyen őrködtek. Kéthavonta cseréltünk. Ez az esemény akkor történt, mikor Kassám és Ruis aludtak Rögton azután, hogy a Galaktikus Központ átvette irányításunkat, szükségtelenné vált szakképzett űrpilóta jelenléte. Így aztán Kassám – oly hosszú szolgálat után – végre megérdemelt pihenőjéhez jutott.

B.: Tehát Derk Ruis és Raf Kassám a hibernátorokban feküdtek. Csak ön, Severa, Donnor és Gibart voltak ébren.

L.: Igen. Severa az említett napon komolyan jött be az ebédlőbe – ez feltűnt. Meg is kérdeztem, mi baja. Sokáig nem felelt. Aztán igyekezett kitérő válaszokat adni. De tovább faggattam. . . Ekkor végre elmondta, mi történt,

B.: Nos? . . .

L.: Severa felfedezte, hogy az X-bolygón van élet.

B.: De hiszen akkor már régen eljöttek a bolygóról!

L.: Severa még az ott-tartózkodás hetei alatt gyűjtött anyagot tanulmányozta.

B.: A Kozmikus Enciklopédia is közli azt, hogy kezdetleges növény- és állatvilág van az X-bolygón. . .

L.: Félreértett engem, felügyelő. Severa intelligens lények nyomaira bukkant.

Szünet.

B.: Ez. . . biztos?

L.: Nem tudom. Severa közölte ezt velem.

- B.: Ennek a felfedezésnek nyilván vannak nyomai az expedíció eredményeiről készült jelentésben.
- L.: Nem valószínű. Ez csak feltételezés volt. . . Mikor Severával erről beszélgettünk, egyáltalán nem volt még biztos benne, hogy helyes a feltevése. Mindenesetre nem magukat a lényeket találta meg, csupán a nyomaikat.
- B.: Mesélt erről magának bővebben?
- L.: Nem sokat. Ezután hetekig szinte elő sem jött a laboratóriumából. Talajmintákkal foglalkozott. Velem csak annyit közölt, hogy a talajban bio-nyomokat talált. Hogy ezen mit értett, nem tudom. Ilyen szakkifejezés nincs, pedig kerestem a szakirodalomban.
- B.: Mást nem mondott?
- L.: Szerinte valamilyen élőlények élnek azon a bolygón. A felszín alatt, így mondta. Nem a felszínen.
- B.: És miből következett az a feltevés, hogy ezek a lények valamilyen intelligenciával rendelkeznek?
- L.: Abból, hogy ezek a nyomok – nagyobb terület megvizsgálása esetén – szabályos hálót rajzoltak ki a bioérzékeny lemezeken.
- Infrastruktúra – mondta rá Severa. Látod, ezek utak! – mondta.
- B.: Ezek szerint önnek meg is mutatta ezeket a felvételeket?
- L.: Igen. Láttam nála 15-20 ilyen lemezt.
- B.: Mit gondol, hol lehetnek azok a lemezek most?
- L.: Ander Severa nem készült el végleges elemzésükkel a Tritonon, mert két hónappal később ő került bele a hibernátorba. Utána pedig már közel voltunk a Földhöz, általában összefoglaló jelentéseket kellett készíteni különböző tudományos intézmények, a Vezető Tanács és más hivatalok számára. . .

Gondolom, Ander elvitte magával ezeket a lemezeket. Olyan pókhálószerű, egymást szabályosan keresztező vonalakat, utakat ábrázoltak. . . Biztos magával vitte haza, Afrikába, feldolgozás végett.

B.: Severa másoknak is beszélhetett erről?

L.: Nem tudok róla. Gibarttal jóban voltak, sokat vitatkoztak a kozmikus életformák lehetőségéről. . . Talán neki is beszélt erről.

B.: Köszönöm. Lehet, hogy ez előbbre juttatja a nyomozást. Még van egy kérdésem: ismerős magának ez a név: Erik Natal? . . .

L.: Sohasem hallottam.

B.: Köszönöm. Akkor nem is zavarom tovább. . . Maradjon továbbra is a lakásban, és ne engedjen be senkit. Holnap valószínűleg meglátogatom.

L.: így fogok tenni, bár. . . nagyon unalmas ez a dolog.

B.: így kell lennie. Olvasson régi könyveket, ahogy mondtam. És hallgasson régi zenét. Visszamehet egészen a huszadik századig. Rahmanyinovot ajánlom, bár őt aztán igazán nem lehet megnyugtatónak nevezni. . . És gondolkozzon. Mi történt még a Tritonon? Minden érdekel. . . Viszlát.

L.: Viszontlátásra, felügyelő úr.

Vége

Egy példányt:

EURPOL vezetőjének

Europolis

Egy példányt:

Vezető Tanács

Biztonsági Hivatal vezetőjének

Europolis

34. sz. ügyirat:

Európai Bűnüldözési Központ

EUR – Europolis

Körzet: 89.

Videóhívószám: 00013

Tárgy: körözés eltűnt személy után

Fénykép helye összes hírközlő szervekhez

Leadandó kétóránként:

a. FÖLD egész területén

b. MARS-Galaktopolisban

c. Merkúron.

d. Hold-bázisok személyzetének

e. bolygóközi utazási irodáknak

KÖRÖZÉS eltűnt személy után

Eltűnt neve: Erik NATAL

Adatai: Született 23911028 AFRO-Sud-Johannesburg. fogl.:
közúti gépeket karbantartó technikus

Utolsó lakóhelye: EUR – Nord – Helsinki

Suomi – E-81-16-30 02

Eltűnés időpontja: utolsó nyom: 24280712.,

Helsinki

Személyleírás: 37 éves, 81 kg. 176 cm, haja szőkésbarna, szeme
zöld, hangja mély, teste arányos, kisportolt, bőrszíne: fehér.

Ismertetőjel: nincs.

Azonossági száma: F-881 902 105

Adatszolgáltató jelentse a legközelebbi rendőrségi irodán,
hírközlőszerv szerkesztőségében, videó- vagy TTF-központban –
mit tud a körözöttről, hol, mikor, milyen körülmények közt látta
vagy hallott felőle.

Az értesített intézmény köteles azonnal kapcsolatba lépni az
EURPOL Főkapitányságával,

Europolis, videóhívószám: 00013.

Leadva: Europolis 24280716. – 22.45

35. sz. ügyirat:

Figyelő Szolgálata

EUR – Europolis D-18-22-41

Körzet: 76.

Videohívószámok: 0215-0232

EURPOL BNC kérésére

Tájékoztató jelentés

Az Önöket érdeklő sajtóanyagok közül Inváziós

Terv szükségesnek látjuk teljes egészében ismertetni a lisszaboni Globo e. napilap 2428 0717-én a reggeli órákban megjelent, óriási érdeklődést kiváltó cikkét:

GLOBO 1. oldal, második hasáb:

A közvélemény félrevezetése

Europolisból érkező jelentések szerint furcsa dolgok történnek a naprendszerünk középpontját képező városban. Az Ember Lakta Övezet irányítását végző Vezető Tanács hat hónappal ezelőtt elhallgatott a közvélemény előtt egy nagyon fontos hírt.

A Triton-expedícióról van szó. Csak a beavatottak szűk körének van tudomása arról, hogy a rejtélyes X-bolygót szinte lehetetlen újra megtalálni. Az expedíció vezetője és résztvevői beszámoltak ugyan erről a tényről a Vezető Tanácsnak, de az elhallgatta ezt. A résztvevők szerint a mágneses adatrögzítő berendezés meghibásodása miatt nincs rögzítve az útvonal, melyet a Triton az X-bolygótól a Földig megtett.

A Vezető Tanács, mely évekkel ezelőtt nagy garral harangozta be az ún. Inváziós Tervet, a Triton visszaérkezésekor tervének támogatásához felhasználta az X-bolygó állítólagos létezését. Mert nagyon is kapóra jött neki: van egy bolygó, mely – igaz, hogy kicsit messze a Földtől, de – olyan tökéletesen megfelel a földi embernek,

hogy jobbat már nem is lehetne találni az egész világmindenségben! . . .

Hát inkább hitegették az embereket továbbra is. Sőt – a legújabb jelentések szerint – a hibát helyrehozandó, most egy másik expedíció kiküldésén fáradoznak. Ennek a *Triton*hoz hasonló űrhajónak a feladata lenne, hogy megtalálja az X-bolygót – ha ugyan valóban létezik ilyen –, és pontosan meghatározza az űrben elfoglalt helyét és pályáját. Állítólag hetek óta élénk előkészületek folynak az újabb expedíció körül, a holdi Csillagvizsgáló Központ pedig új feladatot kapott: a volt *Triton*isták szórványos adatai nyomán próbálja meg kideríteni, hol járhatott a *Triton* azokban a kritikus hetekben? Mely naprendszer melyik bolygója jöhet számításba, amelyeknek ismert adatai leginkább megfelelnek az X-bolygóról tudottaknak? . . . Ismételjük: csupán annyi biztos, hogy az X-bolygó kb. 170 millió km-re van a rendszer központi napjától.

Amúgy is gyanús az egész Inváziós Terv. Olvasóink közül sokan feltették már maguknak és leveleikben nekünk is! – a kérdést: tulajdonképpen milyen kritériumok alapján – és kik? – fogják eldönteni azt, hogy kiknek kell elhagyniuk majd a Földet, és miért pontosan azoknak? . . .

Kiket fognak hirtelen feleslegeseknek nyilvánítani? . . .

Jogosak ezek a nyugtalan kérdések. Érthető, hogy olvasóink bizalma megrendült a Vezető Tanácsban. Annál is inkább, mivel a legutóbbi órákban ismét olyan hírt kaptunk, melyet a Vezető Tanács illetékesei nem tartottak érdemesnek a közvélemény tudomására hozni. Vagy titok ez is? . . .

Mi, a Globo, mindenesetre közöljük olvasóinkkal, még hozzá mint az Ember Lakta Övezet első és jelen pillanatig egyetlen hírközlő szerve ezt a vezetés által elhallgatott hírt: a *Triton*-expedíció hat tagja közül hárman kilenc nap leforgása alatt rejtélyes körülmények közt

elhaláloztak. A második esetről még írtak a kormány hírközlő szervei: Derk Ruis professzorról van szó. De ki olvasott A. Severa afrikai exobiológus lusakai balesetéről, és főleg: miért nem jelent meg egyetlen sor sem, miért nem hangzott el egyetlen szó sem a videoműsorokban R. Kassám I. osztályú marsi űrpilóta haláláról, aki szintén a *Triton*-expedíció tagja volt? . . .

Kénytelenek vagyunk arra gondolni, hogy ezen események elhallgatása nem történhetett a Vezető Tanács tudta nélkül. Netán esetleg annak egyenes parancsára? . . .

36. sz. ügyirat:

Európai Bűnüldözési Központ 115 57

EUR – Europolis

Körzet: 89.

Videohívószámok: 00013-19

Kihallgatási jegyzőkönyv

Folytatás. Előző száma SEL-816 813

135 7. Hangszalagra véve 0806-án az europolisi 16-os kórházban. Megjegyzés: mint az előzőknél. Beszél: Aldor Bolton.

. . . . A Globo cikkét délelőtt 9.40-kor kaptam kézhez. Az első gondolatom az volt, hogy azonnal el kell utaznom Lisszabonba. A végére kell járni a dolognak. . . Felhívtam Rextont.

– Nézze – mondtam neki –, ez végre forró nyom. . . A cikkben van néhány olyan említés, mely arra enged következtetni, hogy az írója benne van az eseményekben. Raf Kassám haláláról például honnan van tudomása? . . .

– Igaza van – felelte Rexton. – Ebben van valami. Mikor tudna elugrani oda? . . .

– Tízkor találkozóm van Karr Donorral feleltem. – ő az egyetlen a *Triton*isták közül, akit még nem ismerek. Hátha tud valami újat mondani? . . . Mindenképpen beszólni szeretnék vele.

– Jó, akkor tizenegyre megkapja a különgépet – felelte szokásos rövidségével a főnök, és kikapcsolt.

Leszóltam Lopeznek, hogy készüljön, velem jön. Tízkor pedig megjelent Donnor.

Magas, vállas férfi volt, negyven felé járhatott. Nem nézett ki bőbeszédűnek – és nem is volt az.

– Gondolom, mindent megtudott már a többiektől – kezdte –, nincs sok hozzáfűznivalóm. A Vezető Tanácsnál dolgozom jelenleg, ott tájékoztattak Kassám haláláról. Ruis gyilkosságáról a sajtóban olvastam.

– Több mint valószínű, hogy Severát is megölték – mondtam.

– Lehet – nézett rám hosszan. – De lehet, hogy az tényleg csak baleset volt. Reménykedjünk ebben. . .

Megértettem. Nem akarta elhinni, hogy társai sorban gyilkosság áldozatai lettek. Mert hiszen akkor ő is. . .

– Ha nem gondolunk erre, akkor is veszélyes a helyzet – feleltem. – Minden jel arra mutat, hogy tervszerű akcióval állunk szemben, melynek célja: fizikailag megsemmisíteni a *Triton*-expedíció volt tagjait. Ha a gyilkosnak vagy gyilkosoknak ez a céljuk, akkor eddig már 50 százalékos eredménnyel dicsekedhetnek. . .

Donnor csak bólogatott. Nem volt vidám kedvében. Az ő helyében, igaz, én sem nevetgéltem volna.

– Gyanítható, hogy a sorozatos gyilkosságok oka összefüggésben van az expedícióval, melyben az összes áldozat részt vett – folytattam.

– Lehetséges – felelte vontatottan Donnor.

De el sem tudom képzelni, mi lehet az az ok.

– Hátradőlt a fotelben. Csuklóján napbarnított volt a bőr, digitális óráján megcsillant a számlap. Folytatta: – Még ha valamilyen titkos események zajlottak volna le, vagy ilyesmi. . . De általában közismertek az utazás körülményei, kalandjaink, kutatásaink eredményei. . . A K-OZEN legutóbbi kiadása is beszámol róluk.

– olvastam. De talán tudna nekem olyan apróságokról mesélni, melyek természetesen nem kerülhettek be sem a hajónaplóba, sem a krónikába – még kevésbé a tudományos eredmények közé. . .

– Hát. . . – vont vállat – nem nagyon. . . Ami izgalmas történet útközben, annak nagy részéről én is csak később értesültem. . . Ugyanis éppen hibernálva voltam, mikor az a műszaki hiba történt. . . A visszaúton pedig szinte alig történt valami, eltekintve attól az apróságtól, hogy sokáig azt sem tudtuk, hol járunk. . . Ennek egy részét is átaludtam különben, csak úgy, mint a többiek. . .

– Értem, ön szerint kinek állhat érdekében az önök. . . hm. . . megsemmisítése?

– Fogalmam sincs. – Rám nézett, aztán hozzátette: – Nehogy azt gondolja, engem nem izgat a dolog! . . Engem is aggaszt, hogy veszélyben van az életem. De. . . ha űrhajóba száll az ember, jó nagy adag veszélyt vállal magára ezzel. . . És én elképzelem most magamnak, hogy a Triton-expedíció még nem ért véget, s így a veszély továbbra is fennáll. . . Ami pedig a tettest illeti – nem is tudom, mit gondoljak. Talán egy örült lehet. . . Vagy olyasvalaki, aki még ezt az utolsó, kis esélyt is el akarja venni az emberiségtől.

– Esélyt? . .

– Arra, hogy valaki megtalálja az X-bolygót.

– De hiszen ez nevetséges! – tört ki belőlem.

Egy bolygó nem tűnhet el csak úgy! . . Nem vagyok csillagász, nem vagyok szakember ezekben a kérdésekben.

De annyit azért én is tudok, hogy egy égitestet, ha mégoly távoli naprendszerben helyezkedik is el, meg lehet találni! Ott vannak az égitestek katalógusai, a pályaleírások, a legújabb asztrofizikai és szuperrádiós felfedezések adatai. . . És legvégül az is, amit éppen a Vezető Tanács határozott el: hogy egy másik expedíciót indít el abba az irányba, és ennek tagjai a helyszínen, a rendelkezésre álló adatok birtokában keresik meg az X-bolygót!

Donnor türelmesen végighallgatott. Mikor befejeztem, felvetette a fejét, és tagoltan mondta:

– Ez mind igaz. De a gyilkosnak más lehet a szándéka: ugyanis van egy másik faktor is, egyfontos tényező, amely az ő számára dolgozik.

– Melyik az a tényező?

Az idő – felelte Donnor. – Az idő. A volt Tritonisták kiirtásával arra kényszeríti a Tanácsot, hogy az ön által említett utolsó lehetőséghez folyamodjon, vagyis újabb expedíció kiküldéséhez. . . Ez azonban rengeteg idővel jár.

Feltételezve, hogy az új expedíciót semmi baj sem éri útközben, és aránylag hamar megtalálja mind az X-bolygót, mind a visszafelé vezető legrövidebb utat – ez így együtt, ismétlem, optimális feltételek között is két évet vesz igénybe!

Legkevesebb két évet. . . Ezalatt pedig itthon, a Földön egyre növekszik a nyomás a népfesleg – és azok a fiatalok, akik kalandra éhesen élnek itt, és mások is – mind-mind menni akarnak. Csak menni, mindegy, hogy hová. Ezért ezeknek a nyomására még a két év letelte előtt a Vezető Tanács kényszerítve lesz a döntésre.

Az Inváziós Terv így népszavazásra kerül, és abban – ilyen tömeghangulat mellett – kétségtelenül a Marspártiak fognak győzni. így a népfesleget a Marsra kell majd irányítani, nem pedig a távoli, bizonytalan X-bolygóra.

Tudtam, hogy igaza van. Ezt az egészet én is végiggondoltam már, és ugyanerre az eredményre jutottam. De eszembe jutott, hogy a dolognak ez a része nem nagyon érint engem. Nekem a gyilkos nyomát kell fellelnem, és a *Tritonistákat* kell megvédelmeznem.

– Mit tehetek önért? – kérdeztem. – Elvégre minden pillanatban fennáll a veszély, hogy. . .

– Köszönöm, semmit. A Vezető Tanács belgrádi intézetében dolgozom, az Inváziós Terv megvalósítását készítjük elő. Azt az intézetet nagyon jól őrzik. . . Ott semmi bajom sem történhet.

– Bár igaza lenne – feleltem. – De például most is, amikor elhagyta az intézetet?.

– Nem félek – állt fel, kezét nyújtva. – Vigyázni fogok magamra. . .

Element.

Ott maradtam, szobám közepén. A minimagnó még forgott. Csak ne légy ilyen elbizakodott, gondoltam, nem ismered sem a napot, sem az órát, mikor Ő lesújthat rád. . .

37. sz. ügyirat:

EUR Alosztály

EUR – Europolis

Körzet: 54.

Videohívószámok: 1511-1593

Kartoték: 032 875 461

Személyi lap

A. Név: Karr DONNOR

Született: 23900315

Hely: EUR – West – Dublin

B. Alapiskolák: London, Koppenhága. Középfokú: Peking, Varsó. Egyetem: Budapest, szállításszervezés és Nicosia, űrnavigáció. Utána kétéves űrhajósiskola Havannában.

Sport: jó eredmények súlylökésben, úszásban és evezésben. 2417-től a Buenos Aires-i Egyetem Szállításszervezési Tanszéken tanársegéd, 2423-25-ig a ediombói Úrszállítási Kutató Intézet alkalmazottja. Több ízben vezetett be ésszerűsítéseket a teherszállító úrhajók jobb kihasználása érdekében. 2425-27: a Triton-expedíció résztvevője.

C. Családi állapota: elvált, gyermekei nincsenek.

D. Kozmoszban: 2416: Hold-Merkur-Föld

2418: Föld-Jupiter-Föld

2425-27: Föld-X-bolygó

Triton

E. Bűnügyi rovat: üres.

38. sz. ügyirat:

Nyilvántartó Hivatal

EUR Alosztály.

EUR – Europolis

Körzet: 54.

Videóhívószámok: 1511-1593

Kartoték: 024 364 448

Személyi lap

A. Név: Erik NATAL

Született: 23911028

Hely: AFRO – Sud – Johannesburg

B. Alapiskolák: Daar-és-Salaam, Addis-Abeba.

Középfokú: Dzsidda, Tokió. Egyetem: két év Stockholmban az elektromos mérőműszerek szakán – abbahagyta, 2415-től mint közúti automata gépeket karbantartó szakember dolgozik. 2420-ig Stockholmban, 2420

- 2425: Toronto, 2426: Minneapolis, 2427-től:

Helsinki.

C. Családi állapota: nős felesége: Heikko Saarinen, 2 gyermeke van.

D. Kozmoszban 2421: Föld-Mars-Föld

2426: Föld-Vénusz-Föld
E. Bűnügyi rovat: üres.

39. sz. ügyirat:

EURPOL BNC vezetőjének
1610

Távirat

Feladva: reykjavík

- europolis europol a. boltonnak
- szeretnék önnel találkozni
- ma délben rabatba utazom előadást tartani
- este moszkvába menet megszálok romában
- roma hotel galactica
- olaf gibart

40. sz. ügyirat:

Olaf Gibart professzornak
0011000001101

Reykjavík

Távirat

Feladva: Europolis

- olaf gibart professzor reykjavík
- ma este Rómában felkeresem
- bolton

41. sz. ügyirat:

EURPOL vezetőjének

D. Rextonnak

Europolis 2048-16-51

00010011111 0. 100101

Y-11511 554

Jelentés

24280717 – 13.05-kor – a kapott, utasítás értelmében – közvetlen főnökömmel, A. Bolton felügyelővel felkerestük a lisszaboni Globo e. napilap szerkesztőségét. Igazolványaink felmutatása után – de láthatóan nem szívesen – a , főszerkesztő, Alves Lissofor elé vezettek bennünket.

Bolton felügyelő röviden kifejtette a főszerkesztőnek, hogy a Globo ma reggel megjelent cikke nagyon ártana a jövőben a Vezető Tanács és a tömegek közti egyetértésnek. A főszerkesztő erre leplezetlen elégedettséggel azt válaszolta, hogy „ha a Vezető Tanács nem gondolt erre, mikor a cikkben említett fontos adatokat elhallgatta a közvélemény előtt, akkor most nincs joga ezért egy napilap szerkesztőit hibáztatni.”

Bolton felügyelő közölte Lissofor úrral, hogy a cikkben olyan adatok láttak napvilágot, melyekről szinte kizárólag csak a gyilkosnak lehetett tudomása. Ezért nyomatékosan megismételté az EURPOL és a Vezető Tanács nevében hogy a Globo szerkesztősége köteles kiadni az az aláírás nélkül megjelent cikk szerzőjének nevét. A főszerkesztő ezt ismételten megtagadta, a sajtószabadságra és a demokrácia alapelveire hivatkozva. Közöltük vele, hogy az ügy államérdek fontosságúvá vált, és hogy máris felkeltette a legmagasabb körök figyelmét. Lissofor főszerkesztő ezek után sem volt hajlandó kérésünknek eleget tenni, sőt gúnyos hangnemben arról kezdett szónokolni: mennyivel hatásosabb lenne, ha energiánkat jeles tudósaink meggyilkolásának kiderítésére fordítanánk és békén hagynánk a hírközlő szervek képviselőit, akik csak kötelességüket teljesítik.

Bolton felügyelő sajnálkozását fejezte ki amiatt, hogy Lissofor úr nem értette meg küldetésünk célját, ez ugyanis pontosan a gyilkosság körülményeinek felderítésére

szolgált. A felügyelő azzal búcsúzott a főszerkesztőtől, hogy reméli: nem ez volt az utolsó találkozásuk.

Ezek után visszatértem Europolisba 15.35kor, A. Bolton felügyelő pedig estig Lisszabonban maradt, előttem ismeretlen okból.

Egyéb jelentenivalóm nincs.

Europolis, 24280717. – 16.22

B. Lopez

BNC, nyomozó

42. sz. ügyirat:

EUR Alosztály

EUR – Europolis

Körzet: 54.

Videohívószámok: 1511-1593

Kartoték: 099 314 382

Személyi lap

A. Név: Alves LISSOFOR

Született: 23711125

Hely: ASIA – West – Ankara

B. Alapiskolák: Isztambul, Jereván. Középfokú: Róma, Oslo. Egyetem: London, vegyészet és Los Angeles, újságírás. 2398-tól Ankarában, 2405-től Tel Avivban újságíró. Kezdetben a közgazdasági rovatok munkatársa, hangosajtó- és videoszereplései után népszerű Áziaszakértő, riporter. 2412-től a lisszaboni Globo szerkesztője, ugyanott 2420-tól főszerkesztő.

C. Családi állapota: többször nősült, jelenleg nőtlen. Öt gyermeke van.

D. Kozmoszban: 2424-ben: Föld-Hold-Merkur, – Hold-Föld turista.

E. Bűnügyi rovat: üres.

43. sz. ügyirat:

EURPOL vezetőjének

D. Rextonnak

Europolis

FUTÁRRAL! BIZALMAS!

Csak a címzett olvashatja el!

A Vezető Tanács válasza az EÜRPOL vezetőjének B- 18172.-
sorsz. jelentésére

1. A Tanács nyugtázza jelentésének vételét.
2. Közli Önnel, hogy egyelőre ne kezdeményezzen lépéseket olyan személyekkel szemben, akik a hírközlő eszközök felhasználásával igyekeznek hangulatot kelteni a Vezető Tanács invázióval kapcsolatos állásfoglalásai ellen.
3. A Tanács közös megbeszélést szándékozik tartani 48 órán belül, melyen részt vennének:
Elnök, Titkár, Ön, A. Bolton felügyelő,
T. Lanti, Ö. Gibart, K. Donnor, E. Markosz és esetleg szükségessé váló szakértők.
4. A megbeszélés időpontjáról értesítést az érdekeltek kb. 4-6 órával előtte kapnak.

Europolis, 24280717. – 20.16

A Vezető Tanács nevében:

1. Lerov titkár

44. sz. ügyirat:

Központ

EUR – Europolis

Videóhívószámok: 0186-0191

Kihallgatási jegyzőkönyv

Folytatás. Előző száma: SEL-816 813

135 8. Hangszalagra véve 0807-én az europolisi 16-os kórházban. Megjegyzés: mint az előzőknél. Beszél: Aldor Bolton.

„... az a főszerkesztő tényleg kihozott a sodromból, Lopez nem is tudja, mennyire!... Nem mutattam ki a dühömet, de a méreg majd szétvetett. Az a hájas Lissófor, az a kis zsírpacni ez akar packázni az igazságszolgáltatással? Nevetve mondta a szemembe, hogy nem adja ki a cikk szerzőjét. Hadd fájjon a Tanács fejet mondta – most legalább megértik, milyen a demokratikus sajtó! És végre határozniuk kell a kitelepítések ügyében! Igaza lesz Donnornak. Ezek azt akarják, hogy minél gyorsabban döntsön a Tanács. A gyors döntés pedig nyilván nem az X-bolygón, hanem a Marson építendő városokra fog vonatkozni.

Lopez-t visszaküldtem Europolisba, magam pedig elmentem a lisszaboni kapitányságra.

Igen nagy ovációval fogadtak, Da Silva, a vezető felügyelő osztálytársam volt annak idején a rendőrtiszti tanfolyamon, majd egy ideig Sevillában dolgoztunk együtt. Jól elbeszélgettünk.

Da Silva tapintatos volt, egy szóval sem kérdezett a Triton-ügyről, pedig nyilvánvaló volt, hogy nem levegőváltás céljából repültem ide, nem is városnézésen vagyok. A Globo cikkét ő is olvasta, mint mindenki... De tisztelte a szabályokat is. Bármit is kérdeztem volna erről a dolgról, tudom, azonnal rendelkezésemre bocsátotta volna az egész apparátust, mellyel rendelkezett.

Elkértem a kiváló munkatársak kartotékjait, kiválasztottam, egyet.

– Ezt az embert add nekem kölcsön – kértem.

– Mennyi időre? – kérdezte Da Silva.

– Lehet, hogy csak 48 órára, de lehet, hogy két hónapra.

– Értem – mosolygott a barátom –, tiéd a fickó... De figyelmeztetlek, ez a legjobb emberem...

– Azért választottam őt – mondtam nevetve.

– Mindig jó orrod volt. . . Nála jobbat nem találsz a Pireneusoktól délre. – Elbeszélgettünk még egy darabig, aztán felálltam. – Megyek Rómába. Az embered jelentkezzen a Hotel Galacticában, ma este.

– Ott lesz. Mikor jössz erre megint? . . .

– Holnap vagy tíz év múlva – feleltem az igazságnak megfelelően.

. . . Rómában alkonyodott már, mikor odaértem. A dombok felett utolsót lobbant a nap.

A Vatikán-Múzeumváros kupolái aranyfényben égtek. De mire a gépem leszállt, mindebből csak a mesterséges világítás maradt. Szegényes volt ez, sápadtan halvány. Kedvetlenül mentem végig a géphez simuló teleszkópos folyosón. A hatalmas hallban az várt, amit úgy utálok: óriási zaj és óriási tömeg. Átvágtam magam a kijáráthoz.

20.30-kor értem a Galactica Hotelhez. A légitaxi csaknem üres teraszon landolt. Egy automata állt az üvegszárnyas ajtónál: emberformája volt, és mechanikus karjával nyitogatta az ajtót minden közeledő vendég előtt.

– Üdvözlöm a Galactica Hotelban – mondta azon a fémes hangon, melyet még mindig nem sikerült kiiktatni ezekből a fickókból, s melyet én úgy nem szeretek. – Reméljük, jól fogja magát érezni nálunk. . . A lift balra van. . . még nyekergett tovább is, de nem vártam meg, milyen revelációs híreket közöl még velem. Lementem. Gibart még nem érkezett meg.

Percek alatt megkaptam a szobámat, bevonultam. Az eldobható pizsamák és törülközők, toalettszerek, minden a helyén volt. Bekapcsoltam a videót, „úgyis ritkán szoktam nézni. Egy történelmi revüt játszottak, ártatlan bolondság volt az egész. Végimentem az összes csatornán, mindenütt a szokásos marhaságok. De ezzel is eltelt egy óra. Akkor jelzett a bejelentőautomata.

– Uram, egy férfi keresi.

- Neve? . . . – kérdeztem.
- Gibart.
- Hányas szoba?
- Húszon hatos.
- Odamegyek.

. . . Olaf Gibart ugyanazzal a mosollyal várt, mellyel néhány nappal ezelőtt Reykjavíkban elbúcsúztatott. Mintha időközben semmi sem történt volna.

– Hallottam, mi történt a Marson – mondta, és leültünk. – A Vezető Tanácsban tájékoztattak. . . Már csak hárman maradtunk. . . – a mosoly lassan letűnt arcáról.

– Szokás szerint ismét vannak kérdéseim kezdtem. – Az első: mit tud ön Ander Severa felfedezéséről, az X-bolygó állítólagos intelligens lakóiról?

– Nem sokat – bólogatott. – De pár nappal halála előtt elküldte nekem azokat a bio-lemezeket, melyek állítólag bizonyítják ezt.

– Önnél vannak? – alig tudtam türtőztetni magamat, hogy fel ne ugorjak a székből. Igaz is, miért izgat ez engem annyira? . . . Hiszen nekem más feladatomban van: gyilkossági ügyek, Föld, Mars, Európa. . . Az X-bolygón lehetnek akár hatlábú gondolkodó szegfűk vagy értelmes, városépítő sündisznók – az nem az én dolgom. . .

Visszafogtam magam, bár éreztem, hogy a sorozatos gyilkosságoknak ezzel a felfedezéssel kell kapcsolatban állniuk.

– Nálam vannak, de nem volt még időm foglalkozni velük – folytatta Gibart professzor.

Csak úgy felületesen néztem át okét. A visszaút alatt sem volt időm. ilyesmire, bár – elismerem – felfedezésünk nagyon fontos része lenne, ha kiderülne, hogy létezik ott a magasabb rendű életnek valamilyen

formája. . . Persze ez kétséges. Ezek a lemezek pedig – amennyire én értek hozzá, hiszen nem vagyok exobiológus – valami ilyesmit bizonyítanak állítólag. Severa feltételezte, hogy az általa felfedezett föld alatti vonalak – földi mértékkel mérve kb. 30-40 centiméter széles járatok – nem a véletlen játéka, hanem intelligens lények műve, akik állandóan vagy időszakosan a föld – az ottani talaj szintje alatt élnek.

– Az, hogy ilyen járatokat fúrnak, még nem vall intelligenciára – vettem ellene – még ha ezek pontos mértani alakot vesznek is fel. Gondoljunk csak a méhekre, a pókokra. . .

– Igaza van. Ander feltételezte, hogy amit a lemezeken megörökített, az csak egy töredéke a valódi állapotnak – mondta Gibart –, és ezért fennáll a valószínűsége annak, hogy ugyanezek a lények a bolygó egy másik pontján például egész talaj alatti várost hoztak létre. . . De persze mi semmi ilyesmit sem láttunk, hisz nem végeztünk ásatásokat, sem másféle talajkutatásokat. Eltekintve néhány ötletszerű ásványvételi próbától. . .

– Igen – kis szünetet tartottam –, mondja, professzor úr, ismer ön egy Erik Natal nevű polgárt?

– Nem – mondta rögtön, de tekintetét felvetette a mennyezetre, és elgondolkozott. – Natal. . . Natal. . . valami rémlik. Megvan! – kiáltotta diadalmasan most megint egy boldog gyermek benyomását keltette, aki örül, hogy eszébe jutott valami. – Ilyen nevű ember keresett engem tegnap – mondta.

– Igen? – ez végre valami volt. – Hol és mikor, pontosan?

– Reykjavíkban, tegnap délelőtt. . . miután hazamentem az intézetből. Utánam szoltak a titkárságról, hogy van-e találkozóom egy Natal nevű úrral. Azt feleltem,

hogy nincs, és hogy nincs időm fogadni sem, mert előadásra készülök.

– Esteadtuk csak le a körözést – jutott eszembe, mégpedig későn este. . . De nem baj, nyomára kell hogy bukkanjunk. . .

– Elnézést egy pillanatra – mondtam Gibartnak, és felhívtam Europolist. Lopez jelentkezett.

– Megtalálták már Natalt? – kérdeztem.

– Semmi nyom – felelte Lopez szokásos rövidségével.

– Figyelj: szolgálati távirat a reykvíki kapitányságra. Lenyomozandó: egy Natal nevű egyén tegnap délelőtt az ottani KOZMOMEDIK Intézetben. Ő Gibártot kereste. A titkárságon csak emlékszik rá valaki? . . . Gombolyítsátok ezt a szálát, amíg lehet!

Ezután visszafordultam Gibarthoz.

– Professzor úr – kezdtem –, van még egy kérdésem. Ismét csak az a bizonyos mágneses adatrögzítő jár az eszemben. . . Megtudtam időközben, hogy emlékezetét csak emberi beavatkozásra vezítheti el, hogy így fejezzem ki magam.

Vagyis: az utasok közül valaki szándékosan kitörölte a gép emlékezetéből a bekódolt anyag egy részét. Ön szerint. . . ki lehetett az?

– Nem tudom.

– Nem is sejtí? Megérzése, gyanúja nincs? . . .

– Már említettem önnek első találkozásunk alkalmával, hogy nagyon jó kollektíva indult el a *Tritonon*. . .

– Jó kollektíva indult el, igen. De. . . vajon a kétéves utazás vége felé is épp olyan jó volt az a kollektíva?

Láttam, hogy zavarba jött. Elfordult – éreztem : sokat vesztettem a szemében ettől a pillanattól. Aztán legyintett:

– Nem volt semmi baj. . . Furcsaságok mindenütt előfordulnak. . .

– Furcsaságok?

– Az emberekre, ugye, hatással van egy ilyen hosszabb együttlét, az utazás, az idegeik sem a legjobbak már a végén. . .

– Úgy tudom, az utazás idejének csaknem a felét hibernátorokban töltötték – szúrtam közbe. Ez hatott, Gibart ingerülten felelte:

– Nem maga az időtartam számít, hanem azon kellemetlen élmények mennyisége, összessége, melyeket az űrhajósoknak kellett átélniök az expedíció során. . .

– Érdekes – gúnyolódtam ismét. – A hivatalos források szinte csupa felemelő dologról írnak. . .

Új bolygó felfedezése, új naprendszer meglátogatása és így tovább. . .

– És a műszaki hibák? A sikertelen és sikeres kényszerleszállások? A hónapokig tartó tévelygés, bizonytalanság? . . .

– No lám. . . igaza van – ismertem el hirtelen.

Ez meglepte és kissé lecsillapította. Valami közben eszembe jutott, feljegyeztem, majd felálltam: – Mikor utazik vissza Reykjavíkba, professzor, úr?

– Holnap délelőtt – állt fel ő is, de kelletlenül.

Kezét nyújtotta, arca komor maradt.

– Csak azért kérdeztem, mert érdekelnének a Severa-féle lemezek. Ha legközelebb Europolisba jön. . .

– Igen, természetesen, elhozom majd megmutatni őket. A héten nyilván jövök még, a Tanácsban lesz dolgom.

A szobámban üzenet várt valaki keresett.

Odalenn vár. Szóltam a fickónak, eresse fel azt az embert. Egy perc múlva kopogtak.

Magas, izmos, de karcsú fiatalember lépett be, még nem volt harmincéves. Barna haján néhány hullám, inge divatosan virágmintás, nadrágja szűk. Katonásan jelentkezett:

– Rob Nándor a lisszaboni kapitányságról.

Elővettem a fényképet, amit Da Silvától kaptam. Egyezett – ő volt az.

– Megnéztem a minősítését – mondtam, helyet kínálva. – Ugye, most hadnagyi rangban szolgál?

– Igen. Négy éve – tette hozzá, kissé szomorúan. Megértettem a bánatát:

– Én is évekig vártam az előléptetésemre, annak idején – kezdtem – és nemhiába. Persze a vezető felügyelői címet nem adták ingyen. . .

Ahogy az ön felügyelői rangjáért is meg keli még dolgoznia.

– Kész vagyok bármilyen feladatra – felelte felvillanó szemekkel.

– Nos, akkor figyeljen jól. . . A 26-os szobában lakik Olaf Gibart professzor. . .

45. sz. ügyirat:

EUR Alosztály

Europolis

Körzet: 54.

Videóhívószámok: 1581-1593

Kartoték: 035 222 717

Személyi lap

A. Név: Rob NÁNDOR

Született: 24000924

Hely: EUR – East – Budapest

B. Alapiskolák: Belgrád és Tirana. Középfokú:

Hamburg és Omszk. Egyetem: Madrid, távközlési technika, elméleti szak.

Sport: távolugrás, magasugrás, hosszútávfutás: jó eredmények. 2423: önként jelentkezik az EURPOL-nál. Gyakorló év: Amszterdam és Marseille. 2424-től hadnagyi rangban a lisszaboni kapitányság alkalmazottja, specialitás: erőszakos rablás, gyilkosság.

- C. Családi állapota: nőtlen.
D. Kozmoszban: nem volt.
E. Bűnügyi rovat: üres.

46. sz. ügyirat:

VEZETŐ TANÁCS

Elnökének

Europolis

SZIGORÚAN BIZALMAS!

Tárgy: Triton-ügy

Elnök Úr!

Sürgős közbelépését kérem a Globo c. lisszaboni napilap tegnapi reggeli cikkével kapcsolatban.

Nevezett lap főszerkesztőjét személyesen megkerestem, és felszólítottam, adja ki a névtelenül megjelentetett cikk szerzőjének nevét, mivel a cikk olyan adatokat tartalmazott, melyekről csak a három gyilkosságot elkövető tettes tudhatott. A főszerkesztő – Alves Lissofor megtagadta a kórt adat kiszolgáltatását, a sajtószabadságra hivatkozva.

Személy szerint úgy gondolom, hogy a főszerkesztő eljárása, akadályt gördít az általam vezetett nyomozás elé, sőt annak sikerét veszélyezteti.

Ezért ismételten kérem Elnök Urat, személyes tekintélyével – vagy, ha kell, hatalmával hasson oda, hogy a Globo főszerkesztője megváltoztassa álláspontját. Ezt követeli az Invázióé Terv sikere, valamint a gyilkosságok tettesének vagy tetteseinek felderítése is csak így válik lehetővé.

*Intézkedését várva, tisztelettel:
Europolis, 24280718. – 00.38
A. Bolton,*

47. sz. ügyirat:

Mágneses Kódoló és Emlékező

Berendezések Gyára

AMER – Managua 25-100

Körzet: 16.

Videohívószámok: 0117-0122

EURPOL BNC vezetőjének

EUR – Europolis

Tárgy: Válasz érdeklődő levelükre.

Közöljük, hogy 241909 hónapban építettük be a Holdon a DK-2508-BECD-10 típusú mágneses adatrögzítő berendezést abba a Triton nevű independatív űrhajóba, mely később két ízben is galaktikus és extragalaktikus utazást tett.

Az adatrögzítőt kódoló és dekódoló berendezés egészíti ki, mágneses emlékező egységgel, mely elektronikus úton továbbított kérésre az előzőleg belekódolt, mintegy 10 millió adat közül bármelyiket azonnal 0,003 sec. alatt képernyőre vetítve – vagy írásban, vagy dekódolt állapotban – a kezelő személyzet rendelkezésére bocsátja.

A szóban forgó készüléket gyárunkban több ízben ellenőriztük, majd a Holdra szállítás után még a kezelés előtt egy újabb vizsgálatnak vetettük alá. Természetesen mind a Tritonba történt beszerelés, mind a próbák során a legnagyobb gondossággal jártunk el.

Második kérdésére válaszolva közöljük, ahhoz hogy a készülékbe előzőleg bekódolt adatok összességét vagy azok egy részét megsemmisítsük, vagy az emlékezetből eltávolítsuk, emberi beavatkozásra van szükség. Ugyanis a

véletlen adatletörleszt veszélyét elkerülendő, ezt a tevékenységet bizonyos fokig mesterségesen megnehezítettük. Ezért a kezelőszemélyzet azon tagjának, aki az adatokat a gép emlékezőegységéből törölni akarja, egy speciális mágneses kulccsal kell kinyitnia egy, a tervrajzon C-vel jelölt zárat. A felpattanó, kb. 30 – 40 cm-es fedél alatt helyezkednek el a törlést lehetővé tevő, 12-es, 13-as és 14-es jelzésű elektronikus karok. Ezek egyidejű elforgatásakor a skálán előzőleg kijelölt kódolt anyagrész letörölhető, és az üres emlékezőegységek ismét felhasználhatók.

Levelének harmadik pontjára a következőket válaszoljuk: amennyiben szükség lesz rá, szakértőnk bármikor rendelkezésére áll, hogy a Holdra repüljön, és ott a bázison álló *Triton* hajó szóban forgó berendezését – az EURPOL képviselőinek jelenlétében – ellenőrizze.

Managua, 24280718. – 03.15

J. Gallos műszaki igazgató

48. sz. ügyirat:

FÖLD Vezető Tanácsa

Elnöki Hivatal

EUR – Europolis

Távirat

Feladva: Europolis

BIZALMAS!

– europolis eurpol a. boltonnak

– elnök úr utasítására ma 10.00-kor jelenjen meg nála a szóban forgó ügy miatt

– i. leroo titkár

49. sz. ügyirat:

FÖLD Vezető Tanácsa

Elnöki Hivatal

EUR – Europolis

Távirat

Feladva: 24280718 – 05.20

Europolis

BIZALMAS!

– lisszabon globo szerkesztősége a. lissofor főszerkesztő

– a vezető tanács egyenes utasítására ma

10.00-kor jelenjen meg europolis tanácsi palotában

– az elnök nevében i. lerov titkár

11110110001110010101 RUU82

50. sz. ügyirat:

Európai Bűnüldözési Központ F-088 lls 597

EUR – Europolis

Videohívószámok: 0186-0191

Kihallgatási jegyzőkönyv

Folytatás. Előző száma: SEL-816 813

135 9. Hangszalagra véve 0807-én az europolisi 16-os kórházban. Megjegyzés: mint az előzőknél. Beszél: Aldor Bolton.

... Alig aludtam néhány órát akkor éjjel. Hajnalban visszautaztam Europolisba. Lopez egy távirattal fogadott: az Elnökhöz kell mennem tíz órára. Ez Lissofor ügyében lesz, mondtam Lopeznek. Nagyon kíváncsi voltam vajon az Elnök erélyesen fellép-e a főszerkesztővel szemben? Elméletileg Lissofornak, ha nem akar, nem kell meghátrálnia. De... Az Elnök mégiscsak

Elnök. Hátalma van. Olyan ez, mint darázs-fészekbe nyúlni... Az Elnöknek millió módja lesz rá a jövőben, hogy megkeserítse az életét a lisszaboni zsírpacninak.

Lopezzel hamar elrendeztük a folyó rutinügyeket. Aztán megkérdeztük Reykjavíkot, mit intéztek tegnap este óta?

– Nyomon vagyok – közölte az ügyeletes nyomozó hadnagy. – Kaptunk az intézetben egy többé-kevésbé jó személyleírást, melyre rá lehet fogni, hogy a körözött Natal személyére ráillik. . .

– A tanúk felismerték a körözvényben megadott fényképet?

– Bizonytalanok. Egyikük állítja, hogy azonos, a másik szerint viszont nem az. Csak másodpercekig látták ezt a Natalt, és nem is nagyon figyeltek rá.

– Érthető. Merre lehet most?

– Felforgattuk Reykjavíkot. Egyelőre nincs eredmény.

– Nyomozzanak tovább. – Hát ez nem volt sok. Aztán Lopez elment, én pedig felhívtam Tillát. A lány ezúttal is adott képet a videón.

Tilla szájában ült az asztalka mellett.

– Üdv – mondta, és mintha mosolygott volna.

– Vége a rabságomnak. Táviratot kaptam.

– Az Elnöktől?

– Igen. Oda kell mennem tíz órára valamilyen tanácskozásra.

– Remek – mondtam. – Szóval ez lesz az a bizonyos összejövetel, melyet – az érdekeltek közreműködésével – szervezett a Tanács. Én is kaptam meghívót.

– Ott lesz? – mosolygott tovább Tilla. Fene jól állt neki az a szári. Milyen csinos. . . A következő gondolatom pedig, nem is tudom, miért, az volt: együtt élt Derk Ruisszal, az öregedő tudóssal. . . ő tudja, miért! No hagyjuk ezt. . .

– Fél tízkor ott leszek magánál – folytattam –, velem biztonságban lesz.

– Várom – felelte, és a képernyő elsötétült.

... A tetőn nagyon fújt a szél a légkondicionált szobák után nagyon hűvösnek éreztem a kinti levegőt. Pedig teljes fényében ragyogott a nap. Tilla mögöttem lépett ki a liftből. Ő is megborzongott könnyű zöld ruhájában. Hajába rögtön belekapott a szél. Aztán megint elmosolyodott felém. Nagyon szép a mosolya.

Beültünk egy légi taxiba. Biztos kézzel kaptam fel a gépet a betonról. Előbb a tavak felé repültem, majd elhúztam a két video-adótorony között. Odalenn nyüzsgött, lüktetett a város. Ami azt illeti, itt fent sem lehetett panaszkodni a forgalom hiányára. Százával jöttek-mentek a gépek mellettünk, alattunk, felettünk. Az automatikus ütközésgátló piros szeme csak úgy villogott.

Tilla közben valamit mesélt egy könyvről, amit – tanácsomra1- az elmúlt napokban olvasott.

Már a Vezető Tanács székháza felé közeledtünk, a kupolán megcsillant a nap. Egy gép repült a nyomomban, eleinte nem figyeltem rá. Tilla hirtelen elkapta a karomat, vékony ujjai erősen rám tapadtak, „szinte izmomba vájta őket. Elfehérédett ajkakkal suttogetta:

- Megint itt van. . .
- Kicsoda?
- Ő. . . aki rosszat akar nekem. . .

Szóval megint. Furcsa egy nő ez. Nincsenek rendben az idegei? . . . Az arca olyan, sápadt volt, egészen aggódni kezdtem.

– Ne gondoljon rá – mondtam, de nem is hallotta. Összeszorított szájjal, keskenyvé vált ajkakkal ült, kezei görcsösen markolták az ülést meg a karomat. A tükörben ismét megpillantottam a szorosán mögöttem repülő légitaxit.

Tilla hirtelen fejéhez kapta mindkét kezét:

– Ne! . . . Ne! – kiáltotta. Elrántottam a gépet balra, rögtön utána odébb löktem a magassági skála mutatóját. Meredeken felfelé, majd gyorsan lefelé szálltunk.

Az a másik légitaxi megállt a levegőben, ide-oda himbálózva. Körülötte cikáztak a többiek.

Míg szemmel kísérni tudtam, ott lebegett egy ponton. Aztán gyorsan levágott jobbra, a folyó fölé, és egy pillanatra rá eltűnt az eget tarkító járművek tömegében.

Tilla percekkel később – mikor kiszálltunk a gépből a palota tetején – teljesen magához tért.

Mosolyogva fordult felém, pár szót is mondott.

De nem válaszoltam – furcsa gondolatok kergették egymást a fejemben. . .

51. sz. ügyirat:

FÖLD Vezető Tanácsa

Elnöki Hivatal

Europolis

BIZALMAS!

Csak a Vezető Tanács tagjainak!

Jegyzőkönyv

Hangszalagra véve: 24280718-án 10.00 órától az Elnöki Hivatal tanácsstermében. Jelen vannak. Elnök, Lerov titkár, E. Markosz, D. Rexton, A. Bolton, T. Lanti, K. Donnor, O. Gibart, A. Lissofor.

Elnök: Hölgyeim és uraim, a tanácskozást megnyitom. Azt hiszem, nincs önök közt senki, aki ne lenne tisztában az ügy fontosságával, mely miatt ma itt találkozoznunk kellett. A *Triton*-expedíció három volt tagjának halála az, ami az utolsó

héten megmozgatta nemcsak a hivatalos gépezetet, de a közvéleményt is. A tényeket, azt hiszem, mindannyian ismerik, legalábbis nagy vonalakban. Az újabb fejleményekről Bolton felügyelő az EURPOL-tól fog beszámolni nekünk. . .

Bolton: A három gyilkosság körülményeit önök már ismerik. Tegnapelőtt délelőtt a reykjavíki kutatóintézetben, ahol Olaf Gibart professzor dolgozik, megjelent egy Natal nevű egyén és a professzort kereste. Megjegyzem, az illető akkor még nem állt körözés alatt – a körözést csak aznap a késő. esti órákban adtuk ki. Az illető nem tudott találkozni Gibart professzorral, és eltűnt. Jelenleg az EURPOL ottani alakulata folytatja utána a nyomozást. Tartózkodási helye egyelőre ismeretlen.

Elnök: Ennyit az utolsó napok eseményeiről. Ki kér szót? . . .

Lissofor: Én. Azok számára, akik még nem ismernének: Alves Lissofor vagyok, a lisszaboni Globo főszerkesztője.

Rexton: Önt is meghívták mára? . . .

Elnök: Én hívtam, meg a főszerkesztőt.

Lissofor: Éppen kérdezni akartam, Elnök úr, miért ért engem ez a megtiszteltetés. . .

Elnök: Nem hivatalos bizottságot alakítottunk a „Triton-ügy” kivizsgálására. A jelenlevők a bizottság tagjai. Mivel tegnap óta ön is, hogy úgy mondjam, érdekeltté vált az ügyben, hát meghívtam, hallgassa végig a tanácskozást. így legalább tudomást szerez sok olyan

- dologról, melyekről fogalma sem volt, mikor lapjában elhelyezte azt az ominózus cikket.
- Lissofor: Értem. Tehát egy kis ideológiai megdolgozás, ugye? . . .
- Elnök: Inkább meggyőzés.
- Lissofor: És . . . írhatok majd arról, amit itt hallok?
- Elnök: Egyetlen szót sem. Ön most nem mint újságíró van itt, hanem mint olyan állampolgár, aki a törvény képviselőinek és másoknak a jelenlétében komolyan megfontol egy lépést, mely adott esetben a Föld összes polgára számlára jelentős lehet.
- Bolton: Amellett ön is érdekelt, a szó legszorosabb értelmében, ugyanis a gyilkos önt is megölheti bármelyik pillanatban.
- Lissofor: Engem? Miért? . . .
- Bolton: Ön már tud róla valamit. . . Talán olyasmit, amit a rendőrség még nem tud. A gyilkos nem lehet biztos benne, hogy ön kinek és mikor mondja el ezt a titkot. . .
- Csend.
- Elnök: Nos, hölgyeim és uraim, kezdjük. A helyzet világos. Kinek van valamilyen ötlete, javaslata?
- Markosz: Fennáll-e komoly gyanú arra nézve, hogy annak a bizonyos, Erik Natalnak van valami köze a gyilkosságokhoz?
- Rexton: Komoly gyanú van rá. eltűnt lakhelyéről, felbukkant Raf Kassám meggyilkolásának időpontjában a Marson, jelenleg nem, található, kereste Gibart professzort, akit a rendőrség jelenleg az egyik következő áldozatnak tekint.
- Gibart: Szép kilátások. . .

- Donnor: Akkor én is rajta vagyok a jövőendő áldozatok listáján, nemde?
- Rexton: Sajnos, így van.
- Lanti: Engem se felejtse ki.
- Lerov: Kérdésem: biztosították-e valamilyen módon a jelenlevő jövőendő áldozatok életét, Rexton úr?
- Rexton: Ez Bolton felügyelő feladata.
- Bolton: Megtettük, amit lehetett. Bár Donnor úr kijelentette, hogy nincs szüksége védelemre, ő a Vezető Tanács jól őrzött kutatóintézetében lakik és dolgozik.
- Elnök: Ezt én az ön helyében kétszer is meggondolnám, Donnor.
- Donnor: Elnök úr, csáb az életemet kockáztatom. . . A munkámat bárki folytathatja, ha. . . ha közbejönne valami.
- Markosz: Felesleges hősködés, már megbocsásson.
- Lerov: Szó volt arról is, hogy a gyilkosságok okát az X-bolygóval lehet kapcsolatba hozni.
- Donnor: Igen, azt hiszem, éppen én fejtettem ki nemrégén Bolton felügyelőnek, hogy a tettesnek vagy tetteseknek érdekében állhat elhallgattatni a *Triton* volt személyzetét, nehogy azok emberi emlékezetük és a rendelkezésre álló hiányos gépi adatok alapján rekonstruálni tudják a bolygóhoz vezető utat.
- Lanti: De miért?
- Donnor: Hogy az invázióra készülő embermilliók ne telepedjenek le oly messzire a Földtől.
- Elnök : Ön szerint vannak emberek a Földön, akik ezért – és csak ezért – képesek lennének kiirtani fél tucat tudóst és úrhajóst?. . . Hát

mi érdekük fűződhet a Marshoz vagy a Vénuszhoz, és mi lehet az az ok, ami miatt ennyire-nem akarják, hogy az emberek az X-bolygóra vándoroljanak ki? . . .

Bolton: Talán Lissofor úr válaszolna erre a a kérdésre. Ugyanis ő ennek a pártnak a szószólója.

Lissofor: De kérem, kérem!. . . Semmiféle pártállásnak nem vagyok híve ebben a kérdésben.

Bolton: Akkor miért jelentette meg azt a cikket?

Lissofor: Mert tényeket közölt. Még hozzá olyan tényeket, melyeket a Vezető Tanács elhallgatott a Föld lakossága előtt.

Lanti: Ez igaz.

Markosz: Tudjuk, igaza van, rendben. . . De válaszoljon az eredeti kérdésre: miért akarják egyesek, hogy ne a Földhöz nagyon hasonló, de távoli X-bolygón, hanem a nehéz körülményekkel kecsegtető, de közeli Mars-bolygón települjön le a jövőben a „felesleges emberek népes csoportja?

Lissofor: A kérdésben a válasz. A csillagászati távolság dönti el a kérdést. Különben is, még nem rendeztek népszavazást e kérdésben, pedig minden fontosabb ügyet így szoktunk eldönteni. És ha népszavazás lesz, egyáltalán nem biztos, hogy számottevő tömegek szavaznak majd az X-bolygóra. Az emberek – még ma, a Galaktikus Korban is – ösztönszerűen irtóznak a távoli, ismeretlen dolgoktól. Kivéve a nem számottevő kisebbséget.

Bolton: Ez nem vonatkozik a fiatalabb korosztályra.

Markosz: És mi éppen a fiatalokra számítunk.

- Lissofor: Ahogy abban a cikkben is hangsúlyoztuk, még nem lett hivatalosan kihirdetve, hogy kik kerülhetnek a kivándorlók közé! Ha a tömegek tudnák, milyen alapon döntenek el, kik mehetnek, és kik maradhatnak. . .
- Elnök: Demokratikus úton döntjük majd el az összes, ezzel kapcsolatban felmerülő vitás kérdést. Azt, hogy ki távozik, és ki marad, mindenki saját maga döntheti majd el.
- Lissofor: Tehát önkéntességi alapon?
- Markosz: Hagyjuk ezt a meddő vitát. Elvégre ez pillanatnyilag másodrendű dolog. Maradjunk csak a sorozatos gyilkosságok ügyénél.
- Lanti: A két ügy összefügg egymással.
- Bolton: Van itt köztünk valaki, aki néhány szóval el tudná oszlatni a homályt. . .
- Lissofor: Ne célozgatson, kérem. Már mondtam, hogy nem adom ki a szerzőt.
- Markosz: Ez a legjobb bizonyíték arra, hogy ön is tudja: az ügy nem tiszta. . .
- Bolton: . . . mert ha nem lenne félnivalója, nyugodtan közölné velünk a szerző nevét.
- Lissofor: Ne provokáljanak, kérem.
- Elnök: Uraim, hagyjuk ezt a vitát. Megvallom, rejtett szándékom az volt, hogy Lissofor úr betekintést nyerve ügyeinkbe, rájön, milyen veszélyes játékot űz, ha a gyilkossal paktál.
- Rexton: Ha az Ember Kódexének 76-os paragrafusát figyelembe vesszük, mely kimondja, hogy.
- Bolton: . . . aki embertársait fenyegető veszélyről tud, de azt időben nem hozza tudomására szabad akaratából azoknak, akik ezt a veszélyt elháríthatják. . .

- Rexton: „... felelősségre vonható, és megbüntethető. . .
- Lissofor: Ne fenyegessenek!
- Elnök: Csillapodjanak, uraim. Nem azért hívtam ide Lissofort, hogy itt közösen megfélemlítsük. . .
- Lanti: Szót kérek!
- Csend.
- Lanti: Közölnöm kell egy gyanúmat. Arról van szó, hogy ez az egész dolog. . . már a *Tritonon* elkezdődött. Még az expedíció visszaútja alatt.
- Donnor: Ez csak feltevés.
- Gibart: Erre tényleg lenne egy bizonyíték.
- Markosz: A megsemmisült adatokra gondol?
- Lanti: Azokat valaki készakarva megsemmisítette.
- Bolton: A hat utas egyike.
- Elnök: Ez talán túl messze menő feltételezés. . .
- Bolton: Ez tény.
- Lerov: Próbáljunk a gyilkosságoknál maradni. Tulajdonképpen ez mai összejövetelünk célja.
- Markosz: Az ügy sokkal szerteágazóbb, mint gondoltuk.
- Lerov: Mi van az úgynevezett közvetlen nyomokkal? . . . A gyilkosságok helyszínén talált tárgyakra és nyomokra gondolok.
- Bolton: Az első eset – Ander Severa meggyilkolása –, mint tudjuk, balesetként lett elkönyvelve. Az AFROPOL csak most indított új nyomozást. . . A második gyilkosság Europolisban történt, de a helyszínen nem maradtak nyomok. A műszeres nyomozásnak csupán annyit sikerült

kiderítenie, hogy a tettes átkutatta a lakást. . . A harmadik gyilkosság áldozata Raf Kassám úrpilóta volt az eset a MARSPOL hatáskörébe tartozik, az nyomozza. Mellesleg ott sem maradtak nyomok.

Lerov: Szakértő lehet ez a gyilkos.

Lanti: Ne vágjon közbe, kérem!

Bolton: Mindezt – mellékesen szólva – a videoműsoroknak köszönhetjük. A sok detektívtörténet, a sok se füle, se farka úrsztori satöbbi satöbbi. . . Manapság a kezdő gyilkos is tudja, mire kell ügyelnie, hogyan nem szabad viselkednie, hogyan kell a nyomokat eltüntetnie. . .

Elnök: Érdekelne, mihez kezd a rendőrség ezután? Rexton úr?

Rexton: Elnézést. Bár a *Triton*-ügy nagyon fontos, de. . . rengeteg egyéb ügyem is van. Például a skandináv orvhalászok, a balatonpoliszi uránium-rablás, a müncheni borotvás pszicho-rém, a Kanári-szigeteket pánikban tartó maffia. . .

Elnök: Elég, elég! . . . Mindebből nyilvánvaló, hogy a *Triton*-ügy vezetése Bolton felügyelőre marad.

Bolton: Igen. . . Tehát a legközelebbi intézkedéseink több irányba ágaznak majd szét. Meg kell találnunk Erik Natalt, és el kell fognunk, meg kell akadályoznunk a gyilkos további garázdálkodását, ha személye nem azonos Natáliával. . . és van még egy tervem, de erről majd később szeretnék Elnök úrral pár szót váltani.

- Elnök: Rendben. Kinek van még mondanivalója? . . .
- Donnor: Hallottam valamit egyes tervbe vett szankciókról, melyekkel esetleg az inváziót ellenző csoportokat és azok vezetőit sújtánák. . .
- Lissofor: Nincs ilyen párt, nincsenek ilyen csoportok! Az inváziót – helyesebben szólva, az emberiség kirajzását a galaktikába – nem ellenzi senki. Csak a kirajzás célpontjai szülnek indokolt ellentéteket. . .
- Lerov: Hallottam, hogy alakult egy újabb csoportosulás is, mely a Földön Maradók Szövetségének nevezi magát.
- Elnök: Ezek is tulajdonképpen az inváziót ellenzik.
- Gibart: Egy biztos: az invázió szükséges. A Föld többé nem tudja eltartani ezt a huszonötmilliárd embert és azokat a milliókat, akik évente születnek. A népesség fölöslegnek nevezett részét – fiatal, életerős embereket, akik az új, nehezebb körülmények közt is meg fogják állni a helyüket – más bolygókra költöztetjük.
- Lissofor: Ez mind nagyon szép. De legyen szabad emlékeztetnem a jelenlevőket, hogy annak idején, mikor először felvetették az inváziókirajzás tervét – 10-12 évvel ezelőtt –, kifejezetten a mi naprendszerünk bolygóiról volt szó, mint lehetséges célpontokról. Az X-bolygó csak hat hónapja jött szóba.
- Lerov: Azóta tudunk a létezéséről és az ott uralkodó kedvező körülményekről.
- Donnor: És ha ott. . . intelligens lények élnek?

- Lanti: Ezt akartam én is kérdezni. Mi lenne a Vezető Tanács álláspontja, ha kiderülne, hogy az X-bolygó intelligens lények által lakott égitest?
- Elnök: Erre nincs bizonyítók.
- Lanti: Egy pillanat, Elnök úr. Ander Severa éppen ezzel foglalkozott, mikor bekövetkezett rejtélyes balesete Lusakában.
- Gibart: Vannak nálam bizonyos tárgyi bizonyítékok. De ezek nem bizonyítják magasabb rendű élőlények tevékenységét, legalábbis nem azt, hogy ezek a lények ma élnek ott, és nem, teszem azt, ötmillió évvel ezelőtt.
- Donnor: De feltehető, hogy élnek ott odavalósiak. Mi erről a Tanács véleménye?
- Lerov: Álljunk meg egy kicsit, hölgyeim és uraim. Mi itt most nem a Vezető Tanácsot képviseljük. Sem az Elnök úr, sem Markosz asszony vagy én. . . , Nem nyilatkozhatunk a Tanács nevében.
- Elnök: Annyit azért mondhatok: természetesen, ha valaki konkrét és megdönthetetlen bizonyítékot tárna elénk, mely szerint az X-bolygón jelenleg civilizált, fejlett kultúrájú intelligens lények élnek, akkor inváziónk nem irányulhat erre a bolygóra. Ebben az esetben csak a kapcsolatfelvételre törekednénk.
- Markosz: Kérdés, milyen fejlődési küszöb elérésétől számítva nevezhetünk egyes lényeket civilizáltaknak és fejletteknek.
- Lerov: Ne menjünk bele ilyen mélyen ebbe a kérdésbe. . .
- Donnor: Bizonyítékot említett, elnök úr?..

- Lerov: Mert ez csak késleltetné mostani munkánkat. Tulajdonképpen – ismétlem! – nem ezért vagyunk itt. A gyilkosságokról van szó elsősorban.
- Markosz: Megtárgyaltuk Őket. Többet egyelőre nem tehetünk.
- Lanti: Döntés nem született.
- Gibart: Nem is születhetett, Tilla. A gyilkost a rendőrségnek keli megkeresnie. És meg is fogja találni.
- Bolton: Ez biztos. Mindent megteszünk, ami tőlünk telik.
- Elnök: Akkor a tanácskozást befejezzük. Köszönöm a megjelenést.

Vége

52. sz. ügyirat:

Titkos Lehallgató és Rögzítő Alközpont

Europolis

Videóhívószámok: titkosak

Jelentés

titokban lehallgatott telefonbeszélgetésről, hangszalagról

Történt: 242870718-án 10.54-10.56 között.

Beszélők: Europolis Vezető Tanács Székházából E-I 1163829 számú készülékről A. Bolton, az EURPOL BNC vez. felügyelője és EURPOL Főkapitányság E-82115646 számú készülékről B. Lopez, EURPOL BNC felügyelője.

A beszélgetést A. Bolton kezdeményezte hívással.

- Lopez: Itt Lopez, tessék.
- Bolton: Hello, Bért, Bolton vagyok.
- Lopez: Üdv, főnök, mi újság?

- Bolton: Azonnal küldj egy nyomozói légitaxival a Tanács Palota tetejére. Most hagyja el az épületet Lissofor. Mondd el az illetőnek, hogyan néz ki a főszerkesztő. Kövesse, és jelentsen mindent. Ha elutazik, menjen utána.
- Lopez: Azonnal intézkedem.
- Bolton: Még valamit. . . Kérd el az utazási irodától azoknak az utasoknak a jegyzékét, akik 0715-én, 16-án és 17-én érkeztek a Marsról. A lista ott legyen, mire visszaérek.
- Lopez: Meglesz. Mikor jössz? . . .
- Bolton: Még egy kis tárgyalásom van az Elnökkel, hamar végzek. Küldd azt a nyomozót!
- Lopez: Küldöm. Viszlát.

Beszélgetés vége

Egy példányt: EURPOL vezetőjének, D. Rextonnak

Egy példányt: Vezető Tanács Biztonsági Hivatal vezetőjének

Egy példányt: elzárni.

Továbbítoa a felvétel napján.

A felvétel minőségéért felel:

. . . olvashatatlan aláírás

53. sz. ügyirat:

FÖLD Vezető Tanácsa

Elnöki Hivatal

Europolis

BIZALMAS!

Másolat az Elnök által saját kezűleg készített jegyzetről.

Tárgya: A. Bolton

*EURPOL felügyelő beszélgetése az
Elnökkel a Triton-ügyről 24280718-án
11.00-tól 11.13-ig. A másolatot készítette: I. Lerov titkár.*

A. Bolton felügyelő előadja, hogy szerinte – T. Lanti biokémikus nem hivatalos vallomására támaszkodva – az a kép alakult ki, hogy a sorozatos gyilkosságok ügye összefügg a nemrégien lezajlott *Triton*-expedíció alatt történt eseményekkel.

Ezért A. Bolton kéri: engedélyezzem, hogy hivatalos kihallgatásnak vethesse alá Olaf Gibart, Karr Donnor, Tilla Lanti tudósokat, akik közül Gibart a Vezető Tanács tagja, Donnor pedig alkalmazottja, valamint A. Lissofor főszerkesztőt. Továbbá kéri, hogy betekintést nyerhessen a *Triton*-expedíció hajónaplójába.

Valamint – általa később megnevezendő szakértők társaságában – belépési engedélyt kap Hold-4-es űrkikötőbe és az ott álló *Triton* űrhajóra.

A kihallgatásokra azonnal megadtam az engedélyt, a további kérésekre nem, egyelőre

Vége

54. sz. ügyirat:

FÖLD-MARS Utazási Iroda

EUR Alközpont

Amsterdam-C.

Videóhívószámok: 2633-2845

Fotótelexen továbbítva!

EURPOL BNC

Europolis

Tárgy: Katasztrófák esetére készített utaslisták továbbítása, rendőrséghez.

Alábbiakban közöljük a ma délelőtt kért adatokat. A Marsról az utóbbi három napban érkezett utasok névsora a következő: Megjegyzés: az utasok bőrszínének rögzítése csak katasztrófa esetén holttestek felismerésére szolgál.

Utazás Utas időpontja neve kora neme bőrszíne
0715z. bertel 52nfh a. mangano3879 xrb. da silva11,
9z. noungoula22ffk
Nk. noungoula21

55. sz. ügyirat:

Európai Bűnüldözési Központ F-88 16 597

EUR – Europolis

Videohívószámok: 0186-0191

Kihallgatási jegyzőkönyv

Folytatás. Előző száma: SEL-816 813 136 0.

Hangszalagra véve 0807-én az europolisi 16-os kórházban.

Megjegyzés: mint az előzőknél. Beszél: Aldor Bolton.

... Tilla megvárta a folyosón. A biztonsági hivatal egyik tisztje kísért ki bennünket a tetőre. Még láttam Lissofort, amint pár szót váltott Gibarttal és Rextonnal, aztán beült az egyik gépbe, és a magasba szökkent. Rögtön mögötte egy másik gép is felemelkedett. Ez

Lopez embere lesz, gondoltam. Majd felszállt Gibart professzor is. Rob Nándor arca villant fel egy másodpercre, légitaxi ajtaja csapódott.

Tillával egy gépbe ültünk. A lány arcán fáradtság látszott.

– Annyit reméltem ettől a találkozástól mondta rezignáltan.

– Az Elnökre gondol?

– Rá is. . . De csak beszélünk, beszélünk. Semmi sem történt, semmit sem határoztunk.

– Ami az inváziót illeti, igaza volt Lissofornak. Arról majd a népszavazás dönt. A gyilkosságok pedig a rendőrségre tartoznak.

A kapitányság felé irányítottam a gépet. Közben állandóan figyeltem a körülöttünk zajló forgalmat. Az automata ütközésgátló lámpája fel-felvillant. Végül baj nélkül leszálltunk a teraszra.

– Hová hozott? – kérdezte a lány.

– Kihallgatásra – feleltem mosolyogva –, bár eddig is minden beszélgetésünk tulajdonképpen a *Triton*-ügy egy-egy kihallgatása volt, mégis most végre hivatalosan is sor kerülhet erre.

Az Elnök engedélyével – beszéltem még, hogy eloszlassam esetleges félelmét. Így ballagtunk le a lifthez.

Lopez az ajtóm előtt várt. Röviden elmondta, hogy a nyomozó útban van egy bizonyos illető után, és hogy más hír nem érkezett. Bementünk a szobámba. Lopez a diktológépbe bemondta Tilla adatait, kazettát tettünk be. Közben észrevettem az asztalomra helyezett Föld-Mars utaslistát. Átfutottam.

– Nem találtál benne ismerős nevet, Bert? – kérdeztem Lopeztól.

– Nem – felelte –, csupa ismeretlen.

– Tévedsz, nézd csak meg még egyszer – adtam a kezébe. Tilla a fotelban ült, értetlenül nézett rám, aztán az ablak felé tekintett. – A 16-án érkezettek között keresd – mondtam –, ő a kilencedik.

– Miyamoto! – kiáltotta Bert. – Igazad van!

Így hívták Kassám meggyilkolásakor a helyszínen azt a férfit. . .

– Aki a Galaktopolisi EDOM-I űrbázis egyik osztályvezetője – folytattam. – Ő tudott Kassám

meggyilkolásáról. Kíváncsi vagyok, a MARSPOL elengedte-e? . . . Hiszen ő volt a folyamatban levő nyomozás egyik tanúja.

– Ha ez ugyanaz a Miyamoto – kételkedett Bert. – Elvégre elég gyakori név ez.

– De a Marson nem szaladgál tucatnyi Miyamoto – feleltem –, ráadásul a keresztnév kezdőbetűje is egyezik. . . Hívd csak fel a Marsot, az úrbázist. – Bért elvonult a sarokba, maga elé húzta az átlátszó hangszigetelő falat.

Tilla eddig mozdulatlanul ült, most várakozva fordult felém:

– Elnézést – mondtam –, rögtön kezdjük. A hangfelvevő rezzenéstelenül égő vörös lámpájára pillantottam: Kérdez: Bolton felügyelő, válaszol: Tilla Lanti biokémikus, a *Triton*-expedíció volt tagja. Első kérdés: tapasztalt-e ön valamilyen rendkívülit azon időszak alatt, míg a *Triton* az X-bolygón tartózkodott?

Tilla elgondolkozott:

– Hát. . . nem is tudom. Mindenki a saját szakterületén dolgozott, a saját munkájával volt elfoglalva. Volt úgy, hogy napokig nem is láttuk egymást. Étkezni, aludni rendszertelenül jártunk. Három-négynaponta Ruis összegyűjtötte a társaságot, általában a reggeli órákban.

Ilyenkor megbeszéltük, ki mit talált, min dolgozik most, milyen irányban fog kutatni a következő napokban. Mikor az X-bolygón álltunk, ilyenkor beszéltük meg azt is, kik maradnak a hajóban, kik mehetnek ki a terepre.

– Hány személy ügyelt egyszerre?

– Kettő. Négyen szétszóródtak a környéken, talajmintákat vettek, az időjárást figyelték, a növényeket, a vizeket. . .

– Amennyire ön tudom, az Űrhajózási Szabályzat biztonsági fejezete előírja, hogy idegen, ismeretlen bolygón

az úrhajót sohasem hagyhatja el egyszerre a legénységnek több mint a fele. . .

– Ez igaz. De minden olyan békésnek, nyugodtnak látszott. . . És hát az is volt. Néni volt ott semmi rendkívüli. Én legalábbis nem emlékszem semmi ilyesmire. . . Legfeljebb, ha valamelyikünk érdekes felfedezést tett. Állandó rádiókapcsolat volt az úrhajó és a terepen dolgozók közt. De hogy mégis mondjak önnek valamit, volt egy apróság, melyre jól emlékszem.

– Hallgatom.

– Derk Ruis összekapott Gibarttal. . .

– No tessék! És engem egyesek úgy tájékoztattak, hogy ideális egyetértés volt a legénység összes tagja között! . .

– Ez nem egészen igaz – rázta meg fejét Tilla.

– De perszenem voltunk ellenségek. Olyan körülmények között lehetetlenné vált volna az egész expedíció. . . De meg keli mondanom, hogy Ruisnak nehéz természete volt. A legkitűnőbb szakember volt az indulásunk idején, ráadásul többször járt már expedíciókkal az űrben. Ezért vita nélkül őt jelölték ki az expedíció vezetésére. De nem szerette, ha ellentmondtak neki. Azon a napon, melyről beszélek, már reggel összeveszett Gibarttal. Olaf ugyanis hosszabb útra akart indulni, s a tőlünk északra elterülő dombok közt tölteni az éjszakát. Ehhez persze kísérő is kellett volna. Donnor jelentkezett, hogy majd ő elkíséri. Ruis mégsem engedte el őket, amiatt vitáztak már egy órája. Végül Karr, vagyis Donnor legyintett, és odaszólt Olafnak: Hagyd már, reménytelen. . . az öreg makacsságát nem változtatod meg! Ruis persze meghallotta, és felbőszült. Azt kiabálta, hogy nem engedi el éjszakára a legénység egyharmadát.

– Igaza volt, nem?

– Igaza, persze, de. . . néha nagyon kellemetlenül tudta közölni parancsait a beosztottakkal.

Amúgy különben aranyember volt. . .

– Másra nem emlékszik?

– Később aztán Donnor mégis kiment egy útra, amelyről csak másnap jött vissza. Állítja, hogy hamar besötétedett, és nem talált vissza az úrhajóhoz. Valahol a közelben mágneses vihar lehetett, mert a jelzéseit sem hallottuk. A sötétben valamilyen szakadék alá tévedt egy keskeny bejárón, és meg kellett várnia a reggelt.

Csak a következő nap délelőttjén tért vissza az úrhajóhoz.

– Ezt Gibart is említette – mondtam. – De mi ebben a rendkívüli? Nyilván nem ok nélkül emlékezik erre, Lanti kisasszony.

– Kicsit furcsa volt később a viselkedése mondta Tilla.

– Például nem csukta be maga mögött az ajtókat. . . Egyszer a laboratóriumban leejtettem egy műanyag tálkát, Donnor pedig éppen ott állt, mellettem, látta, de nem hajolt le érte. Én nő vagyok, s ezt bármelyik férfikolléga megtette volna nekem. Bármelyik kolléga. Donnor is – de csak később. Akkoriban nem. Nagyon szórakozott lehetett. . . . Ja, és a nyakkendőjét nem hordta attól fogva, pedig annak előtte gyakran felvette.

Miket észre nem vesznek a nők! – futott át az agyamon.

– Miért, maguk ott gálába öltöztek esténként? – kérdeztem.

– Nem, dehogy. De ha egyikünknek születésnapja volt, vagy például a Föld elhagyásának első évfordulója. . . Akik nem voltak repülés közben hibernálva, azok egy ilyen napon általában kissé többet adtak az öltözködésre, mint máskor. Az X-bolygón pedig a bolygó elhagyását megelőző nap estéjén kis ünnepséget rendeztünk. . . Később aztán Gibartnál is láttam hasonló jeleket, furcsaságokat. . . azt hiszem, az ilyesmi vele jár a hosszabb űrutazásokkal.

Refleek kérdése, melyek idővel eltompulnak, reakcióké, melyekre odakinn az ūrben sokáig nincs szükség.

– A javítóautomaták kijavították a visszajelző-berendezések kisebb hibáit, ellenőriztünk minden gépet, minden szerkezetet. A kutatások befejeződtek. Severa akkor még semmit sem tudott a már birtokában levő biolemezek fontosságáról. Így aztán másnap kirepültünk az ūrbe.

– És a visszaúton?

– Gibart az első turnussal ment a hibernátorba. ő és Ruis. Két hónapig aludtak ott, aztán Severa következett. Azokban a napokban tetőfókára hágott a kétségbeesés. Rossz hangulat uralkodott el rajtunk.

– Talán érthető is volt ez akkor, abban a különleges lelkiállapotban – mondtam társalgási hangon. Igyekeztem elvenni ezzel a kihallgatás hivatalos jellegét.

– Talán – felelte Tilla, ideges fintorral arcán.

– De lehet, hogy nem volt ez olyan érthető, könnyen megmagyarázható. Ūrpszichózis. . .

– Másra nem emlékszik?

– Nem.

– Severáról már beszélt a múltkor. És Kassám? . . .

– Kassámmal nem nagyon barátkoztam.

– Azért még láthatott vagy hallhatott vele kapcsolatos dolgokat.

Tilla elgondolkozott, aztán megrázta fejét:

– Nem emlékszem semmi ilyesmire.

– Rendben. – Bért a sarokban lázasan írt valamit egy cédulára. Előtte ismét felvillant a hívást jelző lámpa. Felállt, elém tette a papírdarabot, ismét visszabújt a hangszigetelő fal mögé, kapcsolt a műszereken.

Reykjavík jelenti: E. Natal 0716-án déli 12.30-kor a Malmö nevű repülőhajóval távozott Reykjavíkból. A hajó útiránya:

*Rotterdam-Lisszabon – Dakar – Luanda – Antarktisz-Delta
Buenos Aires-Rio de Janeiro-Santiago-Miami*

Tillához fordultam:

– Megérkezése után, itt a Földön, nem történt semmi?

– Egy hónapig alig tudtam belekezdeni a munkámba, pedig az intézetben nagyon vártak rám – felelte. – Ugyanis az egész Földről meghívásaikkal üldöztek bennünket a tudósok és a tudományos intézetek. Nekem főleg ázsiai egyetemek jutottak, azonban tartottam előadásokat utunkról: Taskent, Alma-Ata, Teherán, Rijadh, Tokió, Nagaszaki, Novoszibirszki, Irkutszk, Peking, Hanoi, Manila. . .

– Tehát az elmúlt hónap alatt nem keresték fel idegenek, magánszemélyek sem érdeklődtek különösen az expedíció egyes adatairól, lakásába senki sem hatolt be távollétében, egyszóval, semmi ehhez hasonló, mondhatnám rendkívüli esemény nem történt a visszatérés után?

– Semmi ilyesmi – rázta fejét határozottan Tilla.

Bert ismét előjött. Az arcán láttam, hogy valami történt:

– EDOM-1-es űrbázis parancsnoka közölte: ő Miyamoto-nak nem adott engedélyt távozásra.

Nevezett két napja nem tartózkodik a bázison, s nem is tudják, mi lett vele.

– Eltűnt, mint ez a Natal – mondtam.

– De mi oka lehetett rá?

Mielőtt válaszolhattam volna, megcsörrent az én asztali videóm. Egy férfihang jelentkezett, mivel a képadót nem kapcsoltam be.

– Lazukov nyomozó vagyok. Alves Lissofor főszerkesztő nyomára állítottak egy órával ezelőtt. . .

– Igen, igen. Bolton felügyelő vagyok. Jelentsen.

– Az illető a Központi Rakéta-pályaudvarra repült. Itt találkozott egy sárga bőrű, 40 év körüli alacsony férfival. . .

- Sárga bőrű, azt mondja? Mandulaszemű?.
- Igen, kelet-ázsiai születésű lehet.
- Mondja tovább – nyeltem egyet.
- Üdvözölték egymást, aztán beültek az étterembe.

Most is ott vannak. Én innen beszélek a kijárat elől. . .

Felugrottam.

– Maradjon ott, Lazukov! Azonnal megyünk!

– Bért már ment is. Tilla tanácstalanul állt a fotel mellett.

– Menjen ki az emeleti váróba – kértem –, és okvetlenül várjon meg. Haza fogom kísélni, amint visszajöttünk.

– Elmehetek egyedül is – emelte rám szép szemeit.

– Ne, ne! Várjon meg, nagyon kérem! – A fickónak kiadtam az utasításokat, a telefont zsebkészülékemre csatlakoztattam, és felszaladtunk Berttel a tetőre.

A Központi Rakéta-pályaudvaron a szokásos nyüzsgés fogadott. A kora délutáni órák forgalma éppen tetőfokára hágott. A fényszövegek a moszkvai, antwerpeni, londoni, madridi és athéni gépek indulását jelezték éppen, két ezüstösen csillogó gép érkezett a betonra. Transzkontinentális járatok – vibráltak a szavak a levegőben. Az étterem felé siettünk. Bért már messziről észrevette Lazukovot, szökés, nyurga fiatalember volt, nemrégiben kerülhetett az EUROPOL-hoz, mert még nem ismertem az arcát.

– Az ázsiai kinn van a mosdóban – jelentette, ahogy odaértünk –, Lissofor pedig az asztalnál várja.

– Én a mosdóba megyek – határoztam gyorsan – te pedig menj, és figyelj őt.

Bért teljesítette a parancsot, én pedig Lazukovval a mosdóba mentem. Rengetegen voltak az étteremnek abban a sarkában, óriási tömeg.

Átfurakodtunk rajta, a világossárga függönyökkel szegélyezett bejáratig. A mosdó fényes kövezetén visszaverődtek a mennyezet lumineszkáló fényei. Kétoldalt kis kabinok sorakoztak. Néhányan elmentek mellettünk – egyik sem volt sárga bőrű.

– Várjunk – mondtam Lazukovnak.

Két néger férfi jött, majd dolguk végeztével elmentek. Egy kisfiú jött ki kabinjából. Végigpróbálgattuk a kilincseket mindkét oldalon.

Kettő volt bezárva. Vártunk.

Végre az egyik ajtaján ősz hajú öregúr lépett ki, csúnyán ránk pillantott. Korholó tekintete volt valami ilyesmi: ez a mai fiatalság milyen türelmetlen. . .

– Már csak az az egy van bezárva – mondta jelentőségteljesen Lazukov. Bekopogtunk. Semmi válasz.

– Jöjjön ki, mert betörjük az ajtót! – kiáltottam. Semmi válasz, csend.

– Nem mozdul – suttogta Lazukov. Egymásra pillantottunk, aztán vállunk nekifeszült az ajtónak. . . Két nyomás, két reccsenés. Aztán felpattant a primitív tolózár. . .

Miyamoto volt rögtön felismertem. Csak a szeme, volt furcsán kidülledve. Felöltözve ült az ülőkén egyik merevedő kezét a szívére szorította. Másik keze élettelenül lógott.

Visszamentem az étterembe. Lissofor éppen szedelőzködött. Lopez hozzám lépett.

– Menj vissza a kapitányságra – mondtam neki, miután röviden tájékoztattam a történekről. – A lányt ne engedd el sehová, várjon meg engem. Kérd ki Miyamoto kartotékját. Értesítsd Rextont.

Bert eltűnt, magam pedig Lissoforhoz sétáltam.

– Nocsak, kit látok, kit látok – kiabálta a főszerkesztő, amint megpillantott. – Felügyelő úr? . . . Ön is ebédel?

– Igen. Olykor főszerkesztőket fogyasztok, céklával – élcelődtem. Ő meg túlzott vidámsággal nevetgélt. Láttam: reszket a keze.

– Pedig nem viccelek – folytattam. – Például most azért jöttem, hogy önt letartóztassam.

– Engem? – nevetett.,- Tréfál! – nevetett még néhány másodpercig, aztán fokozatosan abbahagyta. Láta a szememen, hogy komolyan beszélek.

– Gyilkosságban való részvétel alapos gyanúja miatt őrizetbe veszem. . . 17. paragrafus, második bekezdés!

Szóval csak őrizetbe vesz? Az még nem letartóztatás! – mondta, és összeszedte a holmiját. Kezdett visszatérni az önbizalma.

– Huszonnégy óráig őrizetben tarthatom minden probléma nélkül – mondtam megfontoltan –, utána pedig majd meglátjuk. Ne csináljon feltűnést. Menjen előttem, irány a kijárat.

Tudtam, hogy nem ő ölte meg Miyamoto-t.

Hiszen Lazukov egész idő alatt szemmel tartotta őket. Miyamoto kiment a mosdóba, Lissofor pedig közben fel sem kelt székéről. Mégis letartóztattam, hogy kihallgassam, hogy megijeszem, hogy kicsikarjam belőle a választ a kérdésekre: ki az, aki az ügy mögött áll, aki távolról irányítja itt a szálakat? . . .

56. sz. ügyirat:

ASIA Alosztály

Szingapúr

Körzet: 17.

Videohívószámok: 1896-1900

Kartoték: – 021 995 317

Személyi lap

A. Név: Riuko MIYAMOTO

Született: 23870109

Hely: ASIA – East – Nagoya

B. Alapiskolák: Nagoya és Osaka, Középfokú:

Manila és Szingapúr. Egyetem: Nairobi intersztelláris közlekedési szak.

Sport: úszásban és hosszútávfutásban jelentéktelen eredmények. 2411-től Nairobiban egy szállítási vállalatnál dolgozott. 2414-től a tripoliszi Űrkikötő száll. pszt. vezetője.

2422-től a Marson az EDOM-1-es Űrbázis galaktikus repülések osztályának vezetője.

C. Családi állapota: nőtlen.

D. Kozmoszban: MARS 2422

E. Bűnügyi rovat: 2420-ban letartóztatva illegális urán szállítmányok szervezésének gyanújával. Bizonyítékok hiányában felmentve.

Adatok: Tripoliszi Rendőrség Adattára, 2420136. sz. alatt.

57. sz. ügyirat:

Nyilvántartó Hivatal

EUR Alosztály – EAST

Moszkva.

Körzet: 44.

Videóhívószámok: 2001-2012

Kartoték: P-988 673 322

Személyi lap

A. Név: Bogdan LAZUKOV

Született: 24000930

Hely: ASIA – Omszk

B. Alapiskolák: Omszk és Moszkva. Középfokú:

Moszkva. Egyetem: Leningrád és London, távközlés és intersztelláris kódtan.

Sport: távolugrásban és céllövésben átlagosnál jobb eredmények. 2426-tól az EURPOL alkalmazottja Odesszában. Nyomozótiszti tanfolyamot végzett.

C. Családi állapota: nőtlen.

D. Kozmoszban: nem járt.

E. Bűnügyi rovat: üres.

11110101100000100

N-U4OU83

58. sz. ügyirat:

Európai Bűnüldözési Központ

Europolis

Jelentés

24280718-án 14.51-kor A. Bolton felügyelővel az europolisi Központi Rakéta-pályaudvar föld alatti mellékhelyiségében mosdójában holtan találtuk R. Miyamoto marsi lakost. Nevezett mind a tanúk szerint, mind alulírott szeme láttára percekkel előbb ment ki az említett helyiségbe, rosszullétnek nyoma sem látszott rajta.

Bolton felügyelő utasítására a helyszínen maradtam, ahová rövidesen megérkezett a BNG műszeres és orvosi szakcsoportja. Az orvos megállapította s ezt később a boncolás igazolta, hogy R. Miyamoto sugárfegyverből kapott nagy adag sugárzás ölte meg.

A műszakiak megállapították, hogy a gyilkos a fülkébe bezárkózott Miyamoto a következőképpen ölthette meg: megvárta, míg az áldozat bemegy a fülkébe. De mielőtt az levetkőzött volna, a gyilkos a fülke ajtajához lépett, és a vékony műanyag rétegen keresztül, mely a fülkék falának anyagát alkotja, hangtalan fegyverből a halálos sugárlövést leadta Miyamotoóra.

Ezt könnyen elkövethette a folyosóról vagy az egyik szomszédos fülkéből.

A holttestet. 16.12-kor elvitték, magam az utasításoknak megfelelően visszatértem az EURPOL Főkapitányságra új feladatért.

Egyéb jelentenivalóm nincs.

Europolis, 24280719. – 07.34

B. Lazukov

BNC nyomozó

59. sz. ügyirat:

Bűnügyi Nyomozó Csoport

Europolis

Kihallgatási jegyzőkönyv

Hangszalagra véve az EURPOL europolis főkapitányságán, a BNC helyiségeiben, 24280718-án 19.30-kor. Kihallgatott: A. Lissofor lisszaboni lakos. Kihallgatást vezeti: A. Bolton BNC felügyelő. Jelen van: B. Lopez felügyelő.

Bolton: Nos, Lissofor úr, fordult a kocka. Mint időközben már értesült róla, Miyamoto barátját is elérte végzete.

Lissofor: Nem értem, miért mondja ezt nekem.

Bolton: Nem értette ezt a szócskát: is?

Lissofor: Értettem. De semmi közöm Miyamoto halálához.

Bolton: Önnel üldögélt egy asztalnál, élénk társalgásba merülve. Ezután kiment a mosdóba, és... meghalt. Nem gondolja, hogy ez – enyhén szólva – egy kissé furcsa?

Lissofor: Szívbeteg lehetett. Rosszul lehetett abban a bizonyos helyiségben, és... .

Bolton: Gondolja, hogy a Marson szívbeteggek dolgozhattak?... Hogy az első orvosi

ellenőrzés nem derítette ezt ki? Megölték, főszerkesztő úr. Megmutassam a boncolás eredményét? A radiológusok kimutatták a sugárnyomokat. Sugárpisztollyal ölték meg, akárcsak Kassamot.

Lissofor: Szóval. . . Miyamotót is.

Bolton: Igen. És most mesélje el, honnan ismerte az újabb áldozatot, és mi fűzte önöket egymáshoz. . .

Lissofor: Nincs mondanivalóm.

Bolton: Ne tréfáljon. Remélem, nem akarja azt mondani, hogy nem is ismerte azt a fickót?

Lissofor: És ha azt mondom?

Bolton: Az ember nem beszélget ebédnél egy vadidegennel kedélyesen, hosszan. Főleg, ha előtte odakinn találkoztak, üdvözölték egymást, aztán ültek csak le ebédelni. Legalábbis így mondják a tanúk. . .

Lissofor: Néha éppen idegenekkel lehet kedélyes beszélgetést kezdeményezni egy ebédnél.

Bolton: Hagyjuk ezt a gunyoros hangot. Egy emberem követte magát, már a Tanács Palotájától. Jelentette, hogy maga találkozott Miyamotóval.

Csend.

Bolton: Nos?. . . Fog beszélni?

Lissofor: Nem kényszeríthet rá.

Bolton: Megkönnyíti a dolgomat. . . Az embert, akivel ebédelt, és akit a jelek szerint jól ismert, hirtelen megölték. És ön a rendőrség kérdésére, honnan ismeri az, illetőt, nem hajlandó válaszolni. . . Köszönöm. Ez elegendő indok, hogy ne huszonnégy órára, de jóval tovább is itt tartsam.

Lissofor: Nem leszek itt sokáig.
Bolton: Lehet, hogy akadnak befolyásos barátai. De az én barátomnál nincs befolyásosabb ebben a naprendszerben. majd nekem fog segíteni.
Lissofor: Ki az? . . .
Bolton: Az igazság.

Hangszalag vége

60. sz. ügyirat:

Tájékoztatási Eszközök A 5615

Figyelő Szolgálat

EUR – Europolis D-18-22-41

Körzet: 76.

Videóhívószámok: 0215-0232

EURPOL BNC kérésére

Tájékoztató jelentés

Mellékelten megküldjük önöknek a lisszaboni Globo c. napilapban ma reggel megjelent, első oldalon közölt szerkesztőségi cikk teljes szövegét.

Felháborító jogtiprás

Europolisból az éjszaka folyamán érkezett a szörnyű hír: letartóztatták főszerkesztőnket, Alves Lissofort!

Az eddigi értesülések szerint kénytelenek vagyunk arra gondolni, hogy egyesek, akiknek nem volt inyükre a minap a Triton-ügyről írott cikkünk, merényletet terveztek szeretett szerkesztőnk ellen.. Fondorlatos módon Europolisba csalták – erre a célra még az Elnök nevével is visszaéltek! –, és ott, az oroszlán barlangjában lecsaptak rá.

Követeljük, hogy a rendőrség adjon számot róla, miért is tartóztatta le A. Lissofort, miközben az békésen fogyasztotta

ebédjét az europolisi Központi Rakéta-pályaudvar éttermében? . . .

Kik hát azok, akik érdekeiket 0 látják veszélyben forogni, ha a Globo lerántja a leplet esztelen tervükről: az Ember kirajzását egy ismeretlen, távoli és talán nem is létező kicsiny bolygóra irányítani, melynek még neve sincs? . . .

Kik ezek, és mi a további szándékuk? Erre azért is figyelniünk kell, mert ugyanezek az emberek nem riadnak vissza majd a jövőben sem más, alattomos támadástól sem – s mi a Biztosíték, hogy legközelebb nem mások válnak áldozatukká? . . .

Mi időben figyelmeztettünk mindenkit!

Követeljük A. Lissofor azonnali szabadon bocsátását!

Tájékoztatás vége

61. sz. ügyirat:

FÖLD Vezető Tanácsa

Elnöki Hivatal

Europolis

BIZALMAS!

Csak a címzett olvashatja el!

A. Bolton felügyelőnek

EURPOL BNC – Europolis

Az Elnök nevében utasítom, hogy:

- 1. A. Lissofort, a lisszaboni Globo főszerkesztőjét azonnali hatállyal bocsássa szabadon, valamint,*
- 2. a kihallgatásán készített hangjegyzőkönyv egy példányát 2 órán belül küldje el az Elnöki Hivatalnak, továbbá*
- 3. az Elnök kéri önt, hogy vegye figyelembe a közhangulatot, mely sajnos kiállt az említett főszerkesztő mellett, nem látván bizonyítva annak bűnösségét, és*

4. az Elnök kifejezi abbeli reményét, hogy ez nem fogja akadályozni a további nyomozást.

Europolis 24280719. – 08.10

Lerov titkár

K-S50

62. sz. ügyirat:

Európai Bűnüldöző Nyomozó

Csoport

Bolton felügyelő

BIZALMAS!

Csak a címzett olvashatja el!

Elnök úr!

Igenis akadályozza a nyomozást, ha kénytelen vagyok szabadon engedni az egyetlen személyt, aki nyomra vezethet. Kérem legalább, hogy az EURPOL presztízse miatt betarthassam a 24 órás őrizetbevételi időt. Ez ma délután 15.00-kor telik le. Ezután szabadlábra fogom helyezni A. Lissfort – de nem mondok le arról a gyanúmról, hogy fent nevezettnek köze lehet mind a négy gyilkossághoz.

Kérem még Elnök urat: ne hagyja magát befolyásolni néhány nagyhangú napilap- és videokommentátortól, akik távolról sem képviselik az igazi közvéleményt.

Tisztelettel:

A. Bolton

63. sz. ügyirat:

FÖLD Vezető Tanácsa

Elnöki Hivatal

EURPOL BMC

A. Boltonnak

B-0Ö9987S870

BIZALMAS!

Lehet, hogy igaza van. Tehát 15.00-kor! . . .

64. sz. ügyirat:

Bűnügyi Nyomozó Csoport

Europolis

Kihallgatási jegyzőkönyv

Hangszalagra véve az EURPOL europolisi főkapitányságán, a BNC helyiségeiben, 24280719-én 13.20-kor. Kihallgatott:

A. Lissofor lisszaboni lakos.

Kihallgatást vezeti: A. Bolton BNC felügyelő.

Jelen van: B. Lopez felügyelő.

Második kihallgatás

- Lissofor: Követelem, hogy bocsássanak szabadon.
Bolton: Lehet, hogy sor kerül erre. Ez attól függ, hogyan fog viselkedni a következő félórában.
- Lissofor: Nem tud megijeszteni, felügyelő.
Bolton: Nem is akarom. Egyet ne felejtessen el: örökre megjelölve marad a neve. A Nyilvántartó Hivatal kartotékjain a bűnügyi rovatba beírjak: belekeveredett a Triton-ügybe, és le volt tartóztatva.
- Lissofor: Csak őrizetbe véve!
Bolton: Ne játssza meg a jogászt. Nem fog sikerülni. Itt is akadnak olyanok, akik ismerik a törvényeket.
- Lissofor: Például ön? . . .
Bolton: Például én. De hagyjuk a vitát. Első kérdés: mikor találkozott először Miyamotoval?
- Lissofor: Nem válaszolok.
Bolton: Ahogy gondolja. Figyelmeztetem, hogy ez a szalag, melyre most beszélgetésünket rögzítik, két óra múlva az Elnök asztalán lesz.

- Lissofor: Nem félek.
Bolton: Nagyon helyes. Ne is féljen. A félelem rossz tanácsadó. Én a maga helyében jól meggondolnám a dolgokat. . .
- Lissofor: Azt teszem.
Bolton: . . .és figyelembe venném, hogy az, akit védeni akarok hallgatásommal már nem él.
- Csend.*
Bolton: Továbbá figyelembe venném, hogy a hatóság szemében örökre gyanús maradok, ha ilyen egyszerű információkat sem közlök. Tehát. . .
- Lissofor: Ne fáradjon. Úgysem fogok beszélni.
Bolton: Kár. . . Vagy nem is Miyamoto miatt hallgat?
- Csend.*
Bolton: Persze hogy így van! Rátapintottam. Van a játékban valaki, akitől maga nagyon fél. És ez. . . Ő. Az igazi játékos ebben a játszmaiban. Az ellenfelem. . . így van?
- Lissofor: hallgat.
Bolton: A hallgatása is felelet. Maga fél, Lissofor. Mit ígért önnek az a bűnöző? Hogy a többiek sorsára jut, ha kinyitja a száját?. . . Könnyen meglehet, hogy így lesz. Ne felejtse el a szavaimat, amiket már az Elnöknél is mondtam magának: a gyilkos előbb-utóbb könyörtelenül leszámol mindenkivel, aki tud róla valamit. Két órával később már cselekedett is: megölte Miyamotót. Ez magának nem elég? Nem figyelmeztetés-e ez? . . .
- Lissofor: Ismételten kérem, ne ijesztgessen. Nem félek.
Bolton: Tudja, miért nem fél?. . . Mert a gyilkos a maga cinkosa. A barátja. Ezért bízik abban,

hogy semmi baja sem lesz, ha innen kilép. . .
Értse meg, Lissofor. Szerintem a maga órái is
meg vannak számlálva. Értse meg: ha kilép
innen, hamarosan végez magával a gyilkos.

Lissofor: hallgat.

Bolton: Nos. . . Nem hajlandó válaszolni a
kérdéseimre?

Lissofor: Nem.

Bolton: És ha elengedem? ,..

Lissofor: Elmegyek Lisszabonba, és folytatom a
munkámat. Nem lesz semmi bántódásom.

Bolton: Maga akarta. . . 15 óra 00 perckor szabad
lesz. Végeztünk. . . Lissofor. . . egyelőre.

Hangszalag vége

65. sz. ügyirat:

Európai Bűnüldözési Központ

Europolis

Fénykép helye

*Nyílt parancs a FÖLD-MARS-HOLD-VÉNUSZ-MERKUR-
ŰRTÁMASZPONTOK rendőrkapitányságainak,
rendőrőrseinek és egyéb hatóságainak*

Száma: EU-16-34228

*Ezen nyílt parancs felmutatója, B. Lazukov hadnagy az
EURPOL Bűnügyi Nyomozó Csoportjának megbízásából
fontos feladatot végez.*

*Kérjük a Rendőrség és más hatóságok összes felelős beosztású
funkcionáriusát, hogy B. Lazukov hadnagyot minden
rendelkezésükre álló eszközzel segítsék, és bármikor
rendelkezésére álljanak.*

*Nevezettnek joga van az EURPOL BNC nevében
letartóztatásokat is eszközölni.*

Europolis 24280719.

Meghatalmazók:

D. Rexton
A. Bolton
EURPOL igazgató vez. felügyelő

66. sz. ügyirat:

EURPOL

Milánói Kapitányság

Ügyeletes: Pomalati

Szolgálati távirat

Feladva: Milánó

– europolis eurpol a- bolton felügyelő

– milánóban egy téren érik natal névre szóló személyi igazolólapot találtak – adatok egyeznek a körözött személy adataival

– pomalati ügy. tiszt

M-01189

67. sz. ügyirat:

Európai Bűnüldözési

Központ

EUR – Europolis

Videohívószámok: 0186-0191

Kihallgatási jegyzőkönyv

Folytatás. Előző száma: SEL-816 813

136 1. Hangszalagra véve 0808-án az europolisi 16-os kórházban.

Megjegyzés: mint az előzőknél. Beszél: Aidor Bolton.

... Délután jött néhány érdekes hír. Többek közt az a milánói. . . Vajon elvesztette-e Erik

Natal a személyi lapját, vagy elvették tőle?

Esetleg nem is nála volt, más hagyta ott? Vagy éppen azért dobták el az egyik legforgalmasabb helyen, hogy a rendőrség megtalálja? . . .

A legnagyobb baj, hogy az egész éppen az egyik helyi videoműsor szerkesztősege előtt történt. A stúdió munkatársainak persze feltűnt az a kis csoportosulás, ami a téren keletkezett, hisz nem mindennap találni egy körözött személy igazolólapját az utcán. Percekkel később a rendőrség is a helyszínen volt. De a szemfüles videoriportereknek már sikerült néhány jó háromdimenziós képet készítenem az esetről, így persze a dolog nem maradhatott titokban. Órákkal később már azt harsogták a lapok és a videokommentárok, hogy a rendőrség tehetetlenül szemléli a gyilkosok garázdálkodását. Lehet, hogy pontosan ez volt a célja annak, aki ezt az ügyet a háttérből irányítja? . . .

Lissofor 1.5 órákor kilépett a kapun. Riporterek serege várta, ő meg vigyorogva, öntelten nyilatkozgatott jobbra-balra. Valóságos hőst csináltak ebből a senkiből! . . . Mindenesetre az a tény, hogy diadalmenetben kísérték a Központi Rakéta-pályaudvarra, nagyon megkönnyítette Lazukov dolgát – észrevétlenül követte Lissofort, és felkerült ugyanarra a gépre. Lazukov tehetséges gyerek: ő is riportert játszott, így aztán feltűnés nélkül tartózkodhatott a főszerkesztő mellett.

Tilla ismét lakásába bezárkózva ül. Meddig még? . . . Nem volt idő ezen töprengeni. Felhívtam a reykjavíki Galaktikus Orvostani Intézetet, O. Gibart két nap szabadságot vett ki. Nem is tudták az intézetben, hol tölti szabadságát a professzor. Meg kellett várnom, míg R. Nándor jelentkezik. Reméltem, nem vesztette el Gibart nyomát – mellette kell tartózkodnia mindig, mindenhol. Még akkor is, ha Gibart az Északi-sarkra ment síelni, vagy az izlandi vulkánokhoz hegyet mászni.

Elhatároztam, hogy meglátogatom Karr Donnort – sajnos, az Elnöknél tartott értekezlet után Lissoforral voltam elfoglalva, talán túlságosan is. Most viszont akadt időm másra is, Lopez a helyemen maradt, én pedig felszálltam egy Belgrádba repülő gépre.

... Belgrádban egyenesen a Vezető Tanács speciális kutatóintézetébe repültem. Fegyveres erők állták utamat. Automatikus bio-, fényultrahang-, sugárzás-, testhőmérséklet-érzékelők között vezettek át, aztán az őrség parancsnoka megkérdezte, kit keresek. Ez úgy 17.30 körül lehetett.

Karr Donnor, 16 per 2, négyhuszonöt mondta aztán szárazon, és odaintett egyet az udvaron szaladgáló kis elektromos kocsik közül.

Óriási épületek álltak körös-körül, ismeretlen rendeltetésű fémkupolák, széles antennák. Csend volt. Két fegyveres őr kísért a tizenhat-kettes épületbe. Lift, negyedik emelet. Puha szőnyeg, dimenziós festmények a falakon. Huszonötös ajtó.

– Megvárjuk itt – mondta az egyik őr. És éreztem: ha másnap reggelig beszélgetnénk is Donnorról – kilépve a huszonötös szoba ajtaján, ugyanúgy állnának, rám várva, mint ebben a pillanatban. . . Beléptem.

Donnor már tudott látogatásomról. Hiába, el kell ismerni: itt csakugyan vigyáznak a dolgozók egészségére. Ide még egy légy sem repülhet be írásos engedély nélkül.

– Üdvözlöm – állt fel. A szoba berendezése szegényes volt. Sehol egy váza, kép, szobor.

Csak a faiak és bútorok. Semmi más.

– Gondolom, ismét kérdéseket akar feltenni.

– Eltalálta – feleltem. – Hogy érzi magát itt?

Nem értette, mire gondolok.

– Jói lehet dolgozni – felelte.

– És? . . . A magánélet?

– Nincs rá időm – tárta szét kezeit –, sok a munka. Rengeteg probléma van, amit bizony meg kell oldani!

– Nos, a hivatali titkokról nem fogom faggatni – mondtam. Donnor ezt bólintva vette tudomásul becsukott egy mappát maga előtt, összekulcsolta kezeit, és várakozva tekintett rám. A szemei zöldek voltak, hidegek.

– Engem főleg az érdekel most, ami a *Tritonon* történt az utazás közben – kezdtem. – Például kezdjük azzal a különös ténnyel, hogy az X- bolygón való tartózkodás alatt ön egyszer két napig távol volt az űrhajótól.

– Nem kettőig, csak másfél napig – helyesbítette. – És nem csak velem fordult ez elő, másokkal is.

– Másokkal? Sem a többiek, akikkel beszéltem, sem az expedíció hivatalos krónikája nem említi az ön esetén kívül semmit, amiből ilyesmire lehetne következtetni.

Donnor hallgatott. Csak nagy sokára válaszolt.

– Hagyjuk ezt. . . Minek felhánytorgatni a régi dolgokat? Mit változtat az ma már bármin is? Ruis, Severa, Kassám – halottak.

– Miyamoto is – szúrtam közbe, figyelve az arcát.

– Az ki? – kérdezte. Nem rándult meg a szempillája, abszolút nyugalommal fogadta ezt a nevet.

– A negyedik áldozat. Ugyanúgy ölték meg, mint Kassamot.

A hír nem tett rá különösebb hatást. Egy mágneses írónnal játszadozott, ujjai közt forgatta.

– A következő kérdés? . . . – mondta. Nyeltem egyet.

– Nem nézi a videoadásokat? A Miyamoto-gyilkosság több mint huszonnégy órája történt.

– Nem érdekeinek a programok – felelte gyerekesek és gyakran ostobák. Időpazarlás lenne ezzel foglalkozni, mikor annyi munka vár az emberre.

– Igaza van – ismertem el. – A visszaúton, miután a *Triton* elhagyta az X-bolygót, ön nem tapasztalt semmi rendkívülit?

– Semmit.

A rövid válasz ostorként csattant. Mégis megpróbálkoztam:

– De hát. . . egy évig tartott az az út. . . Leszámítva a hibernálási időszakokat, ez akkor is hosszú idő. Ezalatt nyilván sok minden történt.

Ön mit tapasztalt ezen idő alatt, mit látott? . . .

– Semmit.

Felálltam, ő ülve maradt.

– Kár, hogy nem akar segíteni a gyilkos leleplezésében – mondtam.,

– Nem segíthetek – felelte.

– Miért nem? – csaptam le rá azonnal.

Elmosolyodott. Mosolya furcsa volt, elgondolkodó és szánakozó egyben. Mintha valahonnan magasról nézne le rám.

– Egyszer majd megmagyarázom – mondta csendesen, és nem szóit többet.

Távoztam.

68. sz. ügyirat:

FÖLD Vezető Tanácsa Elnökének

Europolis

BIZALMAS!

Elnök Úr!

Az általam folytatott nyomozásban új elemek merültek fel, melyek szükségessé teszik, hogy a *Triton*-ügyet szélesebb aspektusaiban szemléljük. A tegnapi napon kértem Elnök Urat, hogy engedélyezzen számomra

hosszabb tartózkodást a HOLD-4-es Űrbázison, az ott álló Triton űrhajó fedélzetén.

Nem kételkedem, hogy Elnök Úr ezúttal nem tagadja meg kérésem teljesítését.

*Europolis, 24280719. – 21.08
A. Bolton fel ügy. 10110001110010010100
J-SB75*

69. sz. ügyirat: 111001101000111010000

J-MSS5

Szolgálati távirat

Feladva: Reykjavík

- europolis eurpol- a. bolton felügyelő*
- o. gibart ma reggel hirtelen londonba utazott*
- feleségével együtt – követtem de londonban nyomot vesztettem – utasítást kerek címem london hotel saturnus*
- r. nandor*

Postahivatal

Reykjavík

70. sz. ügyirat

EURPOL BNC

Europolis 1111101111110111100001

K-0199

Szolgálati távirat

Feladva: Europolis

- london hotel saturnus rob nandor*
- további utasítás: utazzon azonnal belgrádba*
- hotel avalában szoba várja – onnan hívjon fel telefonon – b. lopez felügyelő*

71. sz. ügyirat:

Titkos Lehallgató és Rögzítő Alközpont
Főkapitánysági Épület

Europolis

Körzet: 89.

Videohívószámok: titkosak

BIZALMAS! Csak az EURPOL vezetője és a Vezető Tanács
megbízottja olvashatja el!

Jelentés titokban lehallgatott telefonbeszélgetésről hangszalag-
kazettáról

Történt: 24280720-án 02.34-től 02.73ig.

Beszélők: EURPOL Főkap. E. 82116546 sz. készülékről;

Bert Lopez, az EURPOL BNC felügyelője és Belgrád, Hotel
Avala, B-61685491 sz. készülékről;

Rob Nándor, az EURPOL lisszaboni kapit. nyomozója,
jelenleg az europolisi BNC beosztottja.

A beszélgetést R. Nándor kezdeményezte hívással.

Nándor: Rob Nándor vagyok, Belgrádból
jelentkezem.

Lopez: Itt Lopez. Hogyan vesztette el őket?

Nándor: Magam sem tudom. Nyilván nem
szándékosan tették, csak én voltam ügyetlen.
Londonig minden jól ment. Kimentek a
pályaudvarról, poggyászuk szinte nem is
volt. Egyszer csak eltűntek a tömegben. . .

Lopez: Észrevett valami rendkívülit?

Nándor: Nem. Különben még időben reagáltam
volna. De ez. . .

Lopez: Hagyjuk. Új feladatot kap.

Nándor: Hallgatom.

Lopez: Dolgozik Belgrádban, a Vezető Tanács
kutatóintézetében egy Karr Donnor nevű
egyén.

Nándor: Oda nyilván nagyon nehéz lesz bejutni.

- Lopez: Nem is kell bejutnia. A szálloda ott van az intézet főbejáratával szemben. A Vezető Tanács kutatóintézetét biztonsági okokból csak a főbejáraton keresztül hagyhatják el a dolgozók. Donnor fényképét megkapja a szálloda portásától, ő a mi emberünk. Vigyáznia kell ennek a Donnornak a biztonságára. Ha elutazna, menjen utána, és jelentse minden lépését
- Nándor: Értettem.
- Lopez: És vigyázzon! Ha ezt is szem elől téveszti. . .
- Nándor: Másodszor nem fog előfordulni!
- Lopez: Remélem is. Sok szerencsét.

Beszélgetés vége

1. példányt: EURPOL Igazgatójának.

2. példányt: Vezető Tanács Biztonsági Hivatal vezetőjének.

72. sz. ügyirat

Z-01457

EURPOL 000100111010001110011

Európai Bűnüldözési

Központ

Europolis

Jelentés

24280719-én az EURPOL BNC vezetőjétől, A. Bolton felügyelőtől személyesen kapott parancs értelmében A. Lissofor főszerkesztőt követve a késő délutáni órákban Lisszabonba utaztam.

A főszerkesztőt Lisszabonban lapjának munkatársai, mintegy 30 főnyi csoport fogadta nagy ovációval. A.

Lissofor ezután a Globo szerkesztőségébe repült, én pedig a kapott utasítások értelmében kapcsolatba léptem Da Silvával, az EURPOL lisszaboni kapitányságának vezetőjével. Támogatást ígért, azonnal megadta Lissofor lakáscímét. Mivel a szerkesztőségbe bejutni úgysem tudtam volna, a főszerkesztő lakására siettem. Ez a város déli részén, egy több szintes villa földszintjén van. Nem próbáltam meg behatolni. A Lissofor este 23 óra után érkezett haza, és nyugovóra tért. Egyedül él. Hajnalban korán kelt, és a kertben reggeli tornáját végezte. Én az utcát tisztító automaták programozójának szerepét játszva járkáltam az utcán. Reggel 06.50-kor Lissofor elhagyta házát, és gyalog sétált a folyóparton. Észrevettem, hogy nyitva hagyta az egyik szűk szellőzőnyílást. Miután meggyőződtem róla, hogy elég messzire eltávozott, a szellőzőnyíláson át behatoltam a lakásba, bár erre külön parancsom vagy engedélyem nem volt.

A lakásban semmi különös sem tapasztaltam. Ellenben ott-tartózkodásom perceiben hívást jelzett a videotelefon. Csak a hangot kapcsoltam be: „Te vagy, Alves?” – kérdezte egy számomra ismeretlen hang. Ühüm – feleltem az ujjamat szájam sarkába dugva –, éppen reggelizem. Mi újság? Az illető: Ma este 19-kor gyűlést tart a társaság. Téged is szeretnének látni. Be akarnak választani a vezetőségbe. Engem?.. Persze hogy téged. Ekkor megkockáztattam egy fontos kérdést: És mi van Natáliával? Beszélgetőpartnerem cseppet meglepődött:

„A fiúk még nem mesélték el? ...” – Nem. – Hát ő már régen túl van mindenén. – Hol érte az a dolog? – kérdeztem. Ebben a pillanatban észrevettem az ablakon keresztül a folyó kanyarulatában visszafelé ballagó Lissofort. Valahol Rotterdam körül – felelte ismeretlen beszélgetőpartnerem, és türelmetlenül kérdezte: Na, ott leszel a hotelben? Ott leszek – feleltem, és kikapcsoltam a

készüléket. Villámgyorsan elhagytam a lakást a szellőzőnyíláson át, miközben a közeledő Lisszafort eltakarták a palmafák.

Értesüleéseimet azonnal közöltem Da Silva kapitánnyal. Megállapítottuk, hogy ma estére csak a város egyik szállodájában, a Hotel Vegában lesz 19 órakor összejövetel. A szervezet, mely ezt rendezi, éppen most alakult, neve: Földön Maradók Szövetsége.

A nyomozásnak ebben a fázisában nincs egyéb jelentenivalóm.

Lisszabon, 24280720. – 09.14

B. Lazukov nyomozó

73. sz. ügyirat:

EURPOL

Kapitányság

Rotterdam

Szolgálati távirat

Feladva: Europolis

– eurpol rotterdam van d. hoecken kapitánynak

– azonnal kezdjen kutatótást körzetében – jelentés szerint az elmúlt héten megöltek ott egy 38 év körül férfit – bármit találnak azonnal jelentse – felhatalmazom a legnagyobb legénységi és műszaki erők bevetésére – eurpol bnc a. bolton felügyelő

X-577 S004

74. sz. ügyirat:

Europolis

Szolgálati távirat

BIZALMAS!

Feladva: Europolis

– eurpol lisszabon da silva kapitánynak

- délután érkezem – előkészíteni minden anyagot a földön maradók szövetségéről és vezetőiről
- kérem értesíteni lazukovot is – a. lissofort állandó megfigyelés alatt tartani – felsőbb jóváhagyással utasítom, hogy lissofor magánlakásán levő és hivatali telefonjára lehallgatást állítson be a. bolton

75. sz. ügyirat:

HOTEL AVALA

Belgrád

Szolgálati távirat

Feladva: Belgrád

- eurpol bnc europolis bolton felügyelőnek
- általam figyelt személy még nem hagyta el az intézetet
- r. nandorN-01S4

76. sz. ügyirat:

FÖLD Vezető Tanácsa

Elnöki Hivatal

Europolis

Írásbeli engedély

Szám: 116b-2428. VIII.

Engedélyezzük Aldor Bolton, az EURPOL BNC

Vezető felügyelője számára, hogy a HOLD – 4-és

Úrbázison általa választott személyek társaságában – felkereshesse az ott álló Triton űrhajót, és ott államérdekből nyomozást folytasson.

Ezen engedély többszöri látogatásra jogosít.

Kiadva: Europolisban, 2428Ó72Ű-án.

Érvényes: 2428jú820-ig.

A Vezető Tanács hevében:

L. Lerov Elnök E. Markosz

A-34215

77. sz. ügyirat:

Európai Bűnüldözési Központ

Europolis

Kihallgatási jegyzőkönyv

Hangszalagra véve 24280720-án,

20.08-tól az EURPOL europolisi főkapitányságán.

Előzmények: ekkor megjelent T. Lanti biokémikus feldúlt állapotban. A Triton-ügy egy újabb fejleményéről akart vallomást tenni. Mivel a nyomozást vezető A. Bolton távol volt, a ki hallgatást az EURPOL igazgatója, D. Rexton vezette. Jelen van még B. Lopez BNC felügyelő is.

- Rexton: Kezdheti, Lanti kisasszony.
- Lanti: Nagyon ideges vagyok... elnézést kérek. Rögtön összeszedem magam:
- Lopez: Nem siettetjük. Csak nyugodtan... .
- Lanti: Mindig megráz, ha valami megismétlődik velem.
- Rexton: Ismétlődik
- Lanti: Igen. Szóval... ma délután történt. Tegnap óta ki sem mozdultam a lakásból. Ezt még Bolton felügyelő tanácsolta a múlt héten... .
- Lopez: Tudunk róla. Az ön biztonsága érdekében... .
- Lanti: Otthon voltam, olvastam. Zenét is hallgattam. Délután hat óra felé járt az idő, úgy hiszem. Már kezdett alkonyodni, a nap már nem sütött be az ablakomon... .
- Rexton: Egy pillanat. Hányadik emeleten lakik?
- Lanti: A tizenharmadikon: Éppen az e heti közös europolisi étlapot tanulmányoztam: nehéz volt választani. A mai napon tizenötféle vacsorát szállít a Gastromat... Végre határoztam. Felemeltem a kezemet, hogy megnyomjam a szükséges gombokat a

falikészüléken. Akkor pillantottam meg azt. . . azt. . .

Lopez: Kit? Vagy mit

Lanti: Egy légitaxi lebegett az ablak előtt.

Rexton: Elég gyakran előfordul ez. Egyes felelőtlen elemek, főleg fiatalok, beleskelődnek mások lakásaiba. . .

Lanti: Ez nem ilyesmi volt. Önök nem tudják, hogy egyszer már átéltem hasonlót. Bolton felügyelővel repültünk a lakásomról a Vezető Tanács palotájába, tegnapelőtt. A levegőben megtámadott bennünket. . .

Rexton: Kicsoda?

Lanti: Ha tudnám, már le lenne tartóztatva.

Lopez: A gyilkosra gondol?

Lanti: Igen. Biztosan a az.

Rexton: Megtámadta önt és a felügyelőt?

Lanti: Talán nem szabadna így nevezni, amit tett. Ha akkor egyedül lettem volna, biztos rám támad. . . A felügyelő miatt nem mert megtámadni. De megéreztem, hogy a közelemben volt. . . Különben ez már nem az első ilyen eset.

Rexton: Megérezte? Kérem, fejtse ki ezt egy kicsit bővebben.

Lanti: Már az alapiskolában feltűnt mind a tanárainknak, mind az orvosainknak, hogy rendkívül érzékeny pszichikummal rendelkezem. Felfedezték, hogy átlagon felüli telepatikus képességeim vannak. Persze ezt sohasem hasznosítottam, mivel gyermekkoromtól fogva biokémikus akartam lenni. Így aztán csak annyi maradt meg ebből, hogy gyakran előre megérzek

bizonyos, főleg negatív hatású eseményeket, azok közeledtét, fenyegető állapotot, veszélyhelyzetet. És... bizonyos emberek vagy állatok, ha a közelenbe kerülnek, nagy hatást gyakorolnak rám.

Lopez: Anélkül hogy látná őket?

Lanti: Anélkül hogy látnám őket. Például a macskák vagy a delfinek. Egyszer például egy tengeri akvárium mellett, Szocsiban... De elnézést, ez nem tartozik ide. Tény, hogy emberek is gyakorolnak ilyen hatást rám. Főleg, ha negatív erő sugároz ki belőlük.

Rexton: Ez kapcsolatban állhat az emberi agy által kibocsátott hullámokkal, úgy tudom.

Lanti: Igen, így van. Szóval, mindig megérezem ezt a negatív kisugárzást, ezt a rosszat, magamban csak ezzel a szóval nevezem.

Rexton: Szóval ott hagytuk abba, hogy az a légitaxi... .

Lanti: ... mozdulatlanul lebegett az ablak előtt. A homályos műanyag burkolaton keresztül csak egy elmosódó emberi alakot láttam a gépben állt, egyik keze a kormányszerkezeten... És rögtön belém hasított az az érzés. De olyan erősen, hogy szinte fájt belé az agyam. Lehet, hogy kiabáltam is... .

Rexton: Meddig tarthatott ez

Lanti: Talán egy percre. Aztán a gép felszökött a magasba, és eltűnt.

Lopez: Nem nézett utána, ugye? ...

Lanti: Nem is mertem közeledni az ablakhoz. Remegve álltam ott, míg lecsillapodtam. Aztán... megszólalt a telefon. A hirtelen

csörgés megijesztett. Sokáig haboztam, mielőtt felvettem. Egy eltorzított férfihang beszélt – éreztem, hogy valamit tart a szája és a telefonkagyló közé, hogy elmásítsa a hangját. Biztos, nehogy később valaha is felismerjem majd. . .

Rexton:

Mit mondott?

Lanti:

Mély, rekedtes volt a hangja: Lanti kisasszony? Kérem, jöjjön, le a földszintre, szeretnék beszélni önnel. . . Ez volt minden.

Lopez:

Ön válaszolt?

Lanti:

A rossz előérzetem egyre fokozódott, ezért szó nélkül letettem a kagylót. Eltelt 15-20 perc. Ismét megszólalt a telefon. Ugyanaz a hang volt: Ha nem jön le, én megyek fel magához – engem pedig ismét elfogott az az érzés. Még le sem tettem a kagylót, máris vibrált az agyam. . .

Lopez:

Remélem, be volt zárkózva.

Lanti:

Igen, természetesen. De ő... feljött a tizennyolcadik emeletre. Éreztem, hogy közeledik.

Lopez:

Miért nem hívott fel bennünket?

Lanti:

Kinevettek volna. Hiszen tulajdonképpen nem történt semmi. Lehetett például egy látogató is. . . Éreztem, hogy közeledik. Jött a folyosón az ajtó felé. Az ajtómon háromszoros biztonsági zár. Ekkor már a többi lakók is kezdtek hazaszállingózni, vagy már otthon is voltak. . . Ezért nem mert kockáztatni, gondolom. Percekig csengetett. Aztán elment. . . De. . . én egész idő alatt éreztem az agyából kiáramló sugárzást. Ő

volt a gyilkos. Vagy, ha többen voltak, egyik közülük.

Rexton: Ezt ön állítja. . .

Lanti: Persze az ön számára ez örökre csak feltételezés marad. De kézenfekvő, hogy engem is meg akarnak ölni. Hiszen én is részt vettem a *Triton*-expedícióban, és emlékezhetem az útnak egy szakaszára, arra a szakaszra, mikor én voltam az ügyeletes irányító. Tehát az én agyamban is vannak adatok, melyek segítségével rekonstruálható legalább egy része az X-bolygóra vezető pályának.

Rexton: Kérem, mondja el, mi történt még azután.

Lanti: Vártam, sokáig. Jó azért ez a telepátikus tulajdonság, így legalább megéreztem, mikor ment el véglegesen. Ezt tisztán éreztem.. Akkor felmentem a tetőre, hívtam egy légitaxit, és idejöttem.

Lopez: Ehhez is kellett bátorság.

Rexton: Mindenesetre máskor, ha ez a dolog megismétlődne, kérem, azonnal értesítsen minket. És ne hagyja el azt a biztonságos pontot, ahol éppen tartózkodik. Ha az biztonságot nyújt.

Lanti: Derk Ruis is a saját lakásában volt, biztonságban, bezárkózva, Rivera is, Kassám is. . .

Rexton: Egyikük sem sejtett még semmit. De most már nincs könnyű dolga a gyilkosnak. Minden lehetséges áldozatot figyelmeztettek.

Lanti: Remélem. És most. . . mihez kezdjek?

Rexton.: Lopez felügyelő visszakíséri önt a lakásán. Még valamit tudunk tenni, Bert?. . .

- Lopez: Pillanatnyilag semmit, úgy gondolom. De amint Bolton visszatér Lisszabonból, kigondolunk valamit.
- Rexton: Rendben, ebben maradunk. Viszontlátásra, kisasszony.

Hangszalag vége

78. sz. ügyirat:

EURPOL BNC

Europolis

Szolgálati távirat

Feladva: Lisszabon

- europolis eurpol bnc lopez felügyelőnek*
- hivatalos források igénybevételével derítsd ki, hol tartózkodott gibart, donnor és miyamoto az első két gyilkosság elkövetésének időpontjában – bolton*

79. sz. ügyirat:

Aldor Bolton

EURPOL felügyelő

Lisszabon

Távirat

- Feladva: Lisszabon komputilo gyár – AMER – c. – managua –, callaos igazgatónak*
- holnap 12.00-kor az ön által levélben ígért adatrögzítő kódoló berendezések szakértője várjon rám tripoliszban a holdra induló gépnél – a. bolton eurpol bnc felügyelő*
- K-66456*

80. sz. ügyirat:

Központ

EUR – Europolis

Videóhívószámok: 0186-0191

Kihallgatási jegyzőkönyv

Folytatás. Előző száma: SEL-816 813136 2.

Hangszalagra véve 0808-án az europolisi 16-os kórházban.

Megjegyzés: mint az előzőkhöz. Beszél: Aldor Bolton.

... Da Silva pontos volt, mint mindig. 17 óra körül érkeztem Lisszabonba – s minden élő volt már készítve.

– Azt hittem a múltkor, hogy megint nem látlak vagy tíz évig – mondta elégedetten. Észrevettem, hogy őszül a halántéka. Te jó ég, az enyém is?.. Hiszen egyidősek vagyunk. Negyvenévesnek lenni – manapság az semmiség. . .

Nekiláttunk a munkának. Da,Silva elküldött valakit, hogy leváltsa Lazukovot. A fiú hamar megérkezett.

– Lissofor még a szerkesztőségben van mondta.

– Elégedett vagyok magával – feleltem erre.

Láttam, hogy felcsillannak a szemei. – Nézzük az anyagot.

Da Silva elénk tette a kartotékokat, közben magyarázta:

– A Földön Maradók Szövetsége először Európában alakult meg. Itt van a legtöbb tagja. Ez érthető is – itt érezni a legkevésbé a túlnépesedés hatását. De állítólag – a jelentések szerint – vannak tagjai AMER-Nordban, sőt még AMEK-Sudban is. . . Lisszabonban ez lesz az első szervezett gyűlésük. Azért is rendezik ilyen ünnepélyes külsőségekkel, bankettal egybekötve. Igyekeznek nagy zajt csapni, egy kis önreklámot, hogy növelhessék a taglétszámot.

Ezért keh nekik Lissofor is a főszerkesztő és lapja, ha rászánják magukat, sokat segíthetnek ennek a mozgalomnak.

– Úgy néz ki a dolog, hogy Lissofor mindezt nem önzetlenül csinálja, és már egy ideje benne van ezekben az ügyekben – jegyeztem meg.

– Lehet. Majd kiderül ma este.

– Hány tagjuk lehet Lisszabonban? – kérdezte Lazukov.

– Hetven-száz fő maximum. Egész EUR-ban alig vannak néhány ezren.

Da Silva felvette az első kartotékot.

– Az itteni vezetőjük neve Vaseo Menandes, 42 éves, elektrotechnikus egy portói üzemben. Az előtt nem politizált, de volt egy-két rendőrségi ügye, csempészás, verekedés részegen, ilyesmik. A másik főkolompos Mario Gilias 37 éves halászati programozó, lisszaboni lakos. Ezek ketten vezetik itt a Földön Maradókat.

– Kérem azonnal ellenőrizni ennek a két embernek az alibijét a munkahelyükön – mondtam.

– Dátum? – kérdezte csodálkozás nélkül Da Silva, és már nyúlt is a telefon felé.

– 6, 12, 15, 18, ebben a hónapban.

Ezután megbeszéltük a teendőket. Különösen Lazukovot oktattam ki, nehogy baklövést kövessen el. Da Silva közben felhívta videón a Hotel Vega igazgatóját, a rendezvény részletei felől érdeklődve. Utána kérte az igazgatót, hogy foglaljon le az első emeleten egy szobát, de ne szóljon róla senkinek. A számlát küldje az EURPOL címére. . .

Befutottak az első jelentések a helyszínre küldött emberektől: a Földön Maradók vezérkara megérkezett a szálló éttermébe. 18.30-kor gyülekezni kezdtek a meghívott tagok is.

Egy másik nyomozó jelentette, hogy Lissofor éppen elindult hazafelé, de a szerkesztőség portáján utolérte egy videohívás, – Menandes hívta, és csodálkozva kérdezte, miért nem indult már el? . .

Kiderült a félreértés, de mivel kevés volt már az idő, és mindketten siettek, csak kurtán intézték el a dolgot. Menandes állítólag annyira lámpalázos volt, hogy azt sem tudta, hol ál a feje, Lissofor azonnal hívott egy légitaxit, és elindult a Hotel Vega felé.

– Hát akkor itt az ideje, hogy mi is menjünk – javasoltam.

... A Hotel Vegában nem voltak olyan sokan, ahogy előre hittem. Persze én inkább az europolisi kormányfogadásokhoz voltam szokva.

Ez itt vidék – bár Lisszabon méretein kívül semmiben sem különbözött Europolistól.

A Földön Maradók egy különteremben tanácskoztak, az étterem szomszédságában. Behúzott nyakkal osontam fel az első emeletre, mert hát – a fene tudja, de mindig így szokott lenni: ha nem kell, hát akad egy riporter, aki felismeri az embert, és öt perc múlva világgá kürtöli, hogy a rendőrség valamilyen akcióra készül. . . Sikeresen elértem a lefoglalt szobát anélkül, hogy bárki is ügyet vetett volna rám.

– Az imént érkezett Lissofor is, nagy ovációval fogadták – közölték Da Silva emberei.

– Én viszont éhes vagyok – közöltem erre. Da Silva már válogatott is az automata étellift gombjai közt. Közben felhívtam Europolist, Lopezt.

– Itt Bolton. Mi újság?

– Még semmi, de hamarosan a kezemben lesznek a kért adatok.

– Remek. A címem pillanatnyilag: Lisszabon, Hotel Vega, 101-es szoba. Viszlát.

Lazukov közben lement tájékozódni. A telefon csengett. Da Silvát keresték a kapitányságról. Barátom feljegyzett valamit.

– Ide figyelj, Aldor. . . Mario Gillas rendben dolgozott az összes, általad megadott napon. Kinn voltak a tengeren, a Kanári-szigetektől nyugatra. Nem hagyta el a halászati hajóbázist.

– Rendben. És az a másik. . . hogy is hívják?

– Menandes, a vezér. . . Vele már érdekesebb a helyzet. 12-én, 15-én és 18-án dolgozott, van alibije. De 6-án. . . egy nap szabadságot vett ki. Hatodikán ölték meg Severát.

– Egy menetrendet, azonnal! – mondtam.

Lazukov már hívta is a Rakéta-pályaudvart. Az információs iroda videokészülékünk ernyőjére vetítette az általam kért menetrendet.

– Most figyeljetelek – mondtam két társamnak –, Ander Severa exobiológus, a *Triton*-expedíció egyik tagja 6-án délelőtt 10 óra 40 perckor egyszerűen átesett a dél-afrikai Lusakában levő, 31-ik emeleti lakásának erkélykorlátján. . . Ez volt az első áldozat ebben a sorozatban. Ma már tudjuk, hogy nem baleset volt, hanem megölték. És most nézzétek a menetrendet. Ahhoz, hogy egy bizonyos lisszaboni vagy portói lakos délelőtt fél tizenegykor kidobjon, valakit a 31-ik emeletről Dél-Afrikában, legalább reggel 8 és 9 óra között oda kell érnie abba a városba. Meg kell keresnie a számmal megadott városnegyed, benne éppen azt a toronyházat, melyben a jövőendő áldozat lakik. Nyilván idő keli annak megfigyelésére, a környék, a szomszéd épületekben uralkodó mozgás és a többi. . . És biztosan nem úgy történt, hogy a gyilkos bement a lakásba, fogta Severát, kivitte az erkélyre, és ledobta. . . Nem. Valamilyen ürüggyel ment be, beszélgetni kezdtek. Aztán a házigazda kitéssékelte a vendéget a teraszra – vagy a vendég kérte ezt, mondjuk, mert szerette volna megcsodálni a kilátást –,

és az alkalmas pillanatban, mikor Severa a korlátnál állt, a gyilkos elkapta mindkét lábát, és átfordította a korláton. . .

– A lakás belülről volt bezárva? – kérdezte Da Silva. Mindig éles elméjű volt.

– Igen. Éppen ezért kellett még egy cinkos, aki már a közeiben röpdösött légitaxival. Az erkély elég széles, korlátjához oda tudott állni a gép, a gyilkos pedig beszállt.

– És senki sem látta? – kérdezte Lazukov.

– Lusaka, délelőtt 10 és 11 között. . . tudja, milyen forróság van ott? . . . Aki csak teheti, árnyékba bújik. Különbösen is, ilyenkor a legtöbben a munkahelyükön vannak.

– Értem – bólintott Lazukov –, de miért kell ehhez a rakétajáratok menetrendje?

– Ahhoz, hogy valaki reggel nyolc óra tájban Lusakában legyen, már előző este el kell repülnie Lisszabonból. Feltéve, hogy a gyilkos innen indult. . . Ugyanis kora hajnalban abba az irányba innen nem megy semmilyen rakéta. Még Rómából vagy Madridból sem – azok vagy Afronig repülnek, vagy Nairobibá. És ha már elrepül az illető az utolsó esti járatral Lusakába, éjjel fél tizenkettőkor ér oda. Hová megy hát akkor a fáradt utazó. . .

– Szállodába! – vágta rá mindketten egyszerre.

– No akkor mozgás! Elkérni azonnal az AFROPOL-tól az 5-éről 6-ára virradó éjjelről az összes lusakai és környéki szálló vendégnévsorát. . .

A Földön Maradók Szövetsége javában bankettezett alulról felhallatszott a zaj, pohárcsengés, kiabálás, zene, éneklés. Lazukov olykor leszaladt, és visszajövet jelentgetett, ilyenformán:

Most Gillas beszél Most Menandest éltetik.

Most Lisszofort beszélnek rá, vállaljon tagságot a vezetőségben.

Fél kilenckor éreztem már, hogy valami lesz.

Néha vannak ilyen megérzéseim. Szóltam Da Silvának, intézkedjen, hogy minden kijáratnál legyen egy-két emberünk. Majd megcsendült a telefon – de nem az AFROPOL jelentkezett, hanem Lopez Europolisból.

– Megjött a jelentés Rotterdamból – mondta.

– Olvasd!

– anters-csatorna egyik víz alatti boltíve alatt férfigolttestet találtunk – körülbelül egyezik az ön által – megadott adatokkal – szakértő szerint kb. 3-4 napja lehet a vízben – utasítását várjuk – van d. hoecken kapitány.

– Na látod – csak ennyit tudtam, mondani hirtelen. Da Silva is a kagylóhoz tartotta a fűjét, és most elégedetten mosolygott.. Te jó ég, tényleg nagyon ősz a halántéka!.. .

– Válasz lesz? – érdeklődött Lopez.

– Írd!

helsinkiből hívják fel erik natal feleségét – ha felismeri a halottban eltűnt férjét, kérem értesítsenek – a boncolási jegyzőkönyvszalag egy példányát küldjék europolisba – bolton

– Már fel is adom – mondta Lopez.

– Várj egy pillanatig. Tedd még hozzá, hogy nézzék át az összes szálloda vendégeinek névsorát 4-5 nappal ezelőttről. Az összes M-M, mint Madrid! – betűvel kezdődő nevet táviratozzák ide. De helyesírási hibák nélkül!

– Meglesz!

– Jó. Belgrádból semmi hír?

– Semmi.

– És amit délután kértem?

– Megvan. Karr Donnor 6-án, 12-én és 15-én ott dolgozott Belgrádban. 18-án, ugyebár, itt volt Europolisban, az Elnöki Hivatalban.

– Tudom, tudom. Gyerünk tovább.

– Olaf Gibart 06-án a reykvíki intézetben tartózkodott, s 15-én szintúgy. 11-én viszont reggel elutazott egy mexikói tudományos konferenciára. Onnan csak 12-én a késő esti órákban tért haza.

– Ellenőrizted?

– Természetesen. Csakugyan ott volt, ott a neve a felszólalók között. Részt vett egy vitában is.

– Maradt még Miyamoto. Vele mi van?

– A Marson tartózkodott egész idő alatt, A Kassám halálát követő napon jött le a Földre, ahogyan azt már előzőleg kiderítettük.

– Akkor ő ölte meg Kassamot. Vagy Erik Natal.

– Nem bízom abban a rotterdami szakértőben, aki csak úgy ránézéssel megmondta, hogy a holttest négy napja úszik a vízben. . . Lehet, hogy igaza van – de ez nem jelenti azt, hogy csak négy nappal ezelőtt ölték meg azt a fickót.

– Ez az ötödik áldozat – mondta Da Silva, miután végeztem Lopezzel –, mikor lesz ennek vége?

– Ezek csal apró halak, ez a Miyamoto vagy az a Natal – feleltem –, nem ezek irányították a dolgokat.

– És van halvány sejtelméd is, ki lehet az igazi játékos ebben a játszmaiban? Az ellenfelünk? – kérdezte.

– Már kezdem sejteni – feleltem.

81. sz. ügyirat:

Belgrádi Rakéta-pályaudvar 110001000110000.

Postahivatal

Szolgálati távirat

Feladva: Belgrád

– europolis eurpol bnc

– karr donnor elhagyta az intézetet és felszállt egy kelet felé induló gépre – követem rob nandor

82. sz. ügyirat:

Odesszai Rakéta-pályaudvar 110110100001101011111

Postahivatal

Szolgálati távirat

Feladva: Odessza

– europolis eurpol bnc

– karr donnor nyomában indulok tovább ankara-telaviv-bagdad felé – később jelentkezem- rob nandor

83. sz. ügyirat:

Kozmikus Enciklopédia

118. rész, 248. kivonat

HOLD-ŰRBÁZISOK – az emberiség által a Holdon épített űrhajós leszálló-, indító-, javító- és tárolóhelyek összefoglaló elnevezése. Az elsőt 1992-ben alapították, ma múzeum. Tulajdonképpen szerepük az independatív űrhajók megjelenésével nőtt meg, mivel az ilyen meghajtási elven alapuló járművek behatolását a Föld légkörébe veszélyességük miatt megtiltották. Jelenleg öt Hold-Űrbázis van. Az első kettő a Földdel való kapcsolatot szolgálja, a harmadikból indulnak naprendszerünk felé a rendszeres kutató- s teherjáratok. A 4-es bázison főleg karbantartó és hosszabb űrutazásra elkészítő munkák folynak. Az 5-ös bázisról startolnak az intergalaktikus repülésekre induló űrhajók.

84. sz. ügyirat:

Z-987 784

Afrikai Bűnüldözési Központ

AFRO – Afron

EURPOL BNO vezetőjének

EUR – Europolis

Kérésükre közöljük a kért adatokat. AFRO-Sud – Lusakában folyó hó 05-ről 06-ra virradó éjszakán a következő személyek szálltak meg a lusakai szállodákban:

Hotel Africana: Rortoli, Cesen, Geraszimov, Hideo, Jukimoto, Kormos, Kiss, Liohtensteiner, Massier, Morenos, Nillemar, O'Casey, Rakimov, Sussier, Waidheim.

Hotel Kráter: Assumpta, Gallegos, Halkov, Hanelová, Horn, Hisserlik, Inopters, Lamierit, Messers, Nanduit, Pazurka, Tot, Teroev, Unger, Urlaubster, Uwigh, Vengier, Wasseroff, Yaker, Yuil.

Hotel Negro: Ábel, Alealis, Bartolomeo, Ciller, De! Roa, Démonisztosz, Evgenyijszkij, Ekker, Eiora, Foles, Feminet Hikai, Hiar, Illmarinen, Kartensteger, Keller, Kollath, Laborén, Lámurro, Laskowski, Marmetti, Metehior, Menandes, Mosser, Oilikov, Pardubitz, Pirelli, Ronnes, Satufnis, Tolmek, Teiler, Vinarstego, Waffe.

A negyedik lusakai hotel csak 0715-én nyílt, ezért ennek adatait nem vettük figyelembe.

Afron, 24280720. – 23.15

K. Mandaka

AFROPOL BNO vez. felügyelő

85. sz. ügyirat:

Nyilvántartó Hivatal

EUR, Alosztály

Europolis

Kartoték: 881 523 343

Személyi lap

A. Név: Vasco MENANDES

Született: 23911022

Hely: EUR – Sud – Brancoes

B. Alapiskolák: Brancoes és Portó, Középfokú:

Lisszabon és Párizs. Elektrotechnikumot végzett Párizsban.

Sport: ejtőernyős ugrásban kitűnő teljesítmények.

2417-től a portói 3-as elektroközpontban diszpécser, majd programozó.

C. Családi állapota: nőtlen.

D. Kozmoszban: nem volt.

E. Bűnügyi rovat: 2422: gyanúsított csempészési ügyben,

2425: gyanúsított csempészési ügyben,

2426: ittas állapotban verekedett, ítélet: 30 nap nehéz fizikai munka végrehajtva.

Adatok: Lissz. Rkp. Irattára

2422106 242508 2426134.

0100001001101010000

86. sz. ügyirat:

Távközlési Hivatal

FÖLD Osztály

EUR Alosztály

– a Triton-ügy legújabb eseményei

– europolis. 24280721 – 01.16

– a rendőrség egyre szélesebb apparátussal nyomoz a hírhedtté vált Triton-ügyben

– a sorozatos gyilkosságok után újabb rejtéllyel állunk szemben – ismeretlen férfi holttestét találták rotterdamban egy csatornában

UTASÍTÁS: összes videó- és hangosújság műsornak – óránkénti közlésre

EML. 45-2428013

87. sz. ügyirat:

Távközlési Hivatal

FÖLD Osztály

EUR Alosztály

– a Triton-ügy legújabb eseményei

– rotterdam 22480721 – 02.51

– a rotterdami rendőrség kérésére a városba érkezett a régóta körözött érik natal felesége a rendőrség nyilván az este talált holttest azonosítását készíti elő – az újabb fejleményekről rövidesen tudósítjuk önöket

UTASÍTÁS: Összes videó- és hangosújság műsornak – óránkénti közlésre

EKX-148-24280721

88. sz. ügyirat:

Távközlési Hivatal

FÖLD Osztály

EUR Alosztály

– a Triton-ügy legújabb eseményei

– rotterdam 24280721. – 03.26

– erik natal helsinki lakos felesége a rotterdamban talált holttestben felismerte férjét – a fogászati felvételek azonosítása megerősítette az asszony vallomását – riporterünk kérdésére, hogy meddig volt a holttest a vízben a rendőrség illetékes szakértője megtagadta a választ

UTASÍTÁS: összes videó- és hangosújság műsornak – óránkénti közlésre

ERX-147-24280721

89. sz. ügyirat:

Bűnüldözési Központ

EUR – Europolis

Videóhívószámok: 0186-0191

Kihallgatási jegyzőkönyv

Folytatás. Előző száma: SEL-816 813

136 3. Hangszalagra véve 0809-én az europolisi 16-os kórházban. Megjegyzés: mint az előzőknél. Beszél: Aldor Bolton.

... Már késő éjszaka volt, mire végre kezembe került az AFROPOL jelentése. Persze hogy ott volt köztük Menandes neve!

– Most lecsapunk! – közöltem társaimmal, és rögtön készen volt tervem is: – Da Silva, te lemégy, és felvezeted Menandest. Feltűnés nélkül! Mondd meg neki, hogy egy befolyásos személy szeretne beszélni vele... Ez igaz is, nem? Lazukov, menjen le, és figyelje Lisszofort. Ha a főszerkesztő távozná, kövesse. Valakit állítsanak rá arra a Gillasra is.

Öt perc múlva nyílt az ajtó, és belépett Da Silva, maga előtt tessékelve egy 35 év körüli férfit. Menandes nem nagyon értette, miért is kellett idejőnnie. Az arca piros volt, szemei még a bankett lázában égtek.

– Jó estét, Menandes úr – mondtam.

– Jó estét – felelte, bizalmatlanul méregetve, aztán Da Silvára nézett. – Kapitány úr, valami itt nem tetszik nekem. Maga azt mondta, hogy egy befolyásos személyiség vár... .

– Ez egyezik – bólintottam nyugodtan Aldor Bolton vagyok, az EURPOL Bűnügyi Nyomozó Csoportjának vezető felügyelője... . félszemmel láttam, hogy Da Silva lenyomta a szekrénykén álló minimagnó indítógombját.

Menandes fekete szemöldöke felszaladt homlokára, aztán gyorsan leült a legközelebbi székre.

Elsápadt, de igyekezett úgy tenni, mintha minden, a legnagyobb rendben lenne.

– Mit akar tőlem?... . – kérdezte.

– Kihallgatom. Aztán... vagy letartóztatom, vagy szabadon engedem – feleltem az igazságnak megfelelően.

– Letartóztatni? Engem? – vigyorogni kezdett a fogai sárgák voltak, és repedezettek. – Nem égette meg az ujját Lissoforral? . . .

– Nem égettem meg – feleltem nyugodtan. – Első kérdésem: mit tud Erik Natal helsinki lakos eltűnéséről vagy meggyilkolásáról?

Egy meglepett mozdulatot tett, ami nem kerülte el figyelmemet, nyilván nem erre a kérdésre számított. Vállat vont:

– Az kicsoda? . . .

– Azt hittem, tudja – mondtam. – Hiszen maga közölt velünk, hogy Rotterdamban kell keresnünk,

– Én? Magukkal?

– No igen, ma reggel, telefonon... Erre elkezdtek keresni Rotterdamban, és képzelje! Meg is találtuk. Ott úszkált már néhány napja az Anters-csatornában... Köszönjük a felvilágosítást.

Menandes szemei elkerekedtek. Kinyitotta a száját, akart Valamit mondani, aztán csak erőltetetten nevetni kezdett:

– Telefon? . . . Én? Ma reggel? . . .

Szó nélkül fogtam Lazukov jelentését, és felolvastam azt a részt, mikor Lazukov beszámolt Lissofor villájában tett látogatásáról és ott lefolytatott telefonbeszélgetéséről. Menandes összeszorított fogakkal, sápadtan hallgatott, majd kitört:

– Nem igaz! Hazugság! Egy szó sem igaz az egészből!

– Hívd fel Lazukovot – kértem Da Silvát.

Lazukov egy perc múlva megjelent.

– Szóval tagadja, hogy maga hívta fel Lissofort ma reggel? – kérdeztem Menandestől.

– Tagadom! Persze hogy tagadom, nem telefonáltam senkinek, az egész dolgról most hallok először, és különben is, hagyjanak engem békén!

– Megismerem a hangját – mondta ekkor Lazukov –, teljesen biztos vagyok ebben. Lisszaboni a kiejtése, a szóvégi esz hangokat gyakran es-nek ejti.

– Köszönöm, hadnagy, visszamehet – szóltam Lazukovnak.

– Marhaság! – fakadt ki Menandes. – Hány ezren beszélnek itt ugyanilyen tájszóval!

– Például én sem – vágta rá Da Silva. – Pedig én is itt születtem, Menandes úr.

– Szóval – folytattam – hogyan volt ezzel a Natáliával?

– Soha nem is láttam – kiáltotta Menandes és felpattant.

– Akkor ezzel megvolnánk – mondtam. A férfi már fellélegzett, megkönnyebbülten kérdezte:

– Akkor... elmehetek?

– Rögtön – feleltem. – Rögtön, amint megmondja, hogyan ölték meg Ander Severát.

Hát azt látni kellett volna, milyen lett az arca ennek a szerencsétlennek. Előbb csak állt, mozdulatlaná dermedve, majd visszaroskadt a székre, úgy hebegte:

– De hát... Severa... Severa...

– Látom, nem ismeretlen önnek ez a név. Ander Severa exobiológusról van szó – magyaráztam, mint egy szellemi fejlődésben elmaradt gyermeknek, közben a felbujtók jártak az eszemben: vajon csakugyan nem találtak tehetségesebb bűnözőket céljaik eléréséhez? – Lusakában volt ez a dolog, kedves Menandes úr. Lehet, hogy maga már nem is emlékezik... Hiszen annyi gyilkosságban vett részt mostanában, nem is csoda, a maga feje sem káptalan...

Da Silva elfordult, hogy mosolyát leplezze.

Menandesnek viszont egyáltalán nem volt kedve nevetni – úgy ült székén, mint egy ázott veréb. Csak hosszabb szünet után szólalt meg:

– De hát. . . mivel gyanúsítanak engem?

Kérdéssel feleltem:

– Miért, talán nem tartózkodott aznap Lusakában?

Rám nézett. A szememből próbálta kifürkészni, mit tudunk már, s mit nem Bizonytalanul tagadni kezdett. Láttam, hogy nála a lehengerléses módszer jó eredménnyel alkalmazható.

Nekifogtam:

– Nézze, Menandes! Mi már tulajdonképpen majdnem mindent tudunk. Apróságok érdekelnek bennünket, már csak azok. Például az, hogy miért vett ki maga szobát előző éjjel a Hotel Negróban, és miért nem az Africanában?

Kidülledt szemekkel, némán bámult rám.

– . . . vagy például az: maga ment-e fel Severa lakásába, vagy a cinkosa? Ez utóbbi esetben nyilván maga vezette a légitaxit az erkélyhez, ugyebár? . . .

Menandes ekkor már olyan fehér volt, mint a fal. Csak nézett, az ajkai mozogtak, de hang nem jött ki a torkán. Végül felállt, reszkető lábakkal, a székhez támaszkodva.

– Végem. . . – suttogta. Az ajkai szederjessé vállak. Elkaptam a karját, de elzuhant, le a földre, majdnem magával rántva engem is.

Egyik lába görcsösen rángott, ujjait a padlóba próbálta mélyíteni, mint a karmokat. Hörögni kezdett, fehér hab jelent meg szája szélén. Majd hirtelen mozdulattal kimerevítette egész testét. . .

– Orvost!

Da Silva már ugrott is ki. a folyosóra. Lehajoltam Menandes mellé. A szemekre éppen kezdett ráhúzódni a minden titkot eltakaró homályos fátyol.

A kórházban kétszer kellett visszahozni a klinikai halál állapotából – végül is sikerült. A vezető professzor személyesen működött közre.

– Jó, hogy ilyen gyorsan idekerült – mondogatta. – Méregzés. Különleges fajta mérég, eddig csak a szakirodalomban találkoztam vele. Jellegzetes tulajdonsága, hogy időzíthető. Az összetételben levő anyagok százalékarányától függően elő lehet idézni a halál beálltát a beadástól számított fél-, egy-, másfél órán belül...

Megkérdeztem tőle, mikor lesz Menandes kihallgatható állapotban.

– Legalább három napig pihennie kell – volt a válasz.

Da Silva és én megálltunk a kórház teraszán, légitaxink mellett.

– Tudod, mi jutott eszembe? – mondta hirtelen barátom. – Az, hogy Lissofor annak idején vegyésznek készült! A londoni egyetemen!

– Igazad van. . . Gyerünk!

A villa mellett ereszkedtünk le, az utcára.

Lazukov bukkant fel a sötétből:

– Jelentkezem, felügyelő úr.

– Minden rendben?

– Igen, a főszerkesztő hazajött, odabenn van a lakásban. Bemegyünk? . . .

Da Silvára pillantottam. Határozatlan volt,

– Tulajdonképpen. . . hogyan is bizonyíthatnánk be, hogy ő keverte azt a mérget? És hogy ő tette Menandes ételébe vagy italába?

– Ez aggaszt engem is – feleltem, és eszembe jutott: egyszer már kénytelen voltam elengedni Lissofort, igaz, felsőbb utasításra. . . Ha most megint nem sikerülne rábizonyítanom semmit, az egész világ előtt rosszindulatú, de tehetetlen zsarunak kiáltanának ki Lissofor kollégái,

olyannak, aki üldözi az állampolgárok tájékoztatásáért dolgozó, szerencsétlen szerkesztőt. . .

Legyintettem.

– Hagyjuk egyelőre – mondtam –, még nincs elég bizonyíték a kezemben. De ha majd Menandes beszélni kezd...

– Őriztetem az embereimmel, ne félj – mondta erre Da Silva. Mint már nem először, most is eltalálta a gondolatomat.

– Bosszúból be fogja mártani ezt a Lissofort – vélte Lazukov.

– Maga meg jól vigyázzon rá – intettem a hallgatag villa felé –, ha gyanús alakokkal tárgyal, vagy olyanok jönnek ide, fotózza le az illetőket. Ha Lissofor elutazik, kövesse. . . Rendkívüli esetben pedig. . . használhatja azt a különleges engedélyt, melyet kapott.

90. sz. ügyirat:

Hotel Islam

Szolgálati távirat

Feladva: Bagdad

– eur – europolis. – eurpol bnc – .

– karr donnor helyet foglaltatott a délelőtt induló bombay-delhi-katmandu – járatra egészen katmanduig – r. nandor

91. sz. ügyirat:

Europolis

Egy papírlap, melyet B. Lopez felügyelő talált íróasztalán 2428106121-én reggel 08.00-kor.

Öregem!

Elrepültem Tripoliszba. 12.00-kor indul egy hajó a Holdra, azzal megyek. Átvizsgálom a *Tritont*. . . Vannak ötleteim, melyek eléggé nyugtalanítanak.

A Tilla Lantival kapcsolatos jegyzőkönyvet elolvastam az éjszaka folyamán. Valószínű, hogy a gyilkos ismét próbálkozni fog nála is. Kérlek, még ma délelőtt vidd el az én lakásomba, zárd be. Ott biztonságban lesz – címem és videoszámom titkos, mint tudod. A kulcsot itt hagytam az asztalon. Mondd meg neki, hogy ez az én utasításom – az ő biztonsága érdekében. Vigyázz, hogy valamiféle riporterek észre ne vegyék a lakáscserét.

Ha R. Nándor jelentkezik: kövesse Donnort, vigyázzon rá. Ha előkerül O. Gibart – próbálj meg ráállítani valakit. Ha 24 óra múlva sem bukkan fel, keressed, a rendőrséggel.

Da Silva és Lazukov kézben tartják a lisszaboni ügyet, ezzel nem lesz sok bajod. Holnap estefelé jövök vissza, addig a címem: HOLD 4-es Űrbázis, *Triton*.

Europolis, 24280721.- 07.04
Aldor

Megjegyzés: D. Rexton utasítására később a hivatalos dokumentumokhoz csatolva.

92. sz. ügyirat:

Európai Bűnüldözési Központ
EUR – Europolis
Jelentés

0721-én a délelőtti órákban A. Lissofor lisszaboni lakos megfigyelésével voltam megbízva.

Nevezett 09 óra 12 perckor jött ki a lakásból, és gyalog a földalatti vasút legközelebbi állomásához ment. Követtem.

Itt beszállt a déli városnegyed felé tartó szerelvénybe. Először meglátogatta a Globo szerkesztőségét, majd nem sokkal később a lisszaboni 8-as kórházba sietett.

Megpróbált bejutni az ott őrzött V. Menandes nevű beteghez, de az őrt álló rendőrségi közegek ebben megakadályozták. Lissofor itt a sajtó és egyéb hírközlő eszközök képviselőit megillető jogokra hivatkozott, de hiába. Ekkor rossz hangulatban távozott, vissza a Globohoz.

Lapja délutáni kiadásának első oldalán egy cikket jelentetett meg, leírva benne, hogy V. Menandest, a Földön Maradók Szövetségének egyik legtekintélyesebb vezetőjét letartóztatta a rendőrség, annak ellenére, hogy súlyos beteg, állapota válságos.

Szerencsére cikkének nem lett nagyobb visszhangja, pedig ezt az anyagot nevezett átadta a hangossajtónak és az európai esti videoműsorok szerkesztőségeinek is.

Az esti órákban A. Lissofor – nagy nyilvánosság előtt, a szerkesztőségi épület halljában – ünnepélyesen egy táviratot adott fel a Vezető Tanácsnak címezve Europolisba ebben kihallgatást kér a maga számára az Elnöktől. Válasz még nem érkezett.

Ezután a megfigyelt személy lakására távozott.

*Lisszabon, 24280721. – 19.40
B. Lazukov nyomozó*

93. sz. ügyirat:

GLOBO Szerkesztősége. 111011011101100011000

Lisszabon

Távirat

Feladva: Lisszabon

– europolis vezető tanács elnökének kérem elnök úr közbelépését – a rendőrség egyes felelőtlen elemei politikai

*meggyőződésük miatt üldözik az ártatlan állampolgárokat
nem kímélve még a súlyos betegeket sem – példának
felhozom vasco menandes esetét melyről elnök úr időközben
már nyilván értesült – pozitív válaszát sok lisszaboni
polgár nevében várja a. lissofor a globo főszerkesztője*
Megjegyzés: A Vezető Tanács Biztonsági
Hivatalának utasítására Triton-ügy aktáihoz csatolva.

94. sz. ügyirat:

FÖLD Vezető Tanácsa
Elnöki Hivatal
Europolis
Távirat
Feladva: Europolis

- lisszabon a. lissofor globo szerkesztősége
- végighallgattam az ön és v. menandes kihallgatásáról
készült hangszalagokat – a rendőrség eljárásával a
legteljesebb mértékben egyetérték – csodálkozom, hogy ön
nem képes ezt megérteni – elnök 10100010100001110
E-61115

95. sz. ügyirat:

EURPOL
Bűnüldözési Központ
EUR – Europolis
Videóhívószámok: 0186-0191
Kihallgatási jegyzőkönyv
Folytatás. Előző száma: SEL 816 813

136 4. Hangszalagra véve 0809-én az europolisi 16-os
kórházban. Megjegyzés: mint az előzőknél. Beszél: Aldor
Bolton.

„... Tripoliszban egy harminc év körüli, olajos bőrű fiatalember várt rám. Jósé Barratos volt a neve – őt küldte a közép-amerikai cég, amelyik az independatív űrhajók pályakódoló berendezéseit gyártja. Rokonszenves, csendes fiú volt, nem nagyon zavart – rögtön induláskor szakkönyveibe merült, aztán elaludt.

Aludtam én is – az elmúlt 48 órában bizony nem sok alvásban volt részem. Nem is néztem ki az ablakon, pedig láthattam volna a mögöttünk gyorsan kisebbedő Föld kékes koszorúját.

A hajóban nem voltunk sokan – húsz-huszonöt utas mindössze. Főleg a bázisokon dolgozó szerelők, a külszíni bányák diszpécserai, néhány kutató és mérnök, no meg két galaktikus pilóta.

Ezeket az adatokat az utaslistából tudtam meg.

Az utóbbiak megérkezésünk után rögtön átszálltak egy marsi gépre. Leszállás után frissítőket ittunk, majd a Közlekedési Csomópontra mentünk. A fickók bementék, mit kell tennem, ha a 4-es bázisra akarok eljutni. A tájékoztatásnak megfelelően beszálltam egy alagúti kocsiba, mely – több más utassal – percek alatt elindult a bázis felé. A felszínre épített műanyag elemek zárt folyosót, alagutat alkottak, állítólag meteorbiztos az egész rendszer. De nem szeretnék meggyőződni róla. Egy óra alatt odaért velem a koci. A bázis parancsnokának szobája felé mentem. Szórakozottságomban csak akkor vettem észre, hogy hát nem vagyok egyedül Jósé, a közép-amerikai fiú állandóan mögöttem ballagott, csendesen. Elszégyelltem magam kissé, hogy így elfeledkeztem róla.

– Néhány perccel ezelőtt távirat érkezett az ön nevére, felügyelő – mondta a bázis parancsnoka, egy őszülő hajú volt galaktikus pilóta.

Nem csodálkoztam, hogy már tudott érkezésünkről. A hírszolgálat jól működik. . . Átvettem a táviratot:

– hold 4-es bázis eurpol felügyelő a boltonnak – o. gibart előkerült, – dél-amerikai andokban hegymászással tölti néhány nap szabadságát – lopez

– Jól van – bólintottam, eltettem a papírt és elővettem az Elnöktől kapott írásbeli engedélyt, melynek alapján bármikor bárkivel beléphetek a Tritonra. A parancsnok gondosan elolvasta az okmányt, számát feljegyezte az eseménynaplóba, majd visszaadta: – Rendben, felügyelő. Az emberek elvezetik önöket a hajóhoz.

. . . És megláttam a Tritont.

Ott magasodott a kietlen síkság közepén. Az égbolt teljesen fekete volt ettől elválva, élesen rajzolódott ki az úrhajó sötétzöld-ezüstös teste.

Óriási volt. Akkor láttam először independatív úrhajót a valóságban. Persze mutatták már őket számtalanszor a videoműsorokban is, de ott az ember nem láthatja helyesen az arányokat. Mint egy százemeletes ház. . . ! Kolosszális.

Szinte furcsa, hogy csak hat főből állt a legénysége. De amint közelebb értünk, megértettem a méretek szükségességét. A hajónak több mint a fele a magával vitt kiegészítők tárolására és az óriási motorok elhelyezésére szolgált. Csupán a hajó felső egyharmada volt a legénység rendelkezésére bocsátva.

– Minden külső energiaforrás ki van kapcsolva – mondta az egyik kísérő –, pillanatnyilag nem folyik semmiféle karbantartási munka a Tritonon. Üzemanyag sincs feltankolva.

– Mozdulatlan és mozdíthatatlan – idéztem Georgosz Leontosz, a Marson született költő verséből. A szerelők értetlenül néztek rám, de Jósé elmosolyodott: – Leontosz, ugye? . . .

Közben odaértünk a hajóhoz. Szinte elvesztünk alatta. Az egyik szerelő megmutatta a fémfalba süllyesztett, most nyitott kapcsolótáblát:

– Ezzel a gombbal lehet lehívni a liftet. Az ajtók zsiliprendszerűek, túlnyomásosak. Abszolút biztosak. A lift a hajó testén kívül egy sínen fut, ott van a bejárati ajtó, odafenn. . . – A bejárati zsilipkamra után egy folyosóra kerültünk. Világoskék falak, megnyugtató világítás. Úgy látszik: ahogy a belépést ellenőrző automaták ember közeledtét jelezték, a fickók az egész hajóban bekapcsolták a világítást, legalábbis az irányfényeket.

Jósé előttem ment. A szakember biztonságával mutatta be a műszereket, melyek mellett elhaladtunk:

– Ez itt számolja a be-es kilépő embereket. . .

A padlóba van süllyesztve egy súlyjelző, kétoldalt a folyosó falában pedig fotocellák. Ahányszor megszakad az áramkör a két cella közt, s ugyanakkor egy kb. 50-130 kilogrammos súly nyomódik a súlyjelzőre, az automata kidobja a képernyőre a következő számot. Attól függően, hogy az ellenőrző ponton elhaladt ember ki- vagy befele ment-e el. . . A képernyőn levő szám mindig az úrhajóban pillanatnyilag tartózkodók létszámát jelzi.

Most egy sárga 2-es számjegy ragyogott a képernyőn, mozdulatlanul.

– Praktikus – mondtam. – Például ha leszállnak egy idegen bolygón, a parancsnok minden pillanatban tudja, hány embere tartózkodik kinn a terepen, és hány van a hajóban.

– Persze. Fenn az irányítóteremben is mutatja egy képernyő ugyanezt a számot.

Mentünk tovább. A legalsó szinten a jól lezárt lejáratok sorakoztak: vastag, fémfalú kamrák.

Itt lehetett lejutni az üzemanyag-tárolókba.

– Menjünk emeletenként – javasoltam Jósénak. – Mindent meg szeretnék nézni apránként, pontosan. Van időnk. . .

– Ott a belső lift.

– Nem – ráztam a fejemet –, gyalog menjünk.

Kis csigalépcső kanyarodott felfelé. Észrevettem, hogy az ajtók vastos, nehéz fémlemezekből készültek. A felső oldalról le lehetett őket zárni. Bár. . .

– Ki lehet ezeket nyitni alulról is, csak ismerni kell a kódot – mondta Jósé. – Katasztrófa esetére tervezték így, hogy le lehessen zárni a felsőbb emeleteket. . .

A második és harmadik szinten teljesen üres raktárhelyiségeket találtunk. A negyediken szakfanderek lógtak a fogasokon, kutatófelszerelések, oxigénpalackok minden méretben és, apró, egyszemélyes terepjárók, automata biokeresők, egyéb műszerek.

Az ötödiken gyógyszerár, orvosi rendelő, karanténhelyiségek, jól felszerelt műtő, elfekvő, műszerraktár, fertőtlenítő kamrák és berendezések, röntgenkészülék.

A hatodik emeletet teljes egészében a laboratóriumok foglalták el. Fizikai, orvostani, kémiai, botanikai, biológiai általános, ásványtani.

A filmraktár is itt volt, a rögzített videoműsorok kazettái hatalmas ládáiban, számokkal oldalukon, s a fotólabor.

A hetediken a könyvtár és az óriási kiterjedésű mikrofilmtár. Ott voltak a hálólhelyiségek is: nyolc kabin. Még bennük volt az eredeti berendezés egy része.

A nyolcadikon volt az élelemkiadó –, és melegítőautomata a konyha. Mellette a tágas, kényelmes ebédlő, a fürdők és az egészségügyi helyiségek és egy hall, olyan társalgóféle, mely filmek és videoműsorok vetítésére alkalmas berendezéssel is fel volt szerelve. A kilencedik emeleten alig tudtunk mozdulni itt már a vezérlőterem gépi berendezéseinek egy része terpeszkedett. Számomra ismeretlen rendeltetésű, két ember magasságú, ládaszerű automata számítógépek, amelyeknek millió lámpája most fénytelenül meredt ránk, a nyílásokba bekígyózó papírszalagok tisztán és mozdulatlanul feküdtek.

Kapcsolók, karok meredtek ki belőlük. Odébb a hibernálósobák: három helyiség két-két műanyag koporsóval, felettük és alattuk a szükséges oxigén- és hűtőanyagtartályokkal.

A tizedik emelet volt az utolsó szint – egészen a *Triton* orrában foglalt helyet. Hatalmas terem, mely – a környező szobákban levő gépekkel együtt – az egész emeletet elfoglalta. Három vezérlőpult állt egymás közelében, két nagyméretű képernyő borította a szemközti falat.

Minden pontosan úgy nézett ki, ahogyan a videoműsorokban a galaktikus vagy pláne az extragalaktikus űrhajók parancsnoki termeit mutatják be.

– Hát itt volnánk – mondtam Jósénak mondja, lehet innen a bázisra telefonálni?

– Valószínű – felelte Jósé. – Ha valaki tartózkodik a hajóban, az automaták azonnal bekapcsolják a telefonközpontot a bázis hálózatába.

Felhívtam a parancsnokságot. Az ősz hajú expilóta jelentkezett, megismertem a hangját:

– Nos, Bolton úr? . . . Minden rendben?

– Rendben, parancsnok. Van egy kérdésem.

– Hallgatom.

– Az engedélyem, azt hiszem, arra is szól, hogy betekintést kaphassak a *Triton* hajónaplójába.

– Felügyelő úr, erre nem kaptam külön utasítást, és . . . nem ilyen egyszerű a dolog. Ugyanis a hajónaplók a HOLD-1-es bázison vannak.

Annak idején a tudományos szervek képviselői hosszú ideig foglalkoztak azokkal a naplókkkal. . . s ott is maradtak az egyesek.

– Nekem csak néhány adatra lenne szükségem.

– Felhívom az egyest. Ha sikerül valamit elintéznem, odaszólok önnek.

– Köszönöm.

Jósé közben már nekiállt az egyik gépnek. Levett róla két nagy borítólapot. Belül rengeteg színes drót és kábel – még a szemem is káprázott, mikor belenéztem.

A fiú csendben dolgozott, én pedig körbesétáltam. Az egyik pult felett észrevettem egy feliratot: Hibernátorok. Erről eszembe jutott valami.

– Jósé, maga csak csinálja. Lemegyek a kilencedikre, a hibernátorokhoz.

A kilencediken csak szűk folyosó maradt, a sok automata közt. Egy fülkében itt parkoltak a takarítógépek is. A hibernálókamrák a folyosó mélyén helyezkedtek el, balra. Amint beléptem, automatikusan felgyúltak az oldalfények. Az 1-es kamrában – csakúgy, mint a másik kettőben – egy-egy koporsó állt falak mellett. Felettük számos rejtélyes rendeltetésű gép, kábel lógott le a mennyezetről. A hajlékony csövek az átlátszó műanyag fedélbe vezettek. Annyit én is tudtam, hogy ezeken jön az éltető oxigén, eleinte pedig az altató gáz. A fejrésznél műszerek csatlakozó kábeleit fedeztem fel – minden hibernált utast állandóan ellenőrzik az egészségvédő automaták, folyamatosan feljegyezve mindent.

Akkor már tudtam, hogy a rejtély egyik megoldását éppen a hibernológépek fogják megadni.

Lehet, hogy még a gyilkos személyét is megmondják nekem? . . .

Felemeltem a legközelebbi telefont.

– José? . . .

– Parancsoljon, felügyelő úr.

– Mennyire van?

– Még eltart legalább egy óráig, főnök.

– Csak azért kérdeztem, mert itt is lenne valami munka.

Ért a hibernátorokhoz?

– Valamicskét.

– Jól van, dolgozzon csak tovább, az most fontosabb. Utána majd megnézi ezeket is. . .

Ötven perc alatt Jósé kizsigerelte a pályakódolót. Maga elé tette a regisztert, piszkálta a drótokat. Lámpák villantak fel, s kialudtak megint. A fiú – miért is hívom fiúnak, hiszen alig 10 évvel fiatalabb nálam? – csendben, de nagy igyekezettel dolgozott. Végül megkérdezte:

– Mire kíváncsi, főnök? . . .

– Először is: tényleg emberi beavatkozásra volt szükség ahhoz, hogy azok a pályaadatok, melyeket a gép automatikusan magába kódolt, megsemmisüljenek?

– Kétségtelen. . . – felelte José –, nézzen csak ide, főnök! – mutatott valamit. – Ez a regisztráló berendezés. Itt jönnek be az impulzusok a vezérlőteremből, ezeken a kábeleken. . . Itt az átalakító. Szép darab, ugye? . . . Ez átalakítja a jeleket kódjelekké. Ezek kerülnek aztán a mágneses emlékezőrendszer dobjára. Itt rögzítődik minden változás, ami az ürrepülés közben történik a hajtóművekben vagy a repülés irányában. . . Ez a piros doboz a hajtóművekkel van összefüggésben. Ha a vezérlőteremből gyorsítják a hajót, vagyis nagyobb teljesítményre kapcsolják a hajtóművet, ennek helyét, idejét és mértékét pontosan feljegyzi a szerkezet, majd bekódolja a pályaelemek közé, mivel ez is a pályaadatok módosítását idézi elő. Hiszen ha gyorsabban megy egy-adott szakaszon az űrhajó, az változtat pályáján is. . . Ez a zöldes henger belül három részre oszlik: a fékező- és oldalsó rakéták be- és kikapcsolását kódolja tolóerejük és határfokuk szerint. . . Ez a másik része- pedig emezeknek a működését szolgálja, segédrendszerek és táplálórészek vannak benne.

Jósé felvett alföldről egy oda kirakott alkatrészt:

– Ez szolgál az adatok törlésére. . . Speciálisan meg van nehezítve ennek a használata, a véletlen letörlés elkerülésére. Ott felül van a fedélnek az a része, melyet

előzőleg le kell venni persze csak mágneses kulccsal nyitható az egész, és alatta található az a három elektronikus kar, melynek egyidejű elforgatására a gép már töröl is. Persze a mellette levő skálán előzőleg be kell jelölni, mely részeket kívánjuk törölni:

– És a kulcs?

– Ott lógott a gép felett – mondta Jósé. – Én is onnan akasztottam le. Az úrhajókon az ilyen kulcsok általában mindig azon gépek közelében található, amihez valók, nehogy baj esetén sokáig kelljen őket keresgélni.

– Igen. . . – elgondolkoztam. – Jósé, maga valamilyen időregisztert is említett az előbb, vagy rosszul értettem?

– Van ilyen is – mutatott egy beépített fehér műanyag négyszögre. – Ez regisztrálja, egy örökjáró óra alapján, mikor milyen változások történtek. Atomóra. . . A kódolás egyes eseteit is másodpercnyi pontossággal jegyzi fel egy szalagra. Erre azért van szükség, hogy a későbbi pályaelemzésnél. . .

– Állj, állj! Azt akarom tudni: megtudható-e ebből az időregiszterből, mikor történt ez a törlés?

Jósé nagyot nézett, aztán felcsillantak a szemei:

– Maga nagy ember, főnök. . . Hogy ez nekem eddig nem jutott eszembe!

– Nos, megtudható?

– Persze! – már ugrott is a géphez. – Kiszedem a szalagot, és kielemeztetjük a dekódolóval.

Félóra múlva maga elé teszem a dátumot, másodpercre! . . .

96. sz. ügyirat:

Távközlési Hivatal

FÖLD Osztály

EUR Alosztály

– az europolisi tűzvészről
– europolis 0721 – 22.11
– ma este europolis déli 16-os negyedében tűzvész tört ki egy hatvanannyolc emeletes épületben
– a tűz a tizennyolcadik emeleten kezdődött egy üres lakásban – háromszázötvennégy lakót evakuáltak – a tűzoltóság bevetette a legmodernebb műszaki apparátust – a ház középső része lángokban áll – UTASÍTÁS: hírközlő szerveknek.
Megjegyzés: újabb hír 30 perc múlva.

97. sz. ügyirat:

Távközlési Hivatal

FÖLD Osztály

EUR Alosztály

- az europolisi tűzvészről
- europolis 0721 – 22.41
- az europolisi tűzvészt sikerült megfékezni az épület 16-ik és 25-ik szintje között – a tűzoltóság behatolt az égő részbe és oltóautomatákba, vetett be a tűzben álló emeleteken – oxigénelvonásos módszer alkalmazásával várható hogy körülbelül egy óra múlva sikerül véglegesen eloltani a tüzet – nyilatkozta az europolisi tűzoltóság szóvivője.
UTASÍTÁS: Összes hírközlő szervek- Megjegyzés: kb. 60 perc múlva újabb összefoglaló jelentős várható.

KKX-149-24-280721

98. sz. ügyirat:

Rotterdami Kapitányság

Rotterdam

Szolgálati távirat

Feladva: Rotterdam

- europolis eurpol bnc

- erik natal holttestének boncolása kimutatta, hogy a gyilkosság méreg által 7-8 nappal ezelőtt történt – a hulla csak a gyilkosság után két nappal került a vízbe – van d. hoecken kapitány

99. sz. ügyirat:

Távközlési Hivatal

FÖLD Osztály

EUR Alosztály

- az europolisi tűzvésszről
- europolis 0721 – 23.55
- az europolisi tűzvész leküzdve – a tűzoltóság behatolt a kiégett lakásokba – a helyszínre érkezett rendőrségi szakemberek a tűzoltóság specialistáival együtt megállapították, hogy a tüzet a 18-ik emelet egyik lakásának ajtaja elé helyezett gyújtószerkezettel okozták ismeretlen tettesek, akik valószínűleg így akartak behatolni a háromszoros biztonsági zárral lezárt lakásba – halálos áldozat nincs – a rendőrség lezárta a házat és környékét –
UTASÍTÁS: összes hírközlő szervek

110110111101100010001

ERX-151-24280721

100. sz. ügyirat:

EURPOL

Rotterdami Kapitányság

Rotterdam

Szolgálati távirat

Feladva: Rotterdam

- europolis eurpol bnc
- a szóban forgó időszakban a rotterdamban és környékén megszállt idegenek névsorából alább közöljük az em mint

*Madrid betűvel kezdődő neveket – marion merlow merey
messer mihalovszkij mimenthal mirov moczarski modenetti
moen moisi moirt mueller muggers muinits murov mussen
– van d. hoeeken kapitány 110111011011111010011
L-1989*

101. sz. ügyirat:

Európai Bűnüldözési Központ 085 us 597

EUR – Europolis

Videohívószámok: 0186-0191

Kihallgatási jegyzőkönyv

Folytatás. Előző száma: SEL-816

*813 136 5. Hangszalagra véve 0810-én az europolisi 16-os
kórházban. Megjegyzés: mint az előzőknél. Beszél:*

Aldor Bolton.

. . . És csakugyan, alig 25 perc múlva José egy papírlapra írt dátumot tett elém:

– Tehát tavaly, hatodik hó huszonkettedikén, délután négy óra 03 perc 55 másodperckor törölte valaki az adatokat. . . – mondtam. – Mondja csak, Jósé, ezt földi időben kell érteni?

– Nem főnök, ez az űrhajó saját ideje volt.

– Rendben – tettem el a cédulát –, most menjünk le a hibernátorokhoz.

Leballagtunk. Jósé szakavatottan tapogatta végig a hibernátorok felett felfüggesztett ellenőrző berendezéseket.

– Nyissa ki mindet, Jósé – mondtam. – Itt szintén az időfeljegyzések érdekelnek. Tudja, minden utasnak megvolt a saját koporsója.

– Mi az, hogy koporsó? – kérdezte a fiú. – Egyszer már olvastam erről valami régi könyvben, de... – határozatlanul rántott a vállán.

– Valamikor abba temették a halottakat válaszoltam.. – Tudja, az még akkor volt, mikor a holtakat nem égették el, mint most, hanem egy ilyen hibernátorhoz hasonló faládjában elásták a földbe.

– De minek?... – kerekedtek el Jósé szemei, és fintorgott: – Ronda szokás lehetett. . .

– Szóval mindegyiknek megvolt a maga hibernálókészüléke. Gondolom, a medicinkontroll-gépek csak akkor működtek, ha az illető benne feküdt a készülékben, vagyis hibernálva volt. Nyilván ezeknek is van valamilyen, egységes időhöz mért feljegyzésük, melyből meg lehet tudni, mikor melyiket használták, és mikor állt kihasználatlanul.

– Ne is folytassa, főnök, már értem – Jósé buzgón nekilátott. Két óra múlva kezembem voltak az adatok. Tudtam már, melyik hibernátorban mikor feküdt valaki hónapokig, és melyik mikor állt üresen.

Most már csak a hajónaplóra volt szükségem.

De ezt nem sikerült megszereznem. Az ősz hajú expilóta sajnálattal közölte, hogy a hajónaplót nem bocsáthatja rendelkezésemre, két okból is: az egyik az, hogy az 1-es bázison elzárták a páncélszekrényekbe, és ma munkaszüneti nap van, az irodákban nincs senki, ha nem tudná, kedves felügyelő úr... Tényleg nem tudtam. – Milyen ünnepnap? Ma?... – kérdeztem csodálkozva.

– Ezt a napot a Holdon minden évben munkaszünettel ünnepeljük, és csak a Holdon – felelte mosolyogva. – Négyszázötvenkilenc évvel ezelőtt, 1969-ben ezen a napon lépett először ember a Holdra. . . .

Pont ez hiányzott nekem. Hogy annak idején az őskorban ütem tudtak egy nappal előbb vagy később landolni a Holdon. . .

– És mi a másik ok? – kérdeztem bosszúsan.

– Az, hogy az ön engedélye csak a Tritonon tett látogatásokra vonatkozik a hajónaplókról ott bizony nincs egy árva szó sem – az öreg bürokrata arcán világosan látszott a káröröm.

– Azt hittem, komolyabb kifogása van – feleltem hidegen –, elég, ha leszólok telefonon az Elnöknek. Közvetlenül neki, érti, parancsnok? . . . – Még láttam, hogy nyitva maradt a szája, úgy nézett az Elnök szót hallván. Jósé remekül mulatott a jeleneten. Szándékosan lassan ballagtam el az ajtóig, ott megfordultam, és ha lehet, még jegesebb hangon szóltam:

– Nemsokára visszajövök, parancsnok. . .
Viszontlátásra.

. . . A Közlekedési Csomóponton kiderült, hogy két óra múlva indul a legközelebbi gép a Földre. Jósé elténfergett valamerre, bámészkodott. Majd eszembe jutott, hogy táviratot kellene feladnom. Bementem a postahivatal épületébe, s már írtam is a blankettát:

- *europolis vezető tanács elnökének*
- *holnapi napra személyes kihallgatást kérek elnök úrtól*
- *a Triton-ügy legújabb fejleményeiről szeretnék referálni*
- *aldor bolton felügyelő*

Feladtam, és már ki akartam jönni, mikor a fickó – az automata, aki átveszi a táviratokat – utánam szólt fémes hangján:

– Aldor Bolton?

– Igen, én vagyok. – Utálom, ha automatákkal kell beszélmem. Különösen nem szeretem, ha ők szólítanak meg.

– Távirat érkezett az ön számára a Földről. Kérem, mutassa fel a személyi lapját.

Betettem mágneses lapomat a vizsgálónyílásba. Egy másodperc múlva kezemben volt Lopez távirata:

– *Hold 1-es bázis aldor bolton felügyelő*
– *tilla lanti lakását ismeretlen tettesek felgyújtották – az illető a megbeszélrt helyen volt és van – minden rendben – lopez*

Na, szép dolgok történnek, ha egyszer egy napra kiteszem a lábamat a Földről. Mintha megéreztem volna, hogy Tilla lakása már nem biztonságos. . . Főleg, mióta a múltkor be akart oda hatolni valaki.

Hányan lehetnek? . . . Ez a gondolat már régen izgatott. Miyamoto, Natal, Menandes, Lissofor. . . Ha jól meggondolom, mégsem Miyamoto ölhette meg Kassamot. Mert ez a Natal akkor tényleg ott járt a Marson: előző este érkezett a Marsra, és másnap reggel, szinte percekkel a gyilkosság után, már repült is vissza a Földre. . . Nem ok nélkül ölték meg és dobták a rotterdami csatornába a holttestét. De akkor mi volt Miyamoto szerepe? Csak hírhordozó lett volna? Mert nyilván ő tájékoztatta Lissofort és rajta keresztül a Globo-t Kassám rejtélyes haláláról.

És még mindig nem világos, ki ölhette meg Derk Ruis professzort. Ander Severa halálánál jelen volt Menandes – de ki volt a másik? Rengeteg megoldatlan kérdés tornyosult elem. És ahogy múlt az idő, a kérdések száma egyáltalán nem csökkent.

Gondolataimból Jósé riasztott fel:

– Gyerünk, főnök, már beszállásra szólították a földi utasokat! . . .

102. sz. ügyirat:

FÖLD Vezető Tanácsa

Elnöki Hivatal

EUR – Europolis

125 861

Távirat

Feladva: Europolis europolis eurpol a. bolton felügyelőnek ma délelőtt 11 ó.-kor várom- elnök

103. sz. ügyirat:

Hotel Csomolungma

Katmandu

Távirat

Feladva: Katmandu

– europolis eurpol bnc

– kar donnor hivatalos ügyeket intézett két technikai kutatóintézetben – ma délután indul vissza belgrádba

– nandor

104. sz. ügyirat:

FÖLD Vezető Tanácsa

Elnöki Hivatal

Europolis

BIZALMAS!

Másolat az Elnök által saját kezűleg készített jegyzetről.

Tárgya: A. Bolton EURPOL BNC felügyelő beszélgetése az Elnökkel a Triton-ügyről 24280722-én de. 11.15-től 11. 31-ig. A másolatot készítette: I. Lerov titkár.

A mai napon A. Bolton felügyelő látogatott meg. Elmondta, hogy a Holdon folytatott kutatásai megerősítették feltevését, mély szerint a sorozatos gyilkosságok elkövetője vagy legalábbis értelmi szerzője a volt expedíció tagjainak sorában keresendő. Ezek közül már csak hárman élnek: T.

Lanti, K. Donnor és O. Gibart. T. Lantit a felügyelő védelmébe vette, állítván, hogy minden gyanú felett áll.

Lissofor lisszaboni főszerkesztő ügyében véleményünk eltért. Szerintem arról lehet szó legfeljebb, hogy Lissofor gyanúsítható elemektől információkat vásárolt, de maga nem keveredett bele a gyilkosságokba. Bolton felügyelő állítja, hogy a Holdon folyó nyomozása elé az ottani illetékesek akadályokat gördítettek. Kéri, hogy a *Triton*-expedíció hajónaplójába betekinthessen. Kérését pozitívan bíráltam el.

A Menandes-üggyel kapcsolatban jelentését nyugtáztam.

Vége

105. sz. ügyirat:

Papírlap, rajta A. Bolton felügyelő keze írásával jegyzetek. D. Rexton igazgató utasítására utólag a Triton. ügy aktáihoz csatolva. Valószínűleg 0722-én készültek.

Gyilk. dátumai:

S. Severa: 0706

D. Ruis: 0712

R. Kassám: 0715

R. Miyamoto: 0718

1. van-e jelentősége annak, hogy a négy közül 3 esetben a gyilkosságok pontosan 3 naponként követték egymást? Akkor a következőnek 0721-én kellett volna bekövetkeznie. De nem következett be. A Menandes elleni kísérletre 20-án este került sor.
2. Natal halála vagy 0713-án vagy 14-én következett be – sehogyan sem utazhatott ő akkor a Marsra, és nem ölhetette meg Kassamot. Tehát valaki az ő

személyi lapját felhasználva utazott oda, és ölte még az úrpilótát.

3. Az az illető, aki később Gibart felől kérdezősködött Reykjavíkban – szintén nem az igazi Natal volt.
4. Milyen kapcsolatban lehetett az igazi Natal a gyilkossal? Áldozat?. . . Cinkos?
5. Megtudni, ki volt Meriandesszel Lusakában?
6. Lisszoforra ügyelni, továbbra is.
7. Mi történt az X-bolygón?. . . Hajónaplók!
8. Megtudni, ki mikor aludt a hibernátorokban.
9. A 0721-iki tűzvész idejére alibik!
10. Hol van Gibart?. . .

106. sz. ügyirat:

Központ

EUR – Europolis

Videohívószámok: 0186-0191

Kihallgatási jegyzőkönyv

Folytatás. Előző száma: SEL-816 813 136 6. Hangszalagra véve 0810-én az europolisi 16-os kórházban. Megjegyzés: mint az előzőknél. Beszél: Aldor Bolton.

„. . . Az ajtót halkán nyitottam ki gondoltam, alszik. Jobb, ha nem zavarom. Délután volt.

De nem aludt. Ott állt a szoba közepén, várakozva, nem csodálkozott.

– Láttam az ajtó fölé helyezett rejtett kamera képernyőjén, hogy ön az – mondta.

– Minden rendben?

– Rendben – visszatért a foglalatosságaihoz: rajzolt. Nagy papírlapok heverték szerte, rajtuk fantasztikus virágok, soha nem volt növények tekeregték, kígyóztak.

– Ezt mind maga rajzolta? . . .

– Én – felelte bágyadt mosollyal. – De nem kell komolyan venni, csak az időmet töltöttem velük.

– Néhányat szívesen felakasztanék- a falra mondtam őszintén. Erre vagy húszat nyomott a kezembe. – Válasszon.

Választottam.

– Mi újság? – kérdezte.

– A tűzvészről hallott? . . . – kérdeztem válasz helyett.

– Igen, végignéztem a videoműsort. . . Milyen jó, hogy nem voltam ott!

– Rámenős az a gyilkos – mondtam.

Kérdőn nézett rám:

– Még nem tudja, ki? . . .

– Még mindig csak a gyanúnál tartok – válaszoltam.

– Mondja, Tilla, maga mikor volt a hibernátorban tavaly, a visszaút alatt?

– Én? Mikor is? . . . – elgondolkozott, én pedig enyhe nyomást éreztem a gyomromban, várva a választ. Csak ő, csak ő ne legyen gyanús!

– Kétszer fektettek bele – felelte végül –, első hónap közepétől a harmadik közepéig és a hatodik hónap elejétől a nyolcadik közepéig.

Megkönnyebbülten felsóhajtottam, és gyorsan másról kezdtem beszélni.

. . . Késő estig aludtam. Tilla a másik szobában olvasott. Arra ébredtem, hogy megrázza a vállam:

– Ébredjen, Aldor – mondta halkán. Felálltam. A falon lógó videofonon képernyőjéről Lopez.

– Gyere azonnal a kapitányságra – mondta.

Tudtam: ha egyedül lennék, többet is közölné velem. De Tillára való tekintettel elhalasztotta.

– Perceken belül ott leszek. – Lopez eltűnt a képernyőről, rendbe hoztam magam.

– Maradjon továbbra is itt – fordultam Tillához –, hogy mi lesz később, azt majd meglátjuk.

– Sokáig fog ez még tartani? . . . – kérdezte.

Olyan árván állt a szoba közepén. Megsajnáltam.

– Amíg el nem kapom a gyilkost – feleltem.

– Mikor? . . .

A kérdés vádlón vágott mellbe. Kezem már a mágneses záron volt, háttal állva válaszoltam:

– Néhány nap múlva a kezemben lesz.

Lopez szó nélkül elém tette a jelentést. De már útközben felhívtam zsebtelefonon, s akkor megmondta:

– Olaf Gibart baleset áldozata lett az Andokban.

Gyorsan átfutottam a jelentéseket. A helységet, mely legközelebb feküdt az eset színhelyéhez, Santenosnak hívták.

– Azonnal értesítse az AMERPOL-t. . . Biztosítsák a helyszínt. Várjanak rám. Kérd a pilótámat, repülök oda.

Lopez nem mozdult.

– Ezt már mind elintéztem – mondta. – A géped indulásra kész. Az AMERPOL emberei a helyszínen.

– Remek fickó vagy – mondtam, megszorítva a vállát. Egymásra neveltünk, aztán rohantam.

. . . . Nem telt el több két óránál a gép Santenos repülőterén landolt. Az Andok hegyláncai, mint sötét függönyök zárták el a láthatárt minden irányban. Itt már 23-a volt, reggel.

Egy légitaxi kanyarodott a gép mellé, alighogy kiléptem a betonra. Olajbarna bőrű férfi hajolt félém. . .

– Ide, felügyelő! . . .

Beszálltam. A férfi megmutatta igazolólapját – Juan Tingo hadnagy vagyok, a 21-es körzetből. . . Santenos

hozzám tartozik. Három emberem van – ketten előre mentek a helyszínre, a harmadik itt marad ügyeletben.

– A helyszín? . . .

– Santenostól északkeletre mintegy 50 km-re légvonalban. Nagyon nehezen megközelíthető helyen, szakadékos, meredek hegyoldalon.

– Gyerünk. A többit majd útközben mondja el.

Repültünk. A nap egész idő alatt erősen tűzött, bár gépünk olykor egy-egy magasabb csúcs árnyékába került. A táj egyhangú maradt, meredek, kopár lejtők, kiálló hatalmas sziklák, kiszáradt folyómedrek. . .

– Gibart professzor és felesége két nappal ezelőtt indultak el Santenosból, terepjáróval. Csak ketten mentek, hegyivezető nélkül. A kocsit a Santiago-csúcs alatt hagyták, tovább nem lehetett vele haladni. Onnan tegnap indultak el, gyalog, fel a csúcsra. . . Félúton éjszakáztak. És akkor történhetett ez a dolog. A hely, ahol sátrat vertek, egy hatalmas sziklatömb alatt volt. Éjszaka pedig – talán egy kisebb földrengés. hatására, az ilyesmi gyakori ezen a vidéken – a szikla egy darabja leszakadt, és lezuhant, majd végiggurult a lejtőn. Pontosan eltalálta a professzorok sátrát. . . Az asszonynak a karja sérült meg, mikor keresztülszaladt a sátron az a nagy kődarab. Csodával határos módon menekült meg Gibarné. . .

– És a professzor?

– Olaf Gibart teste szinte teljesen összezúzódott. A legsúlyosabb sérülés a fejérei érte a bordái is összetörték, a mellkasa. . . Nem lesz valami szép látvány, felügyelő.

– Nem ez lesz az első, amit életemben láttam – legyintettem. A hadnagy rám pillantott, miközben elhúztunk egy kisebb sziklaszirt mellett.

A távolban megcsillant valami.

– Ott vannak – mutatott előre Tengo. Nem messze egy hegyoldalon két légitaxi állt, rajtuk csillant a napfény.

Leszálltunk. Az. AMERPOL egyenruháját viselő férfiak tisztelettel álltak félre, Egy fehér köpenyes férfi jött elém.

– Az orvosunk – mondta Tengo.

– A nőt a santenosi kórházba vittük – közölte. – Sérülése nem életveszélyes. A férfi viszont... exitált. Azonnal szörnyethalt.

A sátor cafattá szakadt roncsai közt feküdt Gibart teste. A mázsás kődarabokat már leemelték róla. Felsőteste egyetlen véres massa volt, itt egy kis haj, ott kiálló, széttört csontok és vér, vér. . .

– A nő hívott segítséget, az éjszaka folyamán – magyarázta Tengo. – Kis kézi rádiótelefon volt nála. Ez a hegymászó turisták kötelező felszerelési tárgya, enélkül tilos az Andokban túrázni.

Azonnal küldtek egy mentőosztagot.

– A nő felismerte a holttestben a férjét?

– Természetesen. Ráborulva sírt, mikor a mentőosztag ideért. Azonnal megvilágítottuk a terepet, ellátták Gibartnét. Gibart felsőtestén egy nagy kő feküdt, azt leemelték. A nő egész idő alatt azt kiabálta, hogy drágám, egyetlenem, Olaf! Ez nem lehet igaz. . .

– Igen. – Körbejártam a terepet, majd megkértem az egyik rendőrt, vezessen el arra a helyre, ahonnan az a szikladarab lezuhant. Megszemléltem mindent, majd visszatértem.

– A holttestet, így, ahogy van, vigyék le Santenosba – közöltem Tengoval. Úgy látszik, közben megjöhetett az AMERPOL vezetőjének Lopez-kérte utasítása, hogy az egész környék rendőri erejét bocsássák rendelkezésemre, mert Tengo nagyon szolgálatkészen várta utasításaimat.

– Hívjanak oda mindenkit, aki a professzorok santenosi tartózkodása alatt érintkezésbe került velük. Felismerik-e a professzort? Ezt a ruhát viselte-e? A terepjárójukat se hagyják ott lent a csúcs tövében. Aztán jöhet a boncolás. A

boncorvosi jelentés egy példányát kérem közvetlenül, a lehető leggyorsabban elküldeni nekem Europolisba. És. . . kérem a nyomozást abba az irányba vezetni: vajon Olaf Gibart professzor nem gyilkosság áldozata lett-e?. . .

107. sz. ügyirat:

Földrengés jelző Állomás
Geofizikai Kutató Intézet
AMER – SUD, Lima Videohívószám: 1168

EURPOL

Bűn- Nyomozó Csop.

Vezetőjének

Europolis

Tárgy: válasz hivatalos adatkérésre.

Levelükre válaszolva az alábbiakat közölhetjük:

24280722-ről 23-ra virradó éjszaka folyamán helyi idő szerint a Santenos környéki megfigyelőpontjaink automatikus mérőműszerei minimális erősséget meghaladó mikro-földrengést sem, jeleztek.

Lima, 24280724.

Iván Collina Borkov igazgató

110010001110000111011 – 11 8676

108. sz. ügyirat:

EURPOL

Lisszaboni Kapitányság

00001100111101000110

Szolgálati távirat

Feladva: Lisszabon

24280723-09.45.

– europolis eurpol bnc bolton

- *menandes nincs még kihallgatható állapotban – az orvosok szerint első kihallgatására leghamarább holnap délután kerülhet sor*
- *lazukov*

109. sz. ügyirat:

AMERPOL

Amerikai Bűnüldözési Központ

AMER – SUD

Asunción

Kihallgatási jegyzőkönyv

A kihallgatott neve: Olga Berg, Olaf Gibart reykjavíki lakos, orvosprofesszor özvegye. Kihallgatás színhelye: Santenos AMER-SUD, 1-es kórház, 82-es szoba. A kihallgatott idegileg nem a legmegfelelőbb állapotban van, de az orvos szakértő szerint tudatában van a kihallgatás jelentőségének. Kérdez: az AMERPOL 21-es körzetének vezetője, Juan Tengo hadnagy. Időpont: 2428

- Tengo: Asszonyom, először is kérem, mondja el, mi történt a balesetet megelőző napon.
- Berg: Férjemmel elindultunk lentről, a völgyből, ahol a terepjárót hagytuk. Nem volt könnyű. A hegyoldalt rengeteg kisebb-nagyobb szikla borította. Lassan haladtunk felfelé. Olaf mindig szerette az ilyen kirándulásokat. . . Én kevésbé, de azért mindig elkísértem. Késő délután értünk arra a helyre, ahol éjszaka. . .
- Tengo: Nyugodjon meg, asszonyom. Látom, nagyon megviseli, hogy erről beszélünk. De a rendőrségnek ismernie kell a baleset körülményeit. . .
- Berg: Értem, természetesen ismernie kell. . . Szóval felvertük a sátrat. Észre sem vettük azt a

nagy sziklát, mely pedig szinte úgy lógott, ott, azon a falon. . . Besötétedett, lámpafénynél vacsoráztunk, majd lefeküdtünk.

Tengo: Azonnal elaludtak?

Berg: Nem. Nekem nagyon fáj a fejem. Talán a magaslati levegőtől, az aznap legyőzött magasságkülönbségtől. . . Olaf tanácsára bevettem két tablettát. Ettől aztán szinte rögtön belezuhantam a hálósákomba, és elaludtam. . . Csak arra az iszonyú fájdalomra ébredtem, mely a karomba nyilallott. Recsegett-ropogott a sátor, a szél lobogtatta a maradék vásznat. . . A nagy kő akkor már ott feküdt. . . rajta Olafon. . . egy kisebb darab a karomon, meg, azt hiszem, a lábamon. . . Hangosan szólítottam a férjemet. Nem válaszolt. . . A hűvös levegőben messzire elhallatszott a kiáltásom, de én nem hallottam semmit. Senki sem válaszolt, természetesen, egyedül voltunk az egész hegyen. A rádióm szerencsére ott volt a fejem mellett, elővettem, és segítséget hívtam. A mentőegységnek rögtön bemérték az adás koordinátáit, és válaszoltak: jönnek, már indulnak is. . . Még mielőtt odaértek volna, sikerült kiszabadítanom a karomat a kő alól. Akkor megláttam Olafot. . .

Tengo: Ne sírjon, asszonyom.

110. sz. ügyirat:

Nyilvántartó Hivatal

EUR – Nord

Stockholm

Kartoték: L-091 833 218

Személyi lap

A. Név: Olga BERG

Született: 23950816

Hely: EUR – Luxembourg.

B. Alapiskolák: Amszterdam és Brighton.

Középfokú: Berlin és Koppenhága.

Egyetem: Kijev, informatika.

Sport: hosszútávfutásban közepes eredmények.

2418-tól az oslói, 2425-től a reykjavíki Tájékoztató Intézet dolgozója: a pályaválasztó fiatalok stúdiójának beosztott szakértője.

C. Családi állapota: férjzett jelenlegi férje O. Gibart, reykjavíki lakos.

D. Kozmoszban: nem volt.

E. Bűnügyi rovat: üres.

111. sz. ügyirat:

EUR-7340

EURPOL

BNC vezetőjének

Europolis

AMERPOL

Amerikai Bűnüldözési Központ

Lima

Körzet: 34.

Bűnügyi Nyomozó Csoport

Tárgy: nyomozás folytatásának részeredményei

Közöljük, hogy az EUR-i illetőségű Olaf Gibart reykjavíki lakos halála ügyében folytatott nyomozás eddigi eredményei a következők:

1. Geológussal vizsgáltattuk meg a sziklafalat, melyről az ominózus – kb. 65 kg súlyú szikladarab leszakadt, és kisebb darabokra esve szét végigszáguldott a lejtőn. A szakember véleménye szerint a kődarab már előzőleg is olyan kevéssé függött össze a sziklafallal, hogy azt akár egyetlen ember is – emelőként használt fa- vagy fémrúddal – elmozdíthatta onnan, minek következtében a kődarab elvált a faltói, és saját súlyától elindult le a lejtőn.
2. A szerencsétlenül járt hegymászó, O. G. sátra pontosan útjában állott a guruló sziklának.
3. Körülnéztünk a környéken. Egy közeli hasadékban találtunk néhány műanyag-darabkát, melyekről a laboratóriumi vizsgálatok megállapították, hogy azok a Sonno nevű, közismerten nagyon erős hatású altatószer tablettáinak burkolórétegét képezik. A Sonno hatását fokozza az a tény, hogy néhány perccel egy vagy két tablettá elfogyasztása után a szervezetet kikapcsolja a külvilág érzékeléséből, tehát a hang-, érintés-, illat- stb. hatásokat az alvó már nem érzékeli. Ez a hatása általában 5-6 óra hosszat tart. Megszűnése – hirtelen – csak erős hőmérsékletkülönbség vagy éles fájdalom hatására következik be.
4. Ennek a tablettának hatása alatt volt a baleset pillanatában O. Gibart is, amint ezt a boncolás során a prosectorok kétséget kizáróan kimutatták.
5. A tanúk közül, akik Santenosban kapcsolatba kerültek a házaspárral, többen állították, hogy Ö. Gibart erre az útra egy hegyivezetőt is fel akart fogadni. Tíz-egynéhány jelentkezőt elutasított, végül is – úgy látszik – vezető nélkül indult útnak. Fentieket megerősíti özvegye is.

6. Ettől függetlenül behívtuk az összes santenosi hegyivezetőt. Egy kivételével meg is jelentek, és igazolták a fentieket.
7. A rendőrségi felhívásra meg nem jelent hegyi vezető – Carlos Benera – keresésekor kiderült, hogy az illető 0722-én az esti órákban elhagyta otthonát, és terepjáró kocsival a hegyekbe indult. Azóta nem látták. Az AMERPOL jelenleg keresteti egész AMER – Sud területén.
8. Carlos Benera terepjáróját sehol sem találták meg a környező hegyekben, pedig kiterjedt kutatást végeztek utána. A keresés tovább folyik.

Lima – Brasilia, 24280724. olvashatatlan aláírás
AMERPOL BNC vezetője

112. sz. ügyirat

EURPOL

Európai Bűnüldözési

Központ

Lisszaboni Kapitányság

1010011011111044000110

J-5S781

Kihallgatási jegyzőkönyv

Készült: 24280724-én a lisszaboni 8-as kórházban. Jelen vannak az EURPOL részéről: A. Bolton vez. felügyelő, Da Silva helyi kapitány, Lazukov nyomozó. Kihallgatott: Vasco Menandes portói lakos.

Bolton: Nos, Menandes. . . Folytassuk a kihallgatást ott, ahol néhány nappal ezelőtt kénytelenek voltunk abbahagyni. Azt, ugye, tudja, hogy valaki önt ott akkor este megmérgezte.

Nyilvánvaló, hogy egyik eszmetársa lehetett, valaki a Földön Maradók közül. . .

Menandes: Megmérgezték. . . igen.

Bolton: El akarták tenni láb alól, nehogy beszéljen. Szerencsére megmentettük magát.

Menandes: Nem tudják, ki tehette ezt?. . .

Bolton: Csak sejtjük. De nincs bizonyítékunk.

Lazukov: Mondjon el mindent, Menandes, akkor talán megtudjuk azt is, ki akarta magát megölni.

Bolton: Kötelességem figyelmeztetni magát, önre is büntetés vár, ha csakugyan részt vett valamilyen bűnügyben. De a büntetés mértékének megszabásánál a Vezető Tanács nyilván figyelembe veszi majd az enyhítő körülményeket. Mint például egy őszinte beismerő vallomást, mely a rendőrség további nyomozását megkönnyítheti. . .

Menandes: Értem. Szóval mondjak el mindent

Da Silva: Mindent, Menandes.

Menandes: Hát akkor. . . Lissofor szervezte a dolgokat. Ő találta ki, hogy itt, Lisszabonban is meg kellene alapítani a Földön Maradók Szövetségét. Azt mondta: így legalább mindig lesznek kéznél olyan emberek, akik ellenzik az Inváziós Tervet, és ezért hajlandók is tenni valamit. . . Régebbről ismertem már a főszerkesztőt. A szervezkedés sokáig tartott, közben pedig jóval hamarább, akadt már néhány feladat. Alves egyik nap felhívott, hogy van munka. Este a lakásán el is mondta, mit kell tennem: Europolisba kell utaznom, itt egy szállodában felkeresnem egy Erik Natal. nevű férfit. Megmutatta a fényképét is, hogy

felismerjem. Állítólag az az illető rám vár. Az utasítás az volt, hogy el kell tennem láb alól az illetőt, de nem Europolisban, hanem valahol máshol. Hogy miért akarták így, nem tudom. Két fiút vittem magammal – ismertem őket jól, annak idején együtt csempészkedtünk.

Da Silva: A nevük?

Menandes: Bartalao és Gomez. Megtaláltuk azt a Natalt, elcsaltuk valami szöveggel Rotterdamba. Azért oda, mert a két fiú jól ismerte azt a kikötőt. Én visszajöttem ide, a fiúk pedig megkapták Alves parancsát: 24 órával később tegyék hidegre a pasast. Így is lett. . .

Bolton: Miért kellett megölni?

Menandes: Én csak annyit tudok, amennyit Lissofor mondott: hogy valakinek szüksége van a Natal személyi lapjára – valami fontos személyiségnek, aki a bolygóközi térbe akar utazni azzal a lappal.

Bolton: Folytassa.

Menandes: Én mindenre kész voltam a mozgalomért. . . No meg. . . Lissofor sokat tudott rólam. Annak idején egyszer volt egy nedves ügyem, de a rendőrségnek nem volt ellenem bizonyítéka, Lissofor – ki tudja, hogyan – megszerezte a bizonyítékokat, de csak nekem mutatta meg. Azzal fenyegetőzött, hogy ha nem engedelmeskedem, a dolgot a rendőrség tudomására hozza. Közben pedig naponta újra meg újra meggyőzött, hogy a mozgalom céljainak elérése érdekében szükség van gyilkosságokra-is Lazukov: Melyik napon ölték meg Natalt?

- Menandes: 13-án. De nem dobták a fiúk azonnal a vízbe, nehogy túl korán rátaláljanak.
- Bolton: Pontosan egy héttel korábban ön Lusakában volt. Erről már a múltkor elkezdtünk beszélgetni. . . Most mondja el, hogyan történt Ander Severa meggyilkolása.
- Menandes: Nem én öltem meg, istenemre! . . . Lissofor tette!
- De Silva: Lissofor? . . .
- Lazukov: Lissofor? . . .
- Menandes: Igen, ő, ő! ő ment fel a lakásba a négerhez. . . Én előző éjjel érkeztem, ahogy a felügyelő elmondta a múltkor, a szállodában aludtam. Lissofor viszont Bulawayóban töltötte az éjszakát egy kempingben, és csak kora reggel jött be Lusakába elektrobusszal. Légitaxiba szálltunk és megkerestük Severa lakását. Én vezettem. Leszálltam a ház mellett, Lissofor felment a lifttel. Én közben a környéken röpködtem. Nem járt arra senki, az ablakokban sem láttam egy lelket sem. Aztán megjelent Severa és Alves az erkélyen. A korláthoz álltak, Severa kinyújtott karral mutatott valamit a főszerkesztőnek. Egy pillanattal később már zuhant is lefelé. . . Rögtön az erkélyhez irányítottam a gépet, felvettem Lissofort, és elrepültünk.
- Bolton: Lazukov hadnagy!
- Lazukov: Igen!
- Bojton: Azonnal, menjen, és tartóztassa le Lissofort, bárhol találja is. . . Menandes, mondja csak tovább.
- Menandes: Miről beszéljek?
- Bolton: Tudja-e, ki volt Riuko Miyamoto?

- Menandes: Igen, az a sárga fickó, aki megjelent itt néhány nappal ezelőtt. Lissoforhoz jött, de előbb nem akarták beengedni hozzá. Végül beüzent valamilyen jelszót a főszerkesztőnek, erre rögtön bejutott.
- Bolton: Ismerték egymást már régebben is, Miyamoto és Lissofor?
- Menandes: Úgy vettem észre, igen. Én csak egyszer voltam velük, elvittek vacsorázni. Pedig amúgy Lissofor nem nagyon szeretett velem nyilvános helyen mutatkozni. Ezzel a sárgával meg arról beszélgettek, hogy az összes űrhajóst el kell tenni láb alól, mindet, aki a *Tritonon* volt.
- Bolton: Az összeset? . . . – így mondta?
- Menandes: Igen, így mondta. Mert, hogy mi az invázió ellen vagyunk, vagyis nem akarjuk, hogy az emberek örökre elhagyják a Földet, és messzi bolygókon telepedjenek le. . . Lissofor kijelentette, hogy nagyon magas helyeken is vannak pártfogóink. Akadnak mindenütt, akik osztják a véleményünket – így mondta. És hogy nem kell félnünk, erős emberek állnak a hátunk mögött.
- Bolton: Tudja, mi lett Miyamoto sorsa?
- Menandes: A videoadásokból tudtam meg, hogy őt is eltették láb alól. De hiába tartóztatta le a rendőrség Lissofort, nem sikerült rábizonyítani semmit.
- Bolton: Nem biztos, hogy ő tette. Sőt! Egyik cinkosa lehetett.
- Menandes: Nekem alibim van arra a napra. Portóban voltam, dolgoztam, mindenki tanúsíthatja.

- Bolton: Ezzel kivételesen nem magát gyanúsítjuk. . . - Mit tud még mondani?.
- Menandes: Azt hiszem, elég ennyi is. . . Lissofor. . . meg akart engem gyilkolni. Engem is! Eltenni az útból, ahogy azt a sárgát is eltette mert túl sokat tudott róla. . . Mert már nem volt rám szüksége. . . Az a rothadt kövér disznó!
- Bolton: Lissofor soha nem említette név szerint azokat az állítólagos magas rangú támogatókat
- Menandes: Nem, ilyesmire nem emlékszem. Mindig nagyon óvatos volt. Ravasz öreg róka az az átkozott.
- Bolton: Szóval nincs több mondanivalója, Menandes?
- Menandes: Nincs, felügyelő úr.
- Bolton: Akkor befejeztük.

Hangszalag vége

113. sz. ügyirat:

Távközlési Hivatal

FÖLD Osztály

EUR Alosztály

– letartóztatás lisszabonban

– lisszabon 24280724 – 18.08

– az eurpol bűnügyi nyomozó csoportjának vezetője aldor bolton személyes parancsára a rendőrség lisszabonban ma 18.02-kor ismét letartóztatta alves lissofort a globo c. napilap főszerkesztőjét – lissofort gyilkossággal vádolják – a rendőrségnek állítólag bizonyítékai vannak ellene a saját lakásán letartóztatott lissofor nem tanúsított

ellenállást – UTASÍTÁS: Összes hírközlő szervezetnek, 30 percenkénti közlésre.

EEX-167-976

114. sz. ügyirat:

Lisszaboni Kapitányság

Távirat

Feladva: Lisszabon

- europolis vezető tanács elnökének*
- letartóztattam lissofort miután menandes ellene vallott – együtt ölték meg severát – a felgöngyölítés megkezdődött – menandes vallomását egy órán belül hangszalagon elküldöm önnek – a. bolton felügyelő*

115. sz. ügyirat:

FÖLD Osztály

EUR Alosztály

- újabb letartóztatások lisszabonban*
- Lisszabon 24280714 – 18.16*
- a legújabb hírek szerint ma 18 óra után néhány perccel a rendőrség a helyi kapitány parancsára letartóztatott két személyt – nevük: bartalao és gomez – ellenőrizhetetlen híresztelések alapján egyesek a letartóztatásokat összefüggésbe hozzák a lissofor-féle ügyel – UTASÍTÁS: óránkénti közlésre, összes hírközlő*

116. sz. ügyirat:

FÖLD Osztály

EUR Alosztály

AMER Aloszt. jelentése alapján

- az eltűnt hegyivezető nyomában*
- brasilia 24280724 – 19.56*

- az amerpol illetékesei az andok egyik völgyében megtalálták carlos benera tegnap eltűnt santenosi heggyivezető terepjáró kocsiját – benerának nyoma sincs – az amerpol folytatja a kutatást – UTASÍTÁS: időnkénti közlésre, csak a videoműsorok szerkesztősegeinek.

117. sz. ügyirat:

Tilla Lanti

Europolis cím: titkos

Videohívószám titkos

1111111110111010011

Távírat

Feladva: Europolis – lisszabon – eurpol rendőrkapitányság

– a. bolton felügyelőnek gratulálók – nálam minden
rendben

– tilla

118. sz. ügyirat:

Kihallgatási jegyzőkönyv

Kihallgatott: Alves Lissofor lisszaboni lakos – Jelen vannak:

EURPOL BNO vez. felügyelője, A. Bolton, Da Silva helyi
rendőrkapitány és a lisszaboni kapitányság két dolgozója
mint tanúk.

Helyszín és idő: Lisszaboni Kapitányság: 24280724. – 19.34

Bolton: Akkor kezdhetjük.

Lissofor: Tiltakozom! Tiltakozom ismételt
letartóztatásom ellen! Egy személyes bosszú
áldozata vagyok.

Da Silva: Kinek a bosszújáról beszél?

Lissofor: Bolton felügyelő rám szállt az utóbbi
napokban. Mivel legutóbb sem tudott

semmit sem felhozni ellenem, hát most így akar bosszút állni rajtam.

Bolton: Tévéd, főszerkesztő úr. Most már van bizonyítékom.

Lissofor: Szeretném látni! . . .

Bolton: Látni nem fogja, csak hallani... Kapcsolják be!

Hangszalagról Menandes hangja

Menandes: „. . . aztán megjelent Severa és Lissofor az erkélyen. A korláthoz álltak, Severa kinyújtott karral mutatott valamit a főszerkesztőnek. . . Egy pillanattal később már zuhant is lefelé. . . Rögtön az erkélyhez irányítottam a gépet, felvettem Lissofort, és. . .

Bolton: Elég!

Lissofor: Hat ez. . . ez. . . ez. . .

Bolton: Falfehér lett, főszerkesztő úr. Egy pohár vizet?

Lissofor: Kérvék.
Csend.

Bolton : És most kezdjük. Az elején. Láthatja: semmi értelme a tagadásnak. Ahogy Menandes vallott, úgy Bartalao és Gomez is vallani fognak, s mások is. . .

Lissofor: Kérdezzen.

Bolton: Mikor került össze vele első ízben? . . .

Lissofor: Kivel?

Bolton: Ön tudja, kire gondolok. Azzal az illetővel, aki magát mindebbe belevitte. Akié az ötlet. . . Aki a kész tervekkel önhöz jött.
Csend.

Bolton: Ne akarja bebeszélni nekem, hogy mindez az ön agyában fogant. . . Arról nem is beszélve,

hogy ön nem vesz a nyakába még valami olyasmit is, ami nem az ön bűne. . . Igaz?

Lissofor: Igen.

Bolton: Nos. . . Magának fogalma sem volt a. . . *Triton*-expedíció jelentőségéről, míg valaki s fel nem világosította róla. Ez az illető pedig nem véletlenül fordult magához: befolyásos személyre volt szüksége, aki segíthet megakadályozni, hogy az emberiség az X-bolygót birtokába vegye. Így volt?

Csend

Bolton: Hiába hallgat. . . – így lehetett. Mit ígért magának?

Lissofor: Sokat. Nem anyagiakat, hanem, hatalmat. Azt mondta: alapítsuk meg a Földön Maradók Szövetségét. Ő segíteni fog. . . és segített is. A közvéleményt felkorbácsolták az X-bolygóval kapcsolatos hírek. Nem tudom, milyen úton-módon juttatta el őket a hírközlő szervekhez. Bizalmas beszélgetésekre hívott befolyásos személyeket, tudósokat, politikusokat, ismert úrkutatókat. . . Lassan elhintette köztük a kétkedést. Egyre többen emelték fel szavukat az Inváziós vagy Kirajzási Terv ellen. Ő nagyon ügyes. . . remekül tudja a háttérből irányítani a dolgokat. Sokan nem is sejtik, hogy azt teszik, amit akar. Pedig olyan ártatlannak látszik, hogy. . . ki hinné?

Bolton: Ne dicsérje. . . Szóval megalakították a Földön Maradók Szövetségét. Az illető pedig. . .

Lissofor: Ő pedig jó, első kézből származó hírekkel támogatott bennünket. Ugyanakkor közölte

velem, hogy a Vezető Tanácsban tulajdonképpen már eldőlt a kérdés: az X-bolygóra még egy expedíció indul, az majd végérvényesen tisztázza a bolygó helyét, és előkészíti az emberek invázióját. . . Mindent meg kellett tennünk, hogy erre ne kerülhessen sor. Tudtuk, hogy csak részben ismertek az oda vezető pályák adatai. A *Triton* legénység félig-meddig emlékezhethet azoknak a pályaadatoknak egy részére, melyek a visszaúton megsemmisültek. . . Meg kellett hát ölni őket. Csak így lehetünk volna teljesen biztosak abban, hogy a második expedícióra nem kerülhet sor, és az emberek talán soha többé nem találják meg az X-bolygót.

Bolton: De miért? . . . Miért lenne az baj, ha odaköltözne a jelenlegi népfelesleg?

Lissofor: Ő mindig elhallgatott, mikor erről kérdeztem. Mert én is feltettem neki ezt a kérdést, nemegyszer. Azzal vágta el a vitát, hogy közölte: teljesítsem az utasításait, akkor a maga részéről ő is mindent el fog követni, hogy a Földön Maradók Szövetsége erős politikai párttá alakuljon, ennek európai vezetője én legyek, és. . . akkor nyitva áll majd előttem az út a Vezető Tanács elnöki széke felé. . .

Da Silva: Ezt maga komolyan vette, Lissofor? . . .

Lissofor: Igen. Miért. . . ön szerint lehetetlen lett volna? Én is lennék olyan elnök, mint a mostani elnökünk.

Da Silva: Egy gyilkos?

Bolton: Hagyjuk ezt. Mondja tovább.

- Lissofor: Személyesen nekem kellett elkövetnem az első gyilkosságot, ezt követelte. Ezzel kellett bizonyítanom, hogy elszánt vagyok és rátermett, hogy beleegyezem a feltételeibe. . . Attól fogva biztos lehetett benne, hogy mindenre hajlandó leszek, s őt soha el nem árulom.
- Bolton: Folytassa. Derk Ruis volt a következő áldozat.
- Lissofor: Erről nem tudok semmit. A hírekből értesültem csupán, hogy őt is megölték.
- Bolton: És Kassám?
- Lissofor: Erik Nataltól elvettük a személyi lapját. . . Ezt a Natalt is ő látta meg Europolisban az utcán, követte, és kiderítette, kicsoda, felhívta a szállodába, beszélgetett vele, pénzt ígért neki, s adott is. . . Aztán meg kellett ölnünk, és a személyi lapját odaadtam neki. A fényképük kissé hasonlít, ezért kellett a Natalé.
- Bolton: Hol történt ez
- Lissofor: Europolisban. Ő aztán elrepült a Marsra, és megölte Kassamot.
- Bolton: Tisztázatlan itt Miyamoto szerepe.
- Lissofor: Régi ismerősöm volt. Mikor a rendőrség eltitkolta Kassám halálát a földi hírközlési szervek előtt, a Globo Miyamoto segítségével szerzett erről tudomást. Miyamoto is tagja volt a Földön Maradók Szövetségének de szerepe ebben az ügyben csak annyi volt, hogy szívességet akart nekem tenni, elhozta a hírt. Egy kis pénzt akart keresni. . . Szegény. Hiszen Kassám halálának hírért már Ő is közölte velem. . . Miyamoto nem állt

kapcsolatban vele. Akaratán kívül belekeveredett az eseményekbe, senki sem bízta meg, semmivel. Talán azért is kellett meghalnia. . . Ő nem szeretett kockáztatni. Talán azt hitte, hogy Miyamoto a rendőrség besúgója. . . Láta velem ülni az étteremben, talán hallotta is, hogy Kassámról beszélünk. . .

- Bolton: Beszélte önnek erről később
- Lissofor: Igen. Beismerte, hogy ő tette el láb alól azt a sárgát.
- Da Silva: Milyen úton-módon tartották egymással a kapcsolatot?
- Lissofor: Sejtettem, hogy mintán a rendőrség Europolisban szabadon engedett, le fogják hallgatni a telefonjaimat, a videómat. De évekkel ezelőtt, egészen más okból, titokban beszereltem egy külön vonalat a lakásomból a szerkesztőségbe. Ezen a szerkesztőségi automata központon keresztül szoktam őt felhívni.
- Bolton: Olaf Gibart halála természetes úton következett be, vagy az is gyilkosság volt?
- Lissofor: Erről nem tudok semmit. Csak gyanítom, hogy az sem lehet véletlen. . . Hiszen arról volt szó, hogy mindenkit még kell ölnünk, aki részt vett a *Triton*-expedícióban.
- Bolton: Kivéve őt.
- Lissofor: Igen, kivéve Karr Donnort. . .

Hangszalag vége

119. sz. ügyirat:
EURPOL

Lisszaboni Kapitányság

M-101907

Szolgálati távirat

Feladva: Lisszabon

- europolis eurpol bnc lopez felügyelő
- azonnal utazz belgrádba – hotel aivalában találkozunk
- bolton

120. sz. ügyirat:

Lisszaboni Kapitányság

Szolgálati távirat

Feladva: Lisszabon

- belgrád eurpol kapitányság – mastevic kapitánynak-
személyesen – bizalmas – titkos
- válogatott embereiből azonnal alakítson háromfőnyi
fegyveres brigádöt – . jelentkezzen velük hotel aivalában,
bert lopez felügyelőnél – a. bolton bnc. vez. felügy.

121. sz. ügyirat:

EURPOL

Lisszaboni Kapitányság

1011001 0001101000111

M-101908

Szolgálati távirat

Feladva: Lisszabon

- belgrád hotel avala rob nandor
- teljes készenlét azonnal – lopez útban önhöz – éjfélt előtt
érkezem – további parancsig várni – bolton

122. sz. ügyirat:

Központ

EUR – Europolis

Videohívószámok: 0186-0191

Kihallgatási jegyzőkönyv

Folytatás. Előző száma: SEL-816 813

13.6 7. Felvéve az europolis 16-os kórházban 0811-én.

Megjegyzés: mint az előzőknél. Beszél: Aldor Bolton.

... Éjfél előtt mindnyájan a helyszínen voltunk, teljes készenlétben. A belgrádi szálloda szobájában rajtam kívül ott állt Lopez, Rob Nándor, Mestevic kapitány, valamint az utóbbi három legjobb embere az itteni rendőrség állományából. Egyeztettük óráinkat.

– A legfontosabb – kezdtem – az, hogy ne szökhessen meg. Ezért a letartóztatás módját nagyon meg kell fontolni. Ami azt illeti, útközben kigondoltam egy tervet. A szereposztás eszerint a következő: én felkeresem az intézet vezetőjét, és közlöm vele, hogy mi a szándékunk. Erre azért van szükség, nehogy egyes ütődött videoriporterek később emberrablással gyanúsítsanak bennünket. . . Közben maga, Nándor, két emberrel elállja az intézet lakóépületének két alsó kijáratát és a tetőn levő légitaxi-leszállóhelyhez vezető ajtót. Lopez, Mestevic kapitánnyal és egy emberrel behatoltok az épületbe, és végrehajjtátok a letartóztatást. Sugárpisztolyát mindenki tartsa készenlétben. Ha szökni akar, lőni kell, de csak végtagba. . . A felelősséget én vállalom.

Elindultunk. Az utcán alig volt forgalom. A város fényben úszva ragyogott. A kapuban ismét utunkat állták a fegyveresek. Embereim mögém csoportosultak. Felmutattuk igazolványainkat. Némi tünődés után mindnyájunkat beengedtek az előcsarnokba, a kétoldalt alattomosan pislogó automaták közé.

– Az igazgatóhoz – mondtam az elektrokocsi vezetőjének. Lopeznek pedig odaszóltam: – Ti a 162-esbe, a negyedik emelet huszonötös szobába menjete.

Két hosszú épülettel odébb álltunk meg. Lopezék kocsija már eltűnt a sötétben. Csak a bejáratoknál égtek lámpák.

– Hová, kihez, milyen ügyben – mondta monoton hangon az őrzőautomata, és becsapta orrom előtt a rácsot. Szó nélkül betettem mágneses érzékelőjébe az igazolványomat. A rács felcsapódott.

– Az igazgatóhoz.

– Harmadik emelet ötös ajtó, lift balra – felelte ugyanolyan közönyösen. Még jó, hogy a rendőrség igazolványai – a szó legszorosabb, értelmében – nyitnak minden zárat, amit fickók őriznek. Az igazgató álmosan nézett fel papírjaiból. Dolgozott még, de úgy látszik, elaludt íróasztala mellett.

– Nos? . . .

Bemutatkoztam. Egyszerre kirepült szemeiből az áiom.

– Milyen ügyben?

– Le fogom tartóztatni egyik tudósát.

– Ne tréfáljon – mondta.

– Komolyan beszélek.

– De miért? . . . Hiszen itt mindenki a Vezető Tanács külön megbízása alapján dolgozik, erre csak a legfeddhetetlenebb kutatók kaptak engedélyt, s ez kitüntetésnek számít. . .

– Mindez nem akadályoz meg egyeseket, hogy szabad idejükben gyilkosságokat kövessenek el – mondtam hidegen. Az igazgató visszazökkent székébe. – Sajnálom – szóltam, és csendesen betettem magam mögött az ajtót.

Karr Donnor aludt, mikor Lopez bekopogott.

– Ki az? . . . – kérdezte a tudós, s hozzátette:

– Nyitva van!

Lopez már ment is befelé, a többiek mögötte.

Rob Nándor azonnal az ablakhoz állt, Lopez az ágyhoz sétált. Kezükben a fegyverek Donorra szegeződtek.

– Öltözzön fel, Donnor úr – mondta Lopez. – Velünk jön.

– De miért? – kérdezte, az ágyon ülve.

– Le van tartóztatva – feleltem, mert ekkor értem oda én is.

– Maga is itt van, Bolton? . . .

– Amint látja. . . Nem szalasztok el egyetlen alkalmat sem, hogy személyesen találkozhassem önnel. Csak azt sajnálom, hogy eddig több ízben lekéstem ezekről a találkozásokról például Derk Ruis lakásán, a Marson vagy az europolisi rakéta-pályaudvaron. . .

Megértette. Csak nézett rám azokkal az átható szemeivel. Az arca halálosan komoly volt.

– Szóval vége a játéknak – mondta halkán –, ugye, Lissofor volt?

– Igen – feleltem.

– Mindig tudtam, hogy gyenge – így ő.

Felöltözött lassan mozgott. Fáradtnak látszott. A fiúk minden mozdulatát lesték. Mestevic átkutatta a ruhadarabokat, mielőtt Donnornak nyújtotta volna őket.

– Nem akar magával vinni semmit? – kérdeztem,

Körülnézett, mintha álomból ébresztették volna fel. Szeme körbeszaladt a lakásban:

– Semmit – mondta. – Mehetünk.

Különgépen mentünk Europolisba. Mestevic és emberei elkísértek bennünket – ezt én kértem, nehogy meglepetések érjenek útközben.

Donnort a Főkapitányság egyik felső emeletén levő egyszemélyes, superbiztos zárkába zárták. Lopezzel lepihentünk egy kicsit. Előbb ugyan fel akartam hívni Tillát, de letettem erről a tervről. Jobb, ha egyelőre minél kevesebben tudják meg Donnor leleplezését.

Reggel hétkor a rendőrök felvezették Donnort a szobámba. Rexton nem jött be aznap megint valami interkontinentális csempészügyben tanácskozott, ezúttal Ausztráliában. Csak délutánra várták vissza.

Donnor sápadt volt, de teljesen nyugodt. Arcáról olykor még a szokott komoly kifejezés is eltűnt. Hanyag mozdulattal ült le szétvetette lábait. De nem figyelt ránk – maga elé nézett.

Lopez bekapcsolta a hangfelvevő készüléket, sőt a videokamerát is, gondolván, hogy a távközlőnek is kell majd juttatni később valamilyen anyagot.

– Ne fáradjon – élénkült fel hirtelen Donnor. Szavait Lopezhez idézte, de nekem is szólt: – Nem fogok beszélni. . .

– Nem? . . .

– Nem. Illetve. . . elmondok mindent, ha két feltételemet teljesítik.

– Ön most nincs abban a helyzetben, hogy feltételeket szabhasson – válaszoltam.

– Bizonyos fokig igen – felelte Donnor, mozdulatlanul ülve. – A bizonyítási eljárás rendkívül sok időt vesz majd igénybe. . . Ezt az időt én megrövidíthetem, ha önként elmondok mindent, a legkisebb részletig. Sok energiát és fáradságot takarítanak meg, azonkívül jó fényben fog ragyogni az EURPOL csillaga, ha a kamerák elé állok, és ott teszem meg beismerő vallomásomat. . . Ez tehát az egyik feltétel: vallomásomról helyszíni, élő közvetítést kérek a globális videohálózatban.

– És mi lenne a másik feltétele?

– Hogy jelen legyen kihallgatásomkor az Elnök is.

Meglepődtem, de ezt nem mutattam. Volt már dolgom bűnözőkkel, akiknek a beteges, hírnév utáni sóvárgása letartóztatásukkor a leghetlenebb ötleteket sugallta. Vajon mi lehet a célja Donnornak? . . . Nem primitív ember

ő, aki csak hírnévre vágyik. Valami egészen más rejtőzhet itt a dolgok mélyén. . . De micsoda?

– Most visszamehet a fogdába – mondtam. – Majd később hívjuk.

Felhívtam az Elnöki Hivatalt.

123. sz. ügyirat:

VIDEOMŰSOROK

HÁLÓZATA

Központi Adóállomás

Europolis CV 8101

Archívum JC-892 126 543

1 pld. EURPOL részére kiadva

Videofelvétel

Hangszalag másolata kép nélkül

Készült 24280725. – 09.3510.56 között az EURPOL europolisi főkapitányságának épületében Karr Donnor gyilkosságokkal gyanúsított személy kihallgatásán. Jelen vannak: Karr Donnor, valamint az Elnök, A. Bolton és B. Lopez az Eurpol részéről és a VMH riportere. A felvétel teljesen megegyezik az ugyanakkor Világadásba ment műsorral.

Rporter: Kedves nézőink, rendkívüli közvetítést adunk Europolisból, a rendőrség székházából. Még mielőtt közölnénk, miért is szakítottuk meg műsorunkat, egy jó hírem van az önök számára: letartóztatták a lassan hírhedtté váló Triton-gyilkossági ügy oly sokáig keresett feltételezett elkövetőjét! . . . Igen, kedves nézőink pár másodperc múlva látni fogják őt, úgy, hogy helyszíni közvetítést adunk kihallgatásáról. Az ügy fontosságára való tekintettel jelen lehetünk

mi is... És most lássuk! A férfi, akit a rendőrség a szörnyű tettek elkövetésével gyanúsít, Karr Donnor, a *Triton*-expedíció volt tagja! . .

Bolton: Megkezdjük a kihallgatást. Neve?

Donnor: Karr Donnornak szólítanak.

Bolton: Tehát Karr Donnor. Utolsó lakhelye?

Donnor: Belgrád, Vezető Tanács Kutatóintézete.

Bolton: Hol és mikor született?

Donnor: Ezekre a kérdésekre szeretnék később válaszolni.

Lopez: Miért?

Donnor: Ez is ki fog derülni a későbbiek folyamán.

Bolton: Figyelmeztetem, hogy ez ellenkezik a szabályokkal.

Donnor.: Tudok róla. De fontos mondanivalóm van, mely mindent megmagyaráz majd ezzel az üggyel kapcsolatban.

Bolton: Ön részt vett a két évig tartó *Triton*-expedícióban.

Donnor: Igen.

Bolton: A visszaút alatt ön elkövetett egy, az emberiség szempontjából nagyon nagy jelentőségű bűntettet.

Donnor: Nem tagadom. Kivettem a pályakódoló gép memóriaegységét, és megsemmisítettem a beléje táplált pályaadatok egy részét. Ezzel valószínűleg rekonstruálhatatlanná vált az X-bolygóról a Földre vagy fordítva vezető pálya.

Bolton: Miért tette ezt?

Donnor: Meg akartam akadályozni, hogy a földi emberek valaha is eljussanak arra a bolygóra.

- Bolton: De milyen érdeke fűződött önnek ahhoz, hogy a túlnépesedett emberiség ne hagyja el a Földet?
- Donnor: Ezt nem mondtam. Én csak azt akartam, hogy az emberek milliói ne az X-bolygóra telepedjenek, bármennyire alkalmas is az a hely az emberi életre.
- Bolton: Tehát csak az X-bolygó ellen van kifogása. Miért? . . .
- Donnor: Mert az a bolygó lakott.
Csend.
- Bolton: Lakott? . . . Úgy érti, hogy intelligens lények lakják?
- Donnor: Pontosan ezt akartam mondani.
- Bolton: Ander Severa, aki szintén tagja volt ennek az expedíciónak, ugyanezt állította.
- Donnor: Igaza volt. Bár az ő kutatásai nagyon is kezdetleges stádiumban szakadtak félbe. Mikor elhagytuk a bolygót, Severa még nem volt tudatában, mit is fedezett fel. Ezt már csak útközben, az adatok elemzése közben érthette meg.
- Bolton: Ez esetben viszont nagyon érdekelne, hogy ön honnan veszi a bizonyosságot? Miért olyan biztos abban, hogy az X-bolygón intelligens, értelmes lények élnek?
- Donnor: Bizonyítékaim vannak rá. Mindenkit meggyőző, egyértelmű bizonyítékok.
- Bolton: Nehéz ezt elhinni. De ennek bizonyítására majd később kerüljön sor. Előbb az érdekelne, hogyan követte eJ a gyilkosságokat.
- Donnor: Megmondtam, hogy megadok minden felvilágosítást. Kérdezzenek.

- Bolton: Beismeri, hogy ön vette rá Alves Lissofort, a lisszaboni Globo című napilap főszerkesztőjét, hogy Menandes nevű cinkosával együtt gyilkolja meg Ander Severát?
- Donnor: Beismerem.
- Bolton: Beismeri-e, hogy ugyanezt a Lissofort különféle – reális és irreális – ígéretekkel rávette: használja fel az úgynevezett „Földön Maradók Szövetségét” az ön egyéni céljainak elérésére, vagyis annak megakadályozására, hogy földi úrhajók ismét eljuthassanak az X-bolygóra? . . .
- Donnor: Elismerem – de nem az én egyéni érdekeimről volt szó.
- Bolton: Beismeri-e, hogy előre megfontolt szándékkal rábeszélte Erik Natal helsinki lakost, hogy az ön által megjelölt személyekkel Rotterdamba utazzon?
- Donnor: Igen.
- Bolton: Beismeri-e, hogy ott ezek az emberek – akik mellesleg szintén le vannak tartóztatva Rotterdamban az ön utasítására megölték Erik Natalt, és személyi lapját önhöz továbbították?
- Donnor: Igen, beismerem.
- Bolton: Ez eddig két gyilkosság, melyeknek ön csak értelmi szerzője volt. De egy másik esetben már saját kezét szennyezte be vérrel. Beismeri-e, hogy 0712-én de. 11 óra körül behatolt Derk Ruis professzor, a Triton-expedíció volt parancsnokának europolisi lakásába, és ott megölte a professzort? . . .
- Donnor: Ezt is beismerem.

- Bolton: Beismeri-e, hogy ezek után Erik Natal személyi lapjával – kihasználva azt a, tény, hogy Natal meglehetősen hasonlított önhöz – a Marsra utazott, és ott 15-én a kora reggeli órákban megölte Raf Kassám úrpilótát, a *Triton*-expedíció volt tagját?
- Donnor: Beismerem.
- Bolton: Beismeri-e, hogy ezek után két ízben tört Tilla Lanti biokémikus, europolisi lakos életére?... Egy ízben ismét csak megbízottakkal dolgozott – gondolok itt a nemrég történt tűzvészre, mikor felgyújtották azt a házat, ahol T. Lanti lakott.
- Donnor: Beismerem.
- Bolton: Beismeri-e, hogy 0718-án, ugyancsak Europolisban a rakéta-pályaudvar éttermének mellékhelyiségében sugárpisztollyal megölte Ruiko Miyamoto marsi lakost, mivel azt hitte, hogy az illető az Eurpol besúgója, aki információkat akar kicsikarni Lissofortól?
- Donnor: Beismerem. De . . .
- Bolton: Beismeri-e, hogy ön bérelte fel Carlos Benera dél-amerikai lakost, hogy ölje meg Olaf Gibartot, aki szintén a *Triton*-expedíció tagja volt?
- Donnor: Ezt is elismerem.
- Bolton: Ez eddig hat gyilkosság, melyből hármát saját kezűleg követett el. Nem említettem még néhány sikertelen próbálkozást, például a Menandes elleni mérgezési kísérletet, melyet Lissofor az ön utasítására követett el.
- Csend.*

- Bolton: Most beszélhet. Próbálja megmagyarázni, miért tette mindezt.
- Donnor: Ez nehéz lesz.
- Lopez: Gondoljon arra, hogy ebben a pillanatban az egész Föld önt figyeli. Sok milliárd bírása van, Donnor. Nekik nem lehet hazudni.
- Donnor: Nem is áll szándékomban. Kérem, felügyelő úr: most kérdezze az adataimat. Az talán fényt fog deríteni erre az ügyre. . .
- Bolton: Az adatait? . . . Kérem! Tehát: hol és mikor született?
- Donnor: Földi években számolva: huszonkilenc évvel ezelőtt.
- Bolton: Ez képtelenség. Ön nem mond igazat. Hiszen nyilvánvaló, hogy. . .
- Donnor: Huszonkilenc földi évvel ezelőtt születtem.
- Bolton: Hol?
- Donnor: Az X-bolygón.
- Csend.*
- Elnök: Ez lehetetlen! . . .
- Donnor: Igen. Én nem vagyok földi ember. Én egyáltalán nem vagyok ember!
- Bolton: Ha ragaszkodik ehhez az állításához. . .
- Donnor: Ragaszkodom hozzá.
- Bolton: . . . akkor kénytelen leszek orvosszakértőkkel megvizsgáltatni önt.
- Donnor: Ugyanezt akartam kérni. De – ellentétben a rendőrséggel – én nem elmeszakértő vizsgálatának szeretném alávetni magamat, hanem – video-elektroenkefalográfiai vizsgálatot követelek.
- Bolton: Elektroenkefalográf. . .

Donnor: Igen. Ez bebizonyítja majd, ki vagyok és honnan jöttem.

Bolton: Most már mondjon el mindent.

Donnor: Köszönöm – ezt a kérdést vártam már régen. Nagyon nehéz az egyedüllét. . . És én egyedül vagyok. Már régen egyedül. . . De az elején kezdem. Előre is figyelmeztetnem kell önöket, akik itt ülnek, és mindenkit, aki figyeli ezt az adást – én nem önök közül való vagyok.

Nálunk más az idősámítás. Huszonkilenc földi évnek megfelelő időt nálunk csak az öreg emberek érnek meg. Bár persze vannak eredményeink a gerontológia területén, mégis. . .

Az X-bolygón születtem, ott is éltem le életem java részét. Tudós voltam. A tudományág, melyben tevékenykedtem, hasonlított a Földön is-ismert alkalmazott informatikához, bár nem az volt. . . Mi ott a talajszint alatt építettük fel civilizációnkat. Légkörünkből ugyanis hiányzik néhány felső réteg, például az ózonréteg, mely például itt önöknél megvédi a szerves életet a Nap káros sugárzásától. . . Mi nem jöhettünk fel a felszínre, legfeljebb éjjel, akkor is csak nagyon rövid időre. Életünk teljesen a földalatti életmódhoz alkalmazkodott. Ott viszont – évmilliók alatt – rengeteget fejlődtünk, értelmet, majd tudást szereztünk, aztán lett technikánk, tudományunk, művészetünk. . .

Nem fogok most civilizációnkról, művészetünkről, érzelmi életünkről, viszonyainkról beszólni. . . Nem fontos. Tény, hogy tudósaink sok mindent megoldottak már, amire önök itt a Földön egyelőre hiába keresik a választ. A telepáciában például nagyon előre haladtunk. . .

Kidolgoztuk annak módszerét, hogy egy másik lény – nem feltétlenül hozzánk hasonló felépítésű lényről van szó – agyába be tudunk hatolni, miáltal nemcsak gondolatainkat, ötleteinket, parancsainkat tudjuk az illető

lény agyába továbbítani, hanem. . . akár mi magunk is bele tudunk bújni az illető testébe, belefészkelni magunkat az agyába, és attól kezdve irányítani őt. . . Bonyolult dolog lenne ezt elmagyarázni, sok ezzel kapcsolatos fogalomra önöknek még nincs is szavuk. Természetesen nem arról van szó, hogy fizikai értelemben bújunk bele a másik lénybe nem. Tudatának egy részét – vagy egészét – hajtjuk uralmunk alá. Kérem, figyeljenek rám jól. Lehet, hogy primitív szavakkal fejezem ki magam – de figyeljenek jól. Mert amit most mondok, már nem fogom többé megismételni.

Egy napon kiterjedt megfigyelő szolgálatunk jelezte, hogy nagy sebességű tárgy közeledik bolygónkhoz. A különös valami leereszkedett felszínre, ott is maradt. Akkor már sejtettük, hogy olyan lények érkezhettek, akik megoldották a bolygóközi utazások problémáit, mely számunkra technikailag – az említett sugárzás miatt – olyannyira kockázatos volt, hogy soha meg sem mertük próbálni. . . A jövevényeknek minden lépését megfigyeltük – ahogy itt mondanánk – optikai-elektronikus megfigyelőrendszerünk segítségével. Láttuk, amint ezek a lények kijönnek az űrhajóból, és szétszélednek a környéken. Nyilvánvaló volt, hogy kutatásokat folytatnak, meg akartak tudni mindent bolygónkról.

Földalatti életünk ellenére nálunk elég magas színvonalon Van a csillagászat és az űrkutatás, legalábbis ami az elméleti asztronómiát illeti. Voltak terveink – csak terveink sugárbiztos űrrakéták felszín alatti támaszpontokról történő kilövésére, de ezek egyelőre még csak tervek.

Sokáig figyeltük a *Tritont* és legénységét.

Majd vezetőink elhatározták, hogy közelebbről is megismerkednek velük. Bár a kapcsolat felvétele szinte teljeseen lehetetlen volt, tudtuk: ha egyszer csak néhány

órára sikerülne a kezeink közé kaparintani valamelyik űrhajóst! . . .

Hosszú – földi időszámítás szerinti – napok teltek el. Végül az egyik idegen egy délután eltévedt, a korán beálló sötétség miatt nem talált vissza űrhajójához, és az éjszaka egy szakadékszerű mélyedésben érté, ahonnan az éjszaka folyamán nem tudott kivergődni.

Ezt az űrhajóst Karr Donnornak hívták.

Kijelölt társaink foglyul ejtették az idegent.

Elkábították, és behozták egy barlangba, majd leszállítottuk mélyen a felszín alá. Itt kezelésbe vettük.

Tudósaink először is megállapították róla mindent, amit csak lehetett. Aztán az értelmes idegírányító berendezését, vagyis az agyát vizsgálták meg. Örömmel állapították meg, hogy besugározható vagy programozható, vagyis agykérgének egyes mezőit fel lehet használni céljainkra. Emlékezősejtjeinek néhány milliárdjából kiirtották az oda valamikor bekódolt régi emlékeket, és helyettük újakat ültették oda: olyanokat, mélyek magukban hordozták egyikünk, tehát egy X-bolygóról való tudós gondolatait, céljait, szándékait. . .

Gyakorlatilag egy ilyen besugárzás után már csak lényének kb. 80 %-ában volt ember – a többit az az X-bolygólakó foglalta él tudatában, akinek agyfelvételét fejébe sugározták. . .

Mint informatikai szakértőt, engem jelölték ki arra a célra, hogy agyamat részben behelyettesítsék Karr Donnor agyába. Testem és agyam többi része – az üres része – mélyhűtött állapotban vár rám az X-bolygón. Ahol születtem. És ahová már soha többé néni térek vissza. . .

Másnap reggel Karr Donnor – vagyis részben én – felébredt kábult álmából, és elindult abból a völgyből, ahol találta magát, a *Triton* felé.

Fejében már én voltam, én irányítottam gondolatait. Csodálkozva, de hidegvérrel vettem szemügyre mindent az idegen űrhajóban az ajtók zárjától kezdve a lépcsőig, a műszereket, az ételeket, a képeket, az irányító- és emlékezőberendezéseket, laboratóriumokat, mindent.

Ezeknek java, része létezett nálunk is, de mennyire más formában, sokszor egészen más elven alapulva!... Ismereteim ezekről a furcsa lényekről óráról órára halmozódtak. Így telt el néhány nap. A mieink pedig várták a híreket. A megegyezés szerint, 8-10 nap múlva el kellett volna mennem Karr Donnor testi mivoltában ugyanarra a helyre, ahol az történt, és a barlangban beszámolni társaimnak tapasztalataimról.

Ha ezen időszak alatt bebizonyosodott volna, hogy az idegenek békés szándékú jövevények, akik nemsokára elhagyják bolygónkat, és soha többé nem jönnek vissza – akkor hamar visszaadtuk volna Donnornak régi emlékeit, felszabadítottuk volna teljes agyát, és ismét teljes értékű ember és csak ember lett volna, én pedig máig is otthon élnék.

De nem így történt, és ennek oka egy véletlen volt: tény, hogy az X-bolygó annyira hasonlított a Földhöz. Az életviszonyok túlon túl is megfelelték itt a földi embereknek. És ha ennek a hat embernek megfelelték, miért ne feleltek volna meg ezernek, százezernak, milliónak?... Űrhajós társaim – Derk Ruis, Kassám, Severa, Gibart, Lanti – mindennapi beszélgetéseikben egyre gyakrabban ismételték egy szót: Invázió. A földi emberek el akarták foglalni a bolygót, kisajátítani maguknak. Mi – bár csupán a felszín alatt élhettünk – tudtuk, hogy tömeges méretű idetelepülésük után nyilván hamar felfedeznek bennünket, és... Az ismeretség kötés békés kimenetele felől aggályaink támadtak. Elhatároztuk, hogy megsemmisítjük az űrhajót, legénységével együtt.

Csend.

Igen, ezt kellett tennünk. És ma is állítom, hogy ez lett volna a leghelyesebb, amit az adott pillanatban tehattünk volna. De elkéstünk. Míg mi – tudósaink és én – azon tanakodtunk, hogyan hajtsuk ezt végre, Derk Ruis professzor, az expedíció vezetője hirtelen úgy határozott, hogy a *Tritonnak* el kell hagynia a bolygót. Az ő szempontjából igaza volt: az úrhajó menetkész állapotban volt, a kutatásokat pedig nem lehetett, nem kellett a végtelenségig folytatnia, hiszen szándékukban állt visszajönni ide később. . .

Nekünk pedig már nem maradt sok időnk.

Tudósaink telepatikus úton válaszoltak ugyanúgy küldött üzenetemre: menjek el a *Tritonnal*, ismerjem meg a bolygót, ahonnan ezek az idegenek ide érkeztek, és ha lehet: még útközben vagy ott a helyszínen tegyek meg mindent, hogy soha többé ne térhessenek vissza az X-bolygóra. . .

Ezért semmisítettem meg a visszaút alatt a pályakódológép adatait, ezért öltem meg a legénység egyes tagjait itt a Földön. Megtehettem volna ezt még útközben is – de akkor nem jöhöttem volna el, hogy megismerjem az embereket, az Embert. Földi ember bőrében kellett megtudnom, milyenek ezek az idegenek, mit értek el eddig, milyen szinten áll tudományuk, technikájuk, főleg pedig az űrkutatásuk. . .

Hamar rájöttem már itt a Földön, hogy a pályakódológép emlékezetének megsemmisítése hiba volt. Ez csak feltűnést és gyanút keltett, azonkívül a résztvevők még emlékezhetek rengeteg adatra, melyekkel részben rekonstruálni lehetett az X-bolygóra vezető utat. . . És hamar, nagyon hamar el akarták indítani a következő expedíciót. Cselekednem kellett.

Akkor már tudtam, hogy sokan vannak itt a Földön is, akiknek nem tetszik a távoli bolygó meghódításának, benépesítésének eszméje. Kapcsolatba kerültem velük, álnéven cikkeket helyeztem el a sajtójukban, egyik vezetőjüknek, aki csak a háttérből irányította a dolgokat nagy hatalmat ígértem. Belátták, hogy nem beszélek a levegőbe: hatalmamnak kézzelfogható bizonyítékait adtam személyemet a háttérben tartva, óriási propagandát csináltam a Földön Maradóknak, a Mars benépesítéséért küzdő csoportoknak és másoknak.

Ismételten beismerem, hogy meggyilkoltam több földi embert. Mindnyájan valamilyen kapcsolatban voltak a *Triton*-expedícióval, és az X-bolygó létét veszélyeztették. Mert én mindezt azért követtem el, hogy megmentsem szülőhazámat, az önök által X-bolygónak nevezett égitestet az emberiség inváziójától. Sok ok készített erre. Például az, hogy bár az expedíció egyik tagja, Ander Severa bizonyítékokat tárt önök elé, mely szerint azon a bolygón intelligens lények nyomait fedezték fel – a Vezető Tanács ezt az információt elhallgatta a tömegek előtt, csak azért, hogy tovább hirdethesse a kirajzás vagy invázió politikáját. Másodszor: eljöttem ide, és szemügyre vettem az emberiséget. Megismerkedtem a történelemmel. Önök – kétségkívül sokat fejlődtek, sok nehézségen mentek keresztül –, de még nem érkeztek el arra a fokra, hogy én nyugodt lelkiismerettel belenyugodhatnék az önök inváziójába. Az X-bolygó ugyanarra a sorsra jutna, mint a Föld: esztelenül kiaknázott ásványi kincsek, fogyóban levő energiakészletek, túlnépesedés – a fejetlen népesedési politika következménye –, a természetes környezet nagymértékű megsemmisítése. . . Nem!

Önöknek még itthon is van mit tenniük. Ha kapnának egy teljesen más, még tiszta bolygót – azt is tönkretennék, és sok évszázadra lenne szükség, míg a hibákat

helyrehoznák. Vagy nem is hoznák helyre, hanem odébbállnának egy másik, időközben felfedezett Földszerű bolygóra, ott hagyva, elpusztítva az X-bolygót. . . Nem. Az X-bolygó lakosainak nincs szüksége önökre. Végeztem.

Bolton: Be is kell bizonyítani állításai igazát. Ez így, eddig – lehet mese is. . .

Donnor: Be tudom bizonyítani, hogy nem vagyok földi értelemben vett ember. Egy videoelektroenkefalográfiai vizsgálat azonnal kimutatja, hogy agyam nem az emberek agyához hasonló hullámokat bocsát ki.

Elnök: Hívassunk szakértőket.

Bolton: Az EURPOL szakértőgárdája minden pillanatban készenlétben áll. Telefonálok nekik.

Donnor: És még egy másik bizonyítékom is van.

Szakértők – orvosok, technikusok – jönnek, Donnor fejére elektródokat helyeznek. Nagy képernyőjű készüléken hullámos vonalak jelennek meg, melyek papírszalagon is rögződnek egyidejűleg. A szakértők ezt figyelik.

1. Szakértő: Az elektroenkefalogram az agykéreg működését kísérő elektromos feszültségváltozásokról készített felvétel. A normális ember felvétele négy hullámtípust különböztetünk meg: 1. az alfa-hullámok, ezek ritkán jelennek meg 2. a béta-hullámok, ezek szapora, de kicsi kilengések, 3. a delta-hullámok igen nagyok, de ritkák és a 4. théta-hullámok, átmenetet képeznek az alfa- és delta-hullámok között. Az alfa-hullámok teljesen kikapcsolódtak, de nem alvó embernél láthatók. A bétahullámok a figyelő embert jellemzik. Az alvás hullámai

a delta-hullámok, a théta-hullámok pedig az alvás és ébrenlét közti átmeneti állapotban alakulnak ki.

2. Szakértő: Rögton képet kapunk Donnor úr agyműködéséről.

1. Szakértő: Ezzel a módszerrel szoktuk analizálni a szellemi funkciók agyi igénybevételét, a központi idegrendszer terhelését. . .

2. Szakértő: Itt a felvétel első része. . .

1. Szakértő: Ez lehetetlen! . . .

2. Szakértő: Ilyet még sohasem láttam.

Bolton: Mondjanak már valamit nekünk is.

1. Szakértő: Hát ez. . . mintha nem is EEG-felvétel lenne!

2. Szakértő: Tele van alfa-hullámokkal!

1. Szakértő: És bővelkedik delta-hullámokban is, holott Donnor úr egyáltalán nem alszik, mint láthatják.

2. Szakértő: A szem behunyása után pedig egyáltalán nem következnek be az úgynevezett nyugalmi hullámok. Mintha az alany agya állandó, szüntelen figyelő, éber állapotban lenne.

1. Szakértő: Ezt bizonyítja a béta-hullámok egyenletes, állandó jelenléte is. . .

Bolton: Vegyék le az elektródokat. A felvétel egy másolatát kérem majd elküldeni hozzám.

Szakértők távoznak.

Donnor: Igazat mondtam. Most már elismeri? . . . .

Bolton: Én mindig kételkedem. Ez a foglalkozásom.

Lopez: Ön még egy bizonyítékot említett.

Donnor: Igen. Ez lesz a végső bizonyíték.

Lopez: Végső?

Donnor: Igen. A halálom.

- Bolton: Bár háromszoros gyilkosságért halálbüntetés járna. . . De ezt a büntetésformát már régen eltörölték a Földön.
- Donnor: Mi az X-bolygón rövidebb életűek vagyunk, mint a földi emberek. Ottani viszonylatban én már akkor is idős voltam, amikor Donnor agyába kerültem. Éppen sok tapasztalatom és korom, valamint mérlegelő-analizáló-döntőképességem miatt jelöltek engem erre a célra. Az, hogy utazásom elhúzódott, nem a mi hibánk. És én már soha többé nem térhetek vissza az X-bolygó földjére, a távolság miatt. . . Míg azt legyőznénk, nekem letelik az időm.
- Bolton: Mintha sajnáltatni akarná magát a nézők előtt.
- Donnor: Nem igaz! Nem azért kértem, hogy ilyen körülmények között – az Elnök és a világ előtt – tehessem meg vallomásomat, hanem, mert így már többé nem lehet majd eltitkolni, hogy az X-bolygó lakott égitest, hogy az ott élő értelmes, civilizált, tudománnyal és technikával rendelkező lények nem akarják, hogy egy másik bolygó lakói elfoglalják lakóhelyüket.
- Bolton: Ez nagyon szépen hangzik. De önt ez sem menti fel a sorozatos gyilkosságok vádja alól.
- Donnor: Majd véget vet a kérdésnek a halálom.
- Bolton: Arról majd ráérünk beszélni később.
- Donnor: Nem. Mi ezt meg szoktuk érezni előre. . .
- Lopez: Ez együtt jár majd az ön teste, Karr Donnor földi ember halálával is?.,..
- Donnor: Nem tudom. Ilyen eset még nem volt. Ez lesz az első. . .

Bolton: A kihallgatást egyelőre befejezzük.
Riporter: Kedves nézőink, befejezzük közvetítésünket az europolisi rendőrkapitányság épületéből. Marsi és ázsiai nézőinknek jó éjszakát kívánunk. . .

Rögzített videoműsor vége

124. sz. ügyirat:

R-22-57-39-81

EURPOL

Titkos Lehallgató és Rögzítő Alközpont

Főkapitánysági Épület

Europolis

Körzet: 89.

Videóhívószámok: titkosak

BIZALMAS!

Jelentés titokban lehallgatott telefonbeszélgetésről hangszalagkazettáról

Történt: 24280725. – 13.11-13.15 között.

Beszélők: EURPOL Főkapitányság E82116546 sz. készülékről

B. Lopez BNG felügyelő és az europolisi T-88453672 sz. magánkészülékről Aldor Bolton

BNG vez. felügyelő. Jelen van T. Lanti is. A beszélgetést Lopez felügyelő kezdeményezte hívással.

Lopez: Bolton urat keresem.

Lanti: Azonnal adom. . . Aldor Bolton: Tessék, Bolton.

Lopez: Bért vagyok. Öregem, a riporterek kikészítenek itt engem, ha nem jössz azonnal. . . Mindenki téged akar látni, veled beszélni. Már felállították a videokamerákat!

Bolton: Nem baj, majd hazamennek.

Lopez: Ezt úgy érted, hogy. . .
Bolton: Igen, pontosan úgy. Nem megyek most oda.
Nincs időm.
Lopez: Hát mit csinálsz?
Bolton: Gondolkozom.
Lopez: Ne viccelj.
Bolton: Ha ez neked vicc. . .
Lopez: De te vagy a nap hőse! Ezek itt összetörik magukat, hogy egy szavadat elkaphassák, egy háromdimenziós képet készíthessenek rólad. . . .
Bolton: Inkább azt meséld el, mi van Donnorról.
Lopez: Semmi – ül a fogdában.
Bolton: Jól vigyázzatok rá.
Lopez: Miért, te nem jössz be holnap sem?
Bolton: Felhatalmazlak, hogy közöld a riporterekkel meg a videósokkal: a Holdra utazom Tilla Lantival együtt..
Lopez: A Holdra? . . . Gratulálok.
Bolton: Féltreértettél. A nyomozás, még nincs befejezve.
Lopez: Hogyhogy nincs? Donnor a börtönben, a gyilkosságokra fény derült! . . .
Bolton: Számomra még nem világos minden. Lehet, hogy kissé nehéz a felfogásom. . . Azonkívül az Elnök személyes engedélyt adott, hogy betekintsek a *Triton* hajónaplójába. Ezt nem szeretném elmulasztani.
Lopez: Mondd meg őszintén: te még mindig nyomozol. Igaz?
Bolton: Igen.
Lopez: Jó. . . Megmondom az újságíróknak, amit kértél. Azt is elmondhatom, hogy még folytatod a nyomozást?

- Bolton: Kiegészítem, Bert. Kiegészítem. . . Tudod, ezek a video-fickók nagyon szeretik az ilyen kifejezéseket. Szóval kiegészítem a nyomozás eredményeit.
- Lopez: Értem. Sok szerencsét. Mikor jössz vissza? . . .
- Bolton: Hamarosan.

Beszélgetés vége

1 példány marad letétben a Triton-ügy aktáihoz csatolni.

125. sz. ügyirat:

Távközlési Hivatal

Föld Osztály

EUR Alosztály

– a Triton-ügy további fejleményei

– europolis 24280725 – 14.33 váratlanul riasztották az eurpol főkapitányság orvosi ügyeletét – a fogda egyetlen lakója karr donnor hirtelen rosszulétre panaszkodott – a helyszínre érkező orvosok már csak a halál beálltát tudták megállapítani – a mesterséges reanimáció sem járt sikerrel – a rendőrség szóvivője az eset kapcsán nem nyilatkozott

UTASÍTÁS: összes hírközlő szeronek azonnali adásba!

EK-X-169-28514

126. sz. ügyirat:

EURPOL

11111011000111111111

Európai Bűnüldözési Központ

Europolis

Kihallgatási jegyzőkönyv

Készült Tilla Lanti biokémikussal. Földi – europolisi – lakossal a HOLD 4-es bázison 24280727-én.

Jelen vannak:

D. Rexton, az EURPOL igazgatója,

B. Lopez, az EURPOL BNC felügyelője.

Rexton: Az úttal kezdje, kérem. Mikor a Holdra mentek Boltonnal. . .

Lanti: Huszonötödikén délután volt. . . Akkor, még nem tudtam, hogy Aldor. . . szóval Bolton felügyelő szándékosan hozta a hírközlő szervek tudomására utazásunk idejét és célját. Ez csak később derült ki. . . Mikor a rakéta-repülőtérré érkeztünk, rengeteg riporter rohant meg bennünket. Többen azzal nyaggattak engem: igaz-e, hogy nászútra megyünk? Meg hogy én Bolton úr lakásában rejtőzködtem egész idő alatt? A felügyelő kősziklanyugalommal állta az ostromot. Félszavakkal válaszolt a riportereknek. Azt mondta többek közt: néhány apróság még nem világos a Donnor-üggyel kapcsolatban, ezeket szeretné kideríteni. Engem pedig azért visz magával, mert a *Tritont* is szeretné megvizsgálni, és már csak én vagyok a legénység egyetlen életben maradt tagja, tájékoztatásokat szeretne kapni tőlem a helyszínen. . . Ismétlem, akkor még nem tudtam, hogy mindez csak megtévesztés. Végre leráztuk a riportereket, és bejutottunk a hajóba.

Rexton: Mikor tudták meg Donnor halálhírét?

Lanti: Nem sokkal indulás után, hiszen a videoműsort is azonnal megszakították. . . Aldor rögtön felkereste a pilótafülkét, és táviratot menesztett Lopezhez.

- Lopez: Azt kérte, hogy a boncolás eredményét azonnal küldjem utána a Holdra.
- Rexton: Lanti kisasszony, tudta-e ön, hogy a rendőrség két másik alkalmazottja – egy lisszaboni és egy odesszai detektív – Bolton utasítására már előzőleg elindult a Holdra?
- Lanti: Akkor még nem tudtam erről. De mikor az alagútvonatunk beért a 4-es Bázisba, ez a két férfi ott várt ránk: Lazukov és Nándor. Bolton bemutatta őket, és együtt mentünk a bázis parancsnokához. Itt a felügyelő viselkedése megváltozott. Míg az úton kedélyes volt – olykor pedig el-elgondolkozó – a bázis idős, ősz hajú parancsnokával szemben keményen lépett fel.
- Lopez: Megvolt rá az oka. . .
- Rexton: Ez most nem tartozik ide.
- Lopez: Elnézést.
- Lanti: Bolton felügyelő rögtön kézhez kapta a hajónaplókat, és elindultunk a betontéren álló *Triton* felé. Boltonnak valami eszébe juthatott, mert visszaszaladt még egy percrel a parancsnokhoz, majd utolért bennünket. Együtt mentünk fel a lifttel az úrhajóba.
- Rexton: És itt kezdődtek azok az érdekes, figyelemre méltó dolgok, melyeket ön már előzőleg említett. . . Legyenszíves őket időrendi sorrendben megismételni.
- Lanti: Kérem. Az első az volt, hogy Aldor visszaküldte a liftet. Kérdeztem is tőle, miért tette?. . . Hiszen, ha befejeztük a vizsgálatot, ahhoz, hogy lemehezzünk, nyilván megint fel kell majd hívni a liftet. De nem válaszolt.

Különben is rögtön olyasmibe kezdett, ami meg jobban meglepett. . . Mindjárt a bejáratnál, a zsilipkamra után egy keskeny folyosóra értünk. Bolton engem előreengedett a folyosó végéig, viszont társait visszatartotta, és megkérdezte, melyiknek volt eredménye távolugrásban. . . Kiderült, hogy Lazukovnak. Ekkor Nándort is odaküldte mellém. Észrevettem, hogy a folyosón álló automata létszámellenőrző képernyőjén a kettes szám jelent meg. Ekkor megértettem, miről is van szó: Bolton be akarja csapni a gépet. Mindig tudtam, hogy utálja az automatákat és a robotokat, de most világosan láttam az arcán mennyire élvezzi a dolgot. . . A számlálóautomata csak akkor jelez egy bejövő személyt, ha az egyidejűleg megszakítja a fotocellák közti áramkört, és a padlóba rejtett, több méter hosszú részen – mely egész szélességében elfoglalja folyosó padlózatát – végighalad az ember. Bolton nekiszaladt, és szép ívben átugrotta a súlymérő részt. Lazukov szintén. Az automata képernyőjén változatlanul a 2-es számjegy ragyogott – pedig négyen voltunk a hajóban.

Rexton: Nem mondta, mire szolgál ez az egész megtévesztő manőver?

Lanti: Nem, nem mondott semmit. Továbbmentünk. Bolton nézelődött, mindent alaposan szemügyre vett. Főleg az ajtók érdekelték, a zárakról kérdezett engem. Minket annak idején belső tűzvész vagy egyéb katasztrófa esetére felkészítettek a

védekezés módjaira. A felügyelőt az érdekelte, hogyan lehet megakadályozni illetéktelen egyének behatolását az úrhajóba – teszem fel akkor, ha az leszáll egy idegen bolygón. Elmagyaráztam neki a jelző- és védőberendezéseket, a bioszignalizátorok működési elvét és feltételeit. Ahogy felmentünk az emeletre, úgy értem, az első szintre, Bolton lezáratta mögöttünk az ajtót.

Rexton: Lezáratta?

Lanti: Igen. Ez azt jelentette, hogy ha valaki utánunk akart volna jönni, és az illető ismerte volna a záruk kinyitási módjait, akkor is elég sok idejébe került volna, míg a túloldalról a kódok ismeretében is sorra kinyitogatta volna az ajtókat. Ez a lehetőség azért létezett, mert előfordulhatott, hogy Veszélyhelyzetben valami okból véletlenül kizárták volna a legénység egy tagját. . . .

Rexton: Mondja tovább, mi történt ezután?

Lanti: Így jutottunk fel a hatodik szintre. Bolton lezárta az ajtókat, mindet. A laborokban is szétnézett, aztán mentünk tovább.

Rexton: A belső liftet nem vették használatba?

Lanti: Nem. Sőt Bolton felküldte őket a legfelső szintre, és ott leblokkolta a berendezésüket.

Rexton: Értem. Folytassa, kérem.

Lanti: A hetedik szinten, a könyvtárban Lazukov nézett körül, miközben Nándor bejárta a lakóhelyiségeket. Tulajdonképpen senki sem tudta, mit akar Bolton. A fiúk csak körülnéztek, nincs-e ott valaki. . . Legalábbis én úgy gondolom. Majd Bolton továbbküldött bennünket. A nyolcadikon, az

ebédlőn csak áthaladtunk. A vezérlőberendezések terme sem érdekelte különösebben a felügyelőt. Végre fenn voltunk a tizediken, a vezérlőteremben. Bolton körbejárt az irányítópultok előtt, elmagyaráztatta magának, melyik képernyő mire szolgál, melyik gombbal mit lehet szabályozni. Az úrhajó belső klimatizációs szabályozója nem tett rá nagyobb hatást, de a világításkapcsolót sokáig szemlélte, majd a rádiófonizációs berendezést vette szemügyre. Végül helyet foglalt az egyik forgatható fotelben, és maga elé tette a *Triton* hajónaplóit. Erre vártam már régóta – jelentette ki elégedetten. De mikor végre belekezdett az olvasásba, az egyik képernyőn felvillant egy sárga fény, egy matt üveglapon pedig egy 3-as számjegy jelent meg. Valaki bejött a hajóba mondtam, és éreztem, hogy hirtelen kiszáradt a torkom. . .

127. sz. ügyirat:

EURPOL

Európai Bűnüldözési

Központ

Europolis

Kihallgatási jegyzőkönyv

Készült 24280727-én a HOLD-4-es Űrbázison.

Kihallgatott: B. Lazukov.

Jelen vannak: D. Rexton, az EURPOL igazgatója, és B. Lopez,
az EURPOL BNC felügyelője.

Rexton: Kérem, mondja el, mi történt azután, hogy valaki bejött az úrhajóba? . . .

- Lazukov: Akkor már legalább egy órája tartózkodtunk a *Tritonon*. A bejárat automata, személyszámláló jelezte, hogy valaki áthaladt a zsilipkamrán, és behatolt a legalsó szintre.
- Rexton: Mi volt a reakciója erre?
- Lazukov: Rob, akarom mondani Nándor kolléga és én Bolton felügyelő parancsát vártuk. Bolton oda is szólt nekem, hogy hívjam fel a bázis parancsnokát. De erre nem kerülhetett sor – ugyanis a telefonkészülék süket volt. A behatoló személy a bejáratnál kikapcsolta az ideiglenes telefonvonalat, mely a *Triton* és a bázis parancsnoksága közt lett beszerelve az itt tartózkodás idejére.
- Rexton: Rádió nem volt? . . .
- Lazukov: A *Tritonon*, mint általában az összes bázisra állított independatív úrhajón a javítások, felszerelések stb. idejére kikapcsolják a belső energiaszolgáltatást, kivéve a világítást és a klimatizációt, amire a javítómunkák alatt is szükség van.
- Rexton: Értem, folytassa.
- Lazukov: Meglepett a felügyelő reakciója. Mintha valami végtelen, de eddig eltitkolt feszültség engedett volna fel benne hirtelen. Mintha bekövetkezett volna valami, amire régen várt.
- Rexton: Ezzel azt akarja mondani: a felügyelő megörült annak, hogy ez az ismeretlen valaki megjelent?
- Lazukov: Valahogy így lehetett. Mindenesetre én így láttam. Félretette a hajónaplókat, egy pillanatig maga elé nézett, gondolkodott.

Aztán így szólt: No igen. . . Eljött. El kellett jönnie. . . Nem értettük, mire céloz, vagy kire. Közben Tilla Lanti az egyik irányítópultra mutatott: a sokszínű, sorban húzódó lámpák közül az egyik pirosra váltott. Kinyitotta a második szint ajtaját – mondta. Láttam rajta, hogy félni kezdett.

Rexton: Mit tett ekkor Bolton felügyelő?

Lazukov: Először semmit. Aztán felállt, és végigjárta az irányítóteremhez kapcsolódó kisebb helyiségeket: az ügyeletesek pihenőszobáját, a kézikonyhát, a pályakódoló gép fülkáját. . . Majd visszajött, leült közénk, és megkérdezte, rendben van-e a fegyverünk. Igennel válaszoltunk, Bob és én. Ekkor ismét a hajónaplóba mélyedt.

Lopez: Úgy érti: tovább olvasott?. . .

Lazukov: Pontosan. Mintha mi sem történt volna. Pedig éreztük a veszélyt. . . Nem tudtuk mire vélni a dolgot. Az a valaki ott lent csak engedély nélkül léphetett a *Tritonra*, hisz engedélyünk csak nekünk volt. És miért vágta el a telefonösszeköttetést a bázissal?. . . Nándorral tanácstalanul pillantottunk egymásra olykor. Lanti kisasszony is nagyon ideges volt. Aztán kigyulladt a másik piros lámpácska is az ismeretlen behatolt a harmadik szintre. Bolton felügyelő letette a hajónaplót, órájára nézett, és kijelentette: Az első ajtót még 16 perc alatt tudta csak kinyitni ismeretlen barátunk. . . A másodikra elég volt neki 14 és fél perc. És olvasott tovább.

Rexton: Ez az időszak meddig tartott? . . .
Lazukov: Míg az idegen az ötödikre ért. Akkor Bolton viselkedése megváltozott. Letette a hajónaplót. Most már kezdem sejteni az igazságot – mondta. – Itt áll a naplóban, megdönthetetlen bizonyítékként. . . És már régen rájöttem volna, ha előbb adják a kezembe. . . Tilla Lanti megkérdezte tőle, mire céloz. A gyilkosra – felelte Bolton. – Mire Lanti: Hiszen már meghalt. Donnor volt, nem? Csak részben – mondta erre Bolton. – A másik gyilkost még ezután kell lelepleznünk. Ki lehet az? – kérdeztem én. Bolton csak ennyit mondott: Az, aki most az ötödik szinten van. . .

Hangszalag vége

128. sz. ügyirat:

EURPOL

01101001010010001

SEMSII 818 113

F-U86 511 129

Európai Bűnüldözési Központ

Europolis

Kihallgatási jegyzőkönyv

Készült Tilla Lanti biokémikussal, földi – europolisi – lakossal a HOLD4-es bázison 24280728-án. Jelen vannak: D. Rexton EURPOL igazgató és B. Lopez EURPOL BNC felügyelő.

Rexton: Mondja tovább, kérem. Mi történt azután, hogy az ismeretlen illető a hatodik emeletre ért?

- Lanti: Én nagyon féltem. Ne értsen félre – úrhajós voltam, nem féltem idegen bolygókon a fekete űrben tévelygő úrhajóban, olyan tájakon, ahol soha még ember nem járt. . . De sehol nem éreztem olyan kézzelfoghatóan közléről a veszélyt, mint akkor ott a *Tritonon*.
- Rexton: Az ismeretlentől félt?
- Lanti: Igen. Elégge megmagyarázhatatlan volt a félelmem, míg Aldor meg nem mondta, hogy aki közeledik: gyilkos. . . Nem értettem. a dolgot. Hiszen Donnor volt a gyilkos, magára is vállalt mindent, és. . . meghalt. Hát akkor ki lehetett az a valaki, aki közeledett hozzánk?
- Lopez: Nem voltak tévékamerák a különböző szinteken az úrhajóban? Belső tévéhálózatra gondolok.
- Lanti: Nem, az independatív úrhajókban általában kisszámú legénység utazott, nem volt erre szükség.
- Lopez: Mi történt ezután?
- Lanti: Bolton felügyelő végre letette a hajónaplókat az asztalra. . . Mi még mindig annak hatása alatt voltunk, amit percekkel előbb a másik gyilkosról mondott. Figyeljete jól – mondta Bolton –, jegyezzétek meg jól minden szavamat, mert lehet, hogy nem mindnyájan kerülünk ki innen élve. . . Aki közülünk megmarad, az majd elmondja az igazságot a Földön. . . És nyugodt hangon folytatta, pedig közben – ő is látta – kigyulladt a 7-es szint ajtaját jelző piros fény is. . . A gyilkos a hetedik szintre ért! – Figyeljete. Donnor mindent magára vállalt. Azt is, amit nem

követett el... Ez volt a hiba. Ott a videohálózat kamerái előtt villámgyorsan tettem fel neki a kérdéseket, nem sok ideje volt gondolkozni. Olyant is elismert, amit egyszerűen nem tehetett meg, hiszen akkor máshol tartózkodott. Miért tette ezt? . . . Mert volt egy cinkosa. Cinkosa, akit fedeznie kellett, akinek még be kellett fejeznie azt, amit ő már nem tudott végigcsinálni. . . Kiirtani a Triton összes tudósát, úrhajósát. . . És én már tudom is, hogy ki volt a cinkos. . . Nem folytathatta. Kigyulladt a következő piros lámpa: az ismeretlen a nyolcadik szintre ért. . . Bolton összecsukta a hajónaplót: Nincs időm végig elmagyarázni mindent. Ha valami történne velem, jelentsétek a Földnek: a magyarázat itt van a hajónaplóban. Csak figyelmesen meg kell vizsgálni. Mert nem Donnor volt az egyetlen, aki az X-bolygón. . . Ekkor éreztem meg ismét a fejembe hasító, iszonyú fájdalmat. Bolton is észrevette, mennyire eltorzult az arcom, abbahagyta a beszédet. Mi történt, Tilla? . . . Alig tudtam válaszolni, egész testemben reszkettem. Bolton már látott engem egyszer ebben az állapotban, és tudta, mit jelent ez. . . Jön – mondta. – Közeledik. . .

Hangszalag vége

129. sz. ügyirat:

EURPOL

10000101110011010100

SKII-890 14 288

F-995-577 884

Európai Bűnüldözési Központ

Europolis

Kihallgatási jegyzőkönyv

Felvéve: 24280727-én a HOLD – 4-es Űrbázison.

Kihallgatott: R. Nándor EURPOL nyomozó.

Jelen vannak:

D. Rexton EURPOL igazgató, B. Lopez EURPOL BNC felügyelő.

Nándor: Bolton egy székre támogatta Tillát, s hozzánk fordult: Alig pár percünk van már csak. Ő biztosan fel van fegyverezve, meg akarja ölni Tillát. Tulajdonképpen csak őt akarja megsemmisíteni, mint a *Triton* legénységének utolsó életben maradt tagját. Ne féljeteK, és... ne csodálkozzatok. Akárki lesz is ő... Becsaptam őt. Csapdába csaltam. Azért hirdetem ki a riportereknek, hogy a Holdra jövök, a *Triton*ra... Tudtam, hogy utánunk fog jönni. Azt hiszi, hogy csak ketten vagyunk az űrhajóban. Tilla és én. Rólatok nem tud... Ezt kell kihasználnunk. Rejtőzzetek el. Lazukov, te a pályakódoló gép fülkéjébe mégy... Éppen annyi hely van ott, hogy beállhass félig a gép mögé... Nándor, te az ügyeletesek pihenőszobájába menj, de hagyd nyitva az ajtót... Sugárpisztolyt elő! Ha az illető a fegyverét használná, vagy csak ilyen szándókát kimutatná, azonnal lőni... Agyonlőhetjük? – kérdezte Lazukov. A számból vette ki a kérdést. Igen – felelte a felügyelő. – Az én felelősségemre! Bolton

kis kézi hangfelvevőt is elővett, ezt a Földről hozta magával. Bekapcsolta, és letette az egyik irányítópult mellé. Ez minden hangot felvett, ami a későbbiekben fontos lehetett. . . Lazukov és én elrejtőztünk, fegyverre a kézben. Az idegen akkor ért a kilencedik szintre. Tilla Lanti kezébe temette fejét, nagyon szenvedhetett. Bolton jól láttam őt rejtkehelyemről – sajnálkozva nézte a lányt, aztán ő maga is kibiztosította fegyverét, de visszatette a zsebébe. Vártunk. A műszerek megmutatták: valaki már a vezérlőterem ajtaján matatott. . . Aztán lassan kinyílt az ajtó. Odakinn a folyosón csak az irányfények égtek, sötét volt szinte, a rejtkehelyemről csak testének körvonalait láttam, arcát nem. Magas férfi volt. . . Bolton már Tilla Lanti mellett ült a vezérlőteremben, a pult előtt. A lány felnézett. Láttam a szemén, hogy akkor még ő sem ismerte fej a jövevényt. . . Jöjjön csak beljebb, uram – mondta ekkor hirtelen Bolton nyugodt hangon. – Már vártuk magát. Az illető előrenyújtott kézzel belépett. Kezében sugárpisztoly. . . Lassan a fénybe ért. És megpillantottam az arcát. . . Csaknem hangosan felkiáltottam a meglepetéstől. . . Az idegen. . . Olaf Gibart volt.

Hangszalag vége

130. sz. ügyirat:
EURPOL

SKK-50 114 -85

F-898 577 834

Európai Bűnüldözési Központ

Europolis

Kihallgatási jegyzőkönyv

Készült 24280728-án a HOLD-4-es Űrbázison.

Kihallgatott: B. Lazukov EURPOL nyomozó.

Jelen vannak: D. Rexton, az EURPOL igazgatója, B. Lopez,
az EURPOL BNC felügyelője.

Rexton: Mondja tovább.

Lazukov: Megdöbentem. Hiszen Gibart meghalt. . . Ott Sud-Amerban, valahol a sziklák közt úgy tudtam. . . Vagy mégsem? Hogy került most ide? Felemeltem a fegyvert. A sötét kis lyukból, ahol lapultam, jól láttam a lámpák fényébe lépő Gibartot. Ráemeltem a fegyveremet. . . Vártam magát – mondta Bolton. – Tudtam, hogy ide fog jönni. – A felügyelő hangja nyugodt volt, teljesen nyugodt. Mintha semmi sem lepte volna meg. . . – De elkésett – mondta tovább Bolton. – A maga küldetése értelmét veszítette. Nem lesz expedíció az X-bolygóra, nem lesz emberinvázió. . . Donnor bebizonyította, hogy értelmes lények laknak azon az égitesten. . . Nem fogunk odamenni többé, nem fogjuk bántani magukat. . . – Honnan tudja, hogy ki vagyok? – kérdezte Gibart. – Tudom, Gibart. Tudom, hogy magát is besugározták az X-bolygón, mert maga is az űrhajón kívül töltött egy éjszakát. A hajónaplóban megtaláltam annak a napnak a pontos dátumát is. . . És azt hitte, nem fog kiderülni még más is? Hiszen

Donnor a hibernátorban aludta több hónapos álmát, mikor valaki letörölte a pályakódoló gép adatait. . . Tehát volt még valaki a hajón, aki az X-bolygó érdekében dolgozott. Mindez kiderül a hajónaplókból. És megtudtam mást is. Maga Derk Ruis meggyilkolásának napján állítólag Mexikóban volt egy tudományos konferencián. A nevét láttam a kongresszusi résztvevők névsorában. . . De én makacs ember vagyok, Gibart. Nem sajnáltam a fáradságot. Megtudtam. Az a név nem a maga neve volt – hanem a feleségéé, ő volt akkor Mexikóban, maga helyett, így került neve a résztvevők közé: O. Gibart. O az lehet Olga is. . . mivel vette rá a feleségét, hogy helyettesítse magát? Nem tudom, de nem is érdekes. Maga akkor, ugyanazon a napon Europolisban megölte Ruis professzort. . . Hiába zárkózott be szegény. Magát beengedte. Miért is ne engedte volna be azt az embert, akivel két évet töltött együtt egy úrhajóban? Ebben az úrhajóban, ahol most vagyunk. . . - Maga okos ember – mondta Gibart. – De túl későn jött rá minderre. – De most már azt is tudom, hogyan rendezte meg a saját halálát, legalábbis sejtem a részleteket – folytatta Bolton. – Azt a hegyivezetőt megkérte, jöjjön el az esti órákban a táborukba, pontosan megadva a helyet, ahol sátrat fognak verni. Az asszonyt már előzőleg elaltatta tablettákkal. . . . Aztán megkínálta valamivel a hegyivezetőt, Carlos Benerát is, amiben szintén feloldott néhány

tablettát... A boncolás kimutatta, Sonno tableta volt, Gibart. A hegyivezető is eldőlt, elaludt azonnal. Már csak le kellett vetköztetni, ráadni a saját ruháját, aztán irány a szikla... Nem volt nehéz lelökni, ugye? Az az apróság, hogy a saját felesége is ott maradt, nem izgatta. Hiszen maga nem tekinthető földi embernek, a feleségét nem érezte közelálló személynek. Hiszen maga is csak annyiban ember, amennyire Donnor volt az. Maga is az X-bolygón született... - Késő már – mondta Gibart. – Nem késő – felelte Bolton. – Leteszi a fegyvert, leballagunk a bázisra. Letartóztatom magát. Számíthat a bírák elnézésére – a Donnor-ügy nagyon megrázta az embereket. Mivel ön sem tekinthető földinek, embernek, jogi problémák keletkeznek. A büntetés... - Még nem végeztem el a küldetésemet mondta komoran Gibart, és Tilla Lantira nézett. Láttam: hogy Tilla sápadtan ül, összeszorított ajkakkal. – Nincs értelme, Gibart – mondta Bolton, és láttam: jobb keze a zsebe felé mozdul. – Mondtam, hogy nem lesz invázió. Tehát nem kell már megölnie senkit, aki bármit is tudna az X-bolygóra vezető útról. Gibart mozdulatlanul állt. Célozva felemeltem pisztolyomat... – Akkor is – mondta Gibart –, akkor is... Soha nem lehet tudni... Maguk, emberek, nagyon furcsa lények... Lehet, hogy egy idő múlva mégis úgy határoznak, hogy megszállják az X-bolygót... – és alány felé fordult. Bolton felállt, Tilla elé

lépett. . . Testével takarta el a biokémikust.
– Hagyja abba, Gibart – mondta halkán.
Hát nem látja, hogy vége a játszmának? És
akkor Gibart lőtt. Én is lőttem. És Nándor a
szemközti leshelyről szintén lőtt.
Valamelyikünk – soha nem fogjuk
megtudni, melyikünk? – a másodperc
századrészeivel előbb nyomta meg a
sugárzáskioldót. Gibart már csak estében
lőhetett a Tillát oltalmazó felügyelőre. De
Aldor Bolton így is kapott egy töltetrészt,
azonnal összeesett, lerogyva Olaf Gibart
mozdulatlanná váló teste mellé. Tilla Lanti
sikoltását most is hallom még. . .

Hangszalag vége

131. sz. ügyirat

EURPOL

SISG-SHI 313 133

F-033 113 597

Európai Bűnüldözési Központ

Europolis

Kihallgatási jegyzőkönyv

Folytatás: Az előző száma: SEL-816 813 136 8.

Felvéve az europolisi 16-os kórházban 0811-én.

Megjegyzés: mint az előzőknél.

Beszél: Aldor Bolton.

. . . nem jó ennyi ideig a kórházban. Törődnek ugyan az
emberrel, de itt is túl sok az automata fickó. A lázamat, a
szívműködésemet, mindent ezek mérnek, figyelnek. Drótok
vezetnek a falból a testemre, drótok hozzák elém a hangot

és a képet. Az orvosnő arca naponta többször megjelenik a képernyőn, jó reggelt kíván, jó estét, mosolyog. Mindig mosolyog. Akkor is, ha rosszabbul érzem magam, és tudom, hogy ő is látja ezt. A hangja fátyolos, de legalább emberi hang.

A fickók kattogásából elegendem van. Utánozzák a szívem dobogását. Azt mondják, kétszer állt meg a szívem. . . De elindították. . . Nem nézem a videoműsorokat. Gibart halálát emlegetik, meg más dolgokat. A *Tritont*, Donnort. Nem érdekelnek ezek a műsorok. Fő, hogy megoldottuk a dolgot.

Nem mondtam el senkinek, hogy Donnort sokáig gyanúsítottam, már régen. Amikor Tilla azt mondta, hogy párszor furcsán viselkedett még az úrhajóban, a visszaút alatt. . . Például nem csukta be maga után az ajtót, nem hajolt le egy nő által leejtett tárgyért – eszembe jutott, mit olvastam nem is olyan régen bizonyos agykísérletekről. Mert nemcsak az X-bolygó föld alatti emberkéek tudnak valamit produkálni ezen a téren – a mi tudósaink is. . . Ahhoz, hogy egy felnőtt, sok éve tudományokkal foglalkozó ember agyába új ismereteket – pl. saját személyiségük egy részét – át tudják ültetni, az ember emberi információkat hordozó sejtjeinek egy részéből ki kell irtaniuk az oda bekódolt régi információkat, és helyükbe a maguk kívánta újakat kell betenni. így aztán vannak dolgok, amiket az így kezelt ember egyszerűen elfelejt. Például a kísérletek után egy ideig nem csukja be maga mögött az ajtókat, ha mellette leejtenek egy tárgyat, nem hajol le érte reflexszerűen – mint Donnor –, vagy attól kezdve nem hord nyakkendőt, mert elfelejtette, hogyan kell megkötni. . . Ezenfelül: az ilyen agyból érkező elektromágneses sugárzás a nagyon érzékeny pszichikumú emberek – pl. Tilla Lanti – agyára a már ismert, félelmet keltő módon hatottak. Érdekes, nem mindig. . . csak

amikor az a valaki kifejezetten rossz, ártó szándékkal közeledett hozzájuk. Tilla eleinte csak Donnor esetében említette az emlékezetkihagyás tüneteit – de egyszer futólag mondta, hogy észlelt ilyesmit Gibartnál is. És Gibart egyszer elszólta magát: Nemcsak Donnor éjszakázott az úrhajón kívül az X-bolygón mondta. . .

Állítólag sokat foglalkoznak még a videoműsorok az üggyel. Meg velem is. Nem érdekel. Csak azt a napot várom, mikor kimehetek majd innen. A saját lábamon. Nem a lifttel fogok lemenni, hanem a lépcsőn. A lépcsőn, igen. Ki a fák közé. És nem Lopez fog várni rám, nem is Rexton. Sőt nem is az Elnök. Meg riporterek sem. . . A park végén van egy pad, úgy mondták.

Ott fog ülni Tilla.

Elnézést. Ez nem tartozik a tárgyhoz. Kérem, töröljék le a szalagról az utolsó mondatokat. . .

Vége